

DS 531  
07444



# CON ONG

tuan báo trào phúng đối lập  
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBCI)

SỐ 183

16 TRANG 20

PHÁT HÀNH TỪ 23-70

ĐIỀU 24-10-1975

Cố vấn : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÕ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÔNG NƠI : 93801



JAN 17 1972  
LIBRARY

Him

## ÔNG NIXON HẠI ÔNG THIỆU HAY ÔNG THIỆU TỰ HẠI MINH ?

Tập hồi ký của cựu TT Johnson vừa xuất hiện, đã xác nhận một tin đồn: năm 1968, ông Thiệu đã giúp ông Nixon đắc cử TT Mỹ bằng cách cưỡng lại ý muốn của ông Johnson về vấn đề hòa đàm Balo.

Ông Nixon phải mang ơn ông Thiệu, và đã trả ơn bằng cách muối mặt ủng hộ cuộc độc cử của ông Thiệu. Có đi có lại mới toại lòng

nau, đó là lẽ thường tình. Nhưng sau màn độc cử «thắng lợi vẻ vang», ông Thiệu bị lâm tình trạng «táo bón» điện văn chúc mừng của các «đồng nghiệp» trên thế giới. Đắc cử mà không có lời mừng, trở trên khác gì đám cưới mà chẳng có ai ngỏ lời chia vui.

Đầu sao dư luận cứ rả rích cho ông Thiệu rằng Quốc trưởng các nước trên thế giới còn đợi thái độ của Tối Cao Pháp Viện VN có hợp thức hóa kết quả bầu cử hay không, rồi mới mừng. Như thế là tốt, là quốc tế biết trọng chủ quyền của VN,

biết trọng thẩm quyền của các cơ quan hiến định VN, không muốn làm trò đặt cái cây trước con trâu.

Hiểu cho ông Thiệu như vậy rồi, người ta vô cùng ngạc nhiên khi thấy ông Thiệu khẩn khoản mời Đặc sứ của ông Nixon là Thống đốc Reagan ghé Saigon, chỉ trong thời gian ngắn là 4 giờ đồng hồ. Chính trong dịp được mời ghé thăm này, ông Reagan đã chuyển lời mừng đắc cử của ông Nixon cho ông Thiệu, mặc dù TCPV Việt Nam chưa có quyết định dứt khoát về kết quả bầu cử. Qua vài ngày hôm sau, người

ta lại thấy ông Nixon đã chính thức cử Bộ trưởng Tài Chánh làm đại diện tới Saigon dự lễ nhậm chức của ông Thiệu vào 31-10. Trong khi đó, ở Saigon, lễ đài «đăng quang» đã được dựng lên, mặc dầu Tối Cao Pháp Viện vẫn chưa chính thức hợp thức hóa kết quả bầu cử.

Qua những sự việc trên, nếu ông Nixon tự ý chúc ông Thiệu quá sớm, tức là đã vô tình hại ông Thiệu. Ngược bằng, nếu ông Thiệu xếp đặt sự chúc mừng sớm sửa kể trên, thì ông Thiệu đã tự hại mình.

Dư luận vốn đa nghi, có thể cho rằng ông Thiệu đã

«đồng lõa» với ông Nixon để «đặt cái cây trước con trâu» để đưa TCPV VN vào chỗ bó buộc phải hợp thức hóa kết quả độc cử.

Tại sao không đợi thái độ của TCPV rồi hãy chúc mừng? Tại sao không đợi quyết định của TCPV rồi hãy dựng lễ đài?

Đàng nào cũng chậm rồi, chúc mừng sau đâu có hại gì.

TT Johnson đã tuyên thệ nhậm chức trong lòng một chiếc máy bay Boeing 707 với đám người chứng kiến mà vốn là Tổng thống, đâu cần phải làm lễ đài đồ sộ?

Tiếc thay ! C.O



### Đừng dồn nhau vào chân tường

Sau cuộc độc cử 3-10, dư luận đã nói khá nhiều tới những biện pháp sẽ đối xử với phe đối lập của nhà cầm quyền hiện hữu. Mọi người băn khoăn về tương lai ông Phó Kỳ và những người chống đối tích cực cuộc độc diễn của TT Thiệu vừa qua.

Riêng về báo chí, nhà nước cũng làm một cuộc phân loại rõ ràng: báo nào ủng hộ, báo nào đối lập với nhà nước. Ngoài ra, lại còn một bản liệt kê danh sách hàng trăm ký giả thuộc thành phần "cứng đầu cứng cổ", có nguy hại cho chính quyền.

Cái không khí ngột ngạt và đầy đe dọa của những ngày hậu độc cử đã được tờ Newsweek số ra ngày 18-10 nhận xét: "Mặc dầu chính thức công bố TT Thiệu đã được 94,3 phần trăm tổng số phiếu nhưng TT Thiệu vẫn chưa chịu nghỉ ngơi với chiến thắng đó. Sau ngày bầu cử, nhiều lãnh tụ đối lập bị bắt ở Đà Nẵng và Huế, 40 ký giả bị mời đến thăm vấn. Ít nhất cũng có 2 nhà báo "bất hợp tác" với chính quyền đã bị cưỡng bách nhập ngũ. Và có thể đây là bước đầu vì mặc dầu ông Thiệu hài lòng về cuộc "đấu phiếu tín nhiệm" nhưng cái thế hợp pháp chính trị của ông ta mờ hồ hơn lúc nào hết và các dấu vết cho thấy ông ta sẽ phải thận trọng trong việc dùng nhiệm kỳ này để biện minh cho sự đàn áp cứng rắn hơn nữa đối với các đối thủ chính trị của ông.

Ông Thiệu hài lòng với kết quả cuộc độc diễn, nhưng ông Thiệu vẫn chưa chịu nghỉ ngơi. Ông Thiệu dùng nhiệm kỳ này để biện minh cho sự đàn áp cứng rắn hơn nữa đối với các đối thủ chính trị của ông ta. Nếu đúng như vậy thì quả là một sự đáng buồn cho đất nước này. Nhiệm kỳ của một ông TT, theo đó, đã chỉ được dùng để đối phó với phe đối lập mà không quan tâm đến việc xây dựng Quốc gia!

Tuy nhiên, bọn C.O nghĩ rằng TT Thiệu không thể có thái độ và hành động được coi như "nguy hiểm" như thế. Chắc TT cũng nghĩ rằng, ở miền Nam này, nếu những người quốc gia cứ đánh nhau, coi nhau như kẻ thù, cứ đàn áp cứng rắn với nhau thì cuối cùng chỉ có lợi cho kẻ thù. Kẻ thù ở đây không những là Cộng sản mà còn là những bọn thực dân, đế quốc mới, chỉ làm le đống vai ngư ông để thủ lợi.

Tổng thống đã "hài lòng" với cái kết quả vĩ đại của cuộc độc cử vừa qua thì chắc rằng ông cũng không quá hẹp lượng đối với những người đối lập như dư luận xôn xao bàn tán. Tổng thống đã từng hân hoan tuyên bố, miền Nam này ở đâu cũng thấy có dân chủ. Như vậy, ở nghĩa là Tổng thống cũng yêu thích dân chủ. Vậy, đối lập cũng là một hình thức một nhu cầu thiết yếu của chế độ dân chủ. Tổng thống yêu dân chủ thì đồng thời cũng phải yêu đối lập. Không có đối lập, không có những người dám mạnh mẽ đứng lên phê bình, chỉ trích những sai lầm của nhà nước, không có những tờ báo dám nói lên những tiếng nói trung thực của quần chúng thì liệu có thể có chế độ dân chủ được không?

Vậy, TT Thiệu hãy can đảm chấp nhận đối lập, đó là đối lập cực đoan, và đừng có ý nghĩ dồn những người quốc gia vào chân tường, đừng biến bạn thành thù. Còn như, nếu Tổng thống vẫn có ý coi những người đối lập ở đây như kẻ thù thì Tổng thống cứ việc ra tay đàn áp. Lịch sử đã chứng minh, không một chế độ nào đi ngược với lòng dân lại có thể tồn tại.

đam anh đời lập với nhà nước dân em đời lập với nhà bếp

### LỄ TẤN PHONG

Mặc cho Ngân sách quốc gia thiếu hụt trầm trọng. Mặc cho dân chúng đói, đói chịu cảnh vật giá thì nhau leo thang... Nhà nước cứ lừng lững tổ chức buổi lễ "tấn phong" vĩ đại dành cho Tổng thống "đặc cử" Nguyễn văn Thiệu.

Được biết đây là buổi lễ tấn phong lớn nhất từ xưa tới nay với chi phí hàng trăm triệu đồng, với những 40 xe hoa tưng tưng cho "chủ thuyết 4 không" rất cứng nhắc. TT Thiệu còn cử hẳn một ông tướng để đứng ra tổ chức buổi lễ này cho thập phần long trọng. Đó là thiếu tướng Cao Hảo Hôn, Chỉ huy trưởng Trung tâm Phối hợp Bình định Trung ương.

Sở dĩ buổi lễ phải tổ chức vĩ đại như vậy và phải dùng tới ông Hảo Hôn như vậy là cốt để cho nó xứng đáng với cái kết quả vĩ đại của cuộc độc cử. Cuộc độc cử đạt tới gần trăm phần trăm tín nhiệm mà không tổ chức lễ tấn phong rầm rộ thì coi sao được! TT Thiệu đã "chịu nhục" trong suốt 4 năm qua, nay với kết quả hiển hách vừa thu được, ông không thể không làm cho ra lễ, làm cho bọn đối lập phải khiếp đảm tinh thần.

Thật ra, TT Thiệu không những làm cho bọn đối lập phải khiếp đảm mà còn làm cho dân chúng cũng khiếp đảm nữa! Tổng Thống càng được vinh quang bao nhiêu thì dân chúng càng bị Tổng Ngạc đe dọa bấy nhiêu. Sự đe dọa này tỷ lệ thuận với kết quả phi thường của cuộc độc cử với sự vĩ đại của buổi lễ tấn phong sắp tới.

Trước đây, khi Tổng thống còn đang độc diễn, Tổng Ngạc đã thân tặng dân chúng một quả tăng giá gạo, kéo theo sự tăng giá của nhiều thứ thực phẩm khác. Rồi khi cuộc độc diễn xong, TT đã đáp lại thịnh tình "tín nhiệm" của dân chúng bằng một dự thảo Ngân Sách QG năm 72 với icon số thiếu hụt là 56 tỷ bạc! Và Tổng Ngạc lại đe dọa sẽ tung ra hàng chục biện pháp kinh tài để dân chúng đỡ.

Đối với Tổng Ngạc, dường như chẳng có điều gì đáng lo ngại cả. Ngân sách thiếu hụt, đã có dân chúng đỡ. Mỹ cấp viện trợ, cũng đã có dân chúng chịu. Về khoản viện trợ này, Tổng Ngạc vì von, người ta mời mình đi ăn tiệc, nhưng biết đâu người ta lại đánh lừa không cho ăn. Vậy, để khỏi đói, ta phải thủ sẵn miếng bánh mì thật. Sự vĩ von đó vui lắm, hào hứng lắm, nhưng vấn đề đặt ra là ta có bánh mì thật để mà thủ sẵn hay không? Hay là đến cả bánh mì không cũng chẳng còn mà thủ?

Với tình trạng cứ độc diễn, cứ tấn phong linh đình, cứ ăn tiêu vung vít và ngân sách quốc gia cứ thiếu hụt như hiện tại thì có lẽ ta chỉ có mỗi chiếc khố rách để thủ là cùng. Trong trường hợp này, nếu được mời đi ăn tiệc, ta sẽ đóng khố mà đi, người ta không cho ăn thì đành uống nước là vậy!

Sở trước, bọn C.O đã có ý nghĩ, quốc gia này như một gia đình nghèo đói, mọi người phải làm việc quần quật, phải nhịn ăn, nhịn mặc để lấy tiền nộp cho người chủ gia đình. Nhưng người này lại ăn tiêu phung phí, không chịu tận tụy, không chịu làm việc, chỉ trông mong vào những bữa tiệc của người ngoài. Rồi cuối cùng, mọi sự khổ khăn, khốn quẩn lại đổ dồn hết cả vào đầu những người trong gia đình, bắt họ phải chịu, phải gánh tất cả. Nhưng sức người có hạn, liệu họ có thể chịu đựng và gánh mãi được cái gia tài kiệt quệ do người chủ nhà bất lực gây nên không? Họ có thể gánh mãi được những quả kinh tài của Tổng Ngạc cùng những buổi lễ tấn phong tốn kém hiện tại không?

Thành ra, có khi niềm vui của một người lại chính là nỗi khổ của biết bao người!

## Đối lập với Nhà Bếp



### Trêu tức anh em SVHS

Phế binh Nguyễn Ngọc Tân, Chủ tịch PB Đà Nẵng, quả có số lần dân. Đã vô có bị giết chết rồi mà vẫn không được yên ổn. Theo tin từ Chùa Tỉnh hội ĐN, đoàn xe đưa đám anh Tân đã bị một đoàn xe GMC Mèo cán phải, khiến xe chở quan tài của anh bị lật nhào và thêm 4 mạng nữa theo anh Tân về bên kia thế giới!

Có lẽ bọn Mèo có tính cần thận, nghĩ rằng anh Tân chết một lần chưa đủ nên đã cán cho anh chết thêm một lần nữa, đồng thời giúp cho anh có thêm vài người bạn cho vui! Nhưng anh em Phế binh Đà Nẵng lại không nghĩ thế cho nên đã nổi giận, dùng súng bắn bẻ bánh đoàn xe gồm 6 quân xe Mèo, bắt giữ 12 tên lính Mèo để hỏi tội!

Theo một tin khác thì trong vụ Mèo gây tai nạn trên, chưa có ai chết, chỉ có 8 người bị thương, trong số có 3 người bị thương nặng, 5 khó sống. Kháng 500 PB và dân chúng tại Đà Nẵng đã bao vây và cầm tù đoàn xe Mèo suốt 8 giờ liền. Lúc này là luật của nhân dân chứ không phải của một thứ "đặc miễn tài phán" nào.

Cuối cùng, cuộc điều đình dài từ 17 giờ trưa 12-10 cho tới 6 giờ 30 chiều cùng ngày mới xong. Giới chức Mèo phải xin lỗi và bồi thường ngay tiền bạc cho các nạn nhân. Nhờ vậy, anh em Phế binh mới chịu mở vòng vây giải thoát cho đoàn xe.

Sự việc đến đây coi như tạm êm nhưng không phải vì thế mà không phê phán về thái độ của những kẻ đã coi thường sinh mạng của đồng bào ta. Một đám táng di chuyển tất phải đông đảo, nhất là đám táng của một Phế binh từng được dư luận quan tâm, thế mà bọn Mèo lái xe của phải một số người bị thương. Hành động này chứng tỏ bọn Mèo đã có ý hơn là vô tình gây ra tai nạn. Chúng đã đùa bỡn với cả người chết, đã bất chấp sự căm phẫn của người dân bản xứ.

Trong vụ cán vào đoàn xe đưa đám Phế binh Tân nói trên, nếu quả không có ai chết thì số tên bồi thường kia còn chấp nhận được nhưng nếu chẳng may có một vài người chết thì bọn giết người có thể đem đô la mà thay thế cho mạng người được không? Rồi luật nào sẽ xử chúng? Hay là chúng lại lôi cái "đặc miễn tài phán" ra mà che chở cho nhau? Trong trường hợp này, dù có bắt được thủ phạm gây ra tai nạn thì cũng chẳng đặng được tới cái lòng chân của nó!

Đây chính là nguyên nhân khiến dân chúng càng ngày càng thù ghét người Mèo. Và anh em SVHS đã thể hiện sự thù ghét đó bằng hành động. Họ đốt xe Mèo, đòi người Mèo phải về nước. Đừng gây tang tóc mãi cho dân tộc này. Một tiếng nói gia nô" vừa rồi đã bênh Mèo, đòi "nghiệm trị" anh em SVHS.

Tiếng nói gia nô này còn khuyên TV nên nơi gương hăng thâu RMK của Mèo vì hẳn chính là một công nhân của hãng thâu Mèo này nằm vùng tại Thượng Viện.

Trước những lời đe dọa của 1 tên gia nô kiêm công nhân cho những hãng thâu Mèo như vậy không biết anh em SVHS có ngăn chặn?

## Tin Mừng

Được hồng thiếp ngày 18-10-71 ông bà Nguyễn Văn Ân thương gia Saigon làm lễ vu qui cho thứ nữ

Cô NGUYỄN THỊ KIM LAN

Sao Học Chính Trị Kinh Doanh

Kết duyên cùng

Cậu CUNG GIÁC LỘ

Kỹ Sư Trường Ty Điện Lực KONTUM  
Thứ nam của ông bà Cung Tiến Giai. Kính mừng ông bà và cầu chúc cô dâu chú rể trọn đời hạnh phúc.

TỨ KẾU, KIỆU PHONG, ĐOAN HÙNG  
DUYNG VĂN QUYẾN, THANH HÙNG

# QUẠT MỒ

## Không phước, thiếu thọ

Thiên hạ mới khám phá ra một sự kiện rất đặc biệt chứng minh cụ thể cho khoa học huyền bí giải thích sự bất hạnh lớn lao của các cụ trong dân pháp nhiệm 1.

Trên lý thuyết thành phần DB bầu cử ngày 22-10-67 là 137 người; nhưng ngay từ những ngày đầu tiên đã không đủ túc số. Có dân biểu Nguyễn Văn Ngân đơn vị Đô Thành vừa đắc cử xong là lâm trọng bệnh cho đến ngày chết chưa được biết phòng họp Hạ bộ tròn hay méo, từ đây tiếp tục kẻ chết bệnh người chết vì tai nạn như Thanh Giác, Huỳnh thành Đầy, Bùi quang Sơn, Lê minh Chiêu, Ngô văn Hiếu hay mất tích như yvich Boun Ya, bỏ túc đi bỏ túc lại đến ngày mãn nhiệm cũng chỉ còn 134 mạng.

Người thì nói tại trụ sở nhà Hát lớn xây cất không hợp phong thủy đường Lê Lợi đâm thẳng vào mặt tiền là điều tối kỵ, kẻ thì nói tại hòng súng của bức tượng 2 anh Thủy Quân Lục Chiến chia ngay cánh phải của Tòa nhà (tính theo chỗ ngồi của ông chủ tịch, nên phe tôn nhân phủ thuộc cánh hữu theo nhau mặc sơ mi gỗ. Có anh lại nói tại nhà Hát lớn là nơi ở ư ư vì đã có thời kỳ dùng làm trại tạm trú cho "đàn ruid tái báo" khi mới di cư về, chúng làm áy tinh loạn xà ngẫu nên vô cùng xúi quẩy.

Mỗi khi có 1 đồng viên bất thường rú áo ra đi, là không hẹn một ngày về nữa đâu" là các anh chị dân biểu còn lại hết hết hoảng hoảng lo sợ không biết ngày nào từ thần làm bạn với mình.

Nay thì pháp nhiệm đã chấm dứt, mọi người mới thở phào khoan khoái lấy đấng Tồi cao đã phủ hộ độ trì cho mình. Một anh đã phớt ra điều lo lắng giữ kín trong tâm tư bấy nay :

— Tao đã đoán trước, bọn dân biểu mình sẽ chết chóc lu bù, Bị chức, tụi bay thấy sự ứng nghiệm chầm phần chầm chưa ?

— Nay nhè cái khối 137 mạng người có Lộc (Trần Lộc) có Thọ (Đào ngọc Thọ) mà không có Phước. Có thằng nào mang tên Phước đâu?

— Có Thọ, kéo dài được hết nhiệm kỳ chỉ thiếu có 1 tháng bởi lỗi lầm của ông già lùn, khản không chịu triệu tập thành phần cũ làm việc cho hết tháng 10. Nguyên nhân thiếu 1 tháng như vậy phần khác cũng vì thằng Đào ngọc Thọ rút ở Vĩnh Long. Nếu nó trúng, biết đâu trời đất chẳng sui khiến hồi dương liệt lão thì hành đúng Hiến Pháp cho tụi 67-71 được tại vị đủ 48 tháng tròn ?

— Có Lộc, rõ ràng là tiền bạc lu bù, nào xuất ngoại, buôn nha phiến, vàng lậu, cầm nhăm đồ cổ.. làm gia nô công bạc nhặt nhắt cái gì cũng vô được chứ chao.

— Nhưng mà thiếu Phước, không có phước cái có sự chết chóc lu bù không có gì là lạ.

Sau khi chứng minh quá khứ, anh chàng lóc cộc từ này dự đoán tương lai :

— Lú mẹ, tụi pháp nhiệm II ông cho điu bèn, Trong 159 tên mới vô, tao thấy có những 2 tên Phước (Ngô tấn Phước Châu Đốc, Ng văn Phước Đà Nẵng) tụi bay sẽ không chết chóc như trước; vẫn có Lộc (Trần Lộc Qui Nhơn) nghĩa là mọi biểu quyết vẫn có đức Trần hưng Đạo điếu khiển, nhưng điu có Thọ.

Thiếu Thọ tất nhiên sẽ nửa đường đứt gánh tương tư, chẳng đường từ Saigon đi Vũng Tàu chẳng biết chiếc xe đò Bưu Hiệp chở 159 hành khách ăng banh quang nào, đầu xa lộ, Long Thành hay Bà Rịa. Chưa biết chừng chưa ra khỏi Saigon các bu gi teo mẹ nó hết điu nhúc nhích được cây số nào.

Bầy trẻ sơ sinh nghe nói quá khứ trúng phong phúc phục quá, nhưng khi nhà tiên tri cũ của đoán tương lai thì đồng loạt khóc thét lên, vừa chửi bới là nói láo, vừa nhón nhác đi tìm bầu sữa.

Có vài thằng tỏ ra tin tưởng làm bầm trong miệng "tờ cha đũa nào đã đánh rớt thàng Thọ của chúng ông".

## Tiếc quá không có hậu tướng

Thấy qua mấy phiên họp cũ của cũ này, mấy anh dân biểu Tân khoa chỉ thóa mạ lẫn nhau lấy ông già Bất lương ra làm tâm bia bắn những mũi tên căm phẫn cóc làm được cái gì ra hồn, trẻ sơ sinh Sơn Thi bèn khai khẩu vì những nhà đại diện dân cử khả kính của Annam ta là một bầy khi vô ông già Bất lương là con khi chúa.

Mặc dầu có một trẻ khác đứng lên phản đối không nhận mình là con cháu của Tôn Ngô Không nhưng ai cũng cho rằng thí dụ của Sơn Thi là một thí dụ cụ thể. Chỉ tiếc một điều Sơn Thi còn quá mới mẻ lại không rành nghề ma y bèn Tầu đã làm lẫn xưng tụng Bất lương là con khi chúa.

Bất lương không có hình vóc của loài vượn cũng không có tướng sinh của loài khi, nghĩa là bất lương không có hậu tướng. Xin hãy nghe nhà học giả (cháy) đen Hồ hữu Trường tự nhận mình có hậu tướng (tướng của loài khi vượn chớ không phải công hầu khanh tướng đầu đi nhè) nói như sau :

«Hai chân cong, cách đi không không giống khi đột. Hai tay dài ngón dài như ngón khi. Răng không phải hồ mà nhỡ ra. Đầu như sọ khi.

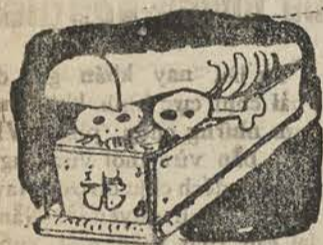
«Tánh tình phải là tánh tình của con khi đột nhập vào đàn là được đàn cử lên cầm đầu.

«Phải thông minh, học bài một lần là trả bài được, phải không chịu ăn xài biết chề của không ngon.

Bất lương không có cái đầu sọ khi chỉ có mặt trơ trán bóng, đáng đi chỉ cái lưng công công chớ không khoanh 2 tay. Bất lương cũng chậm trí khôn, ít bao giờ thuộc bài mà nhất là không có đức tính không chịu ăn xoi, trái lại cố dấm ăn xoi.

Như vậy thật là tiếc cho Hạ bộ kỳ này không có hậu tướng.

Nhưng không sao, không có hậu tướng ta tạm hình dung con gà mắc nước ra con khi đột cũng được, phải không ông Dân Biểu Sơn Thi ?



# biết ma?

## Một giải pháp đẹp cho ông Kỳ

Chỉ còn hơn tuần lễ nữa là ông Phó Kỳ sẽ đương nhiệm về vườn. Bởi vậy mỗi quan tâm bực nhất của Vua ta bây giờ là phải đối xử với ông Kỳ ra sao sau bữa 31-10 tới này. Có ba bốn giải pháp đã được đề ra. Giải pháp thứ nhất là để ông Kỳ trở về Kháng quân, nhưng xem chừng không ớn chút nào. Vì như thế có khác gì về đường cho hươu chạy, thả còp về rừng, hít cốc thấy mẹ ! Giải pháp thứ nhì là để ông Kỳ trở thành một thứ lãnh tụ đối lập, xét kỹ cũng lại cóc ớn nữa. Ai còn lại gì cái tính bợc trực thẳng ruột ngựa của ông Kỳ, để ông ăm mác đối lập có trình tòa rồi lỡ ông đã kích tùm lum thì ời chao, còn chi là thể diện triều đình. Lúc đó chắc Vua ta sẽ phát buồn phiền ra rít, mái tóc Vua ta sẽ trắng xóa như tuyết sương khiến hoàng hậu kém vui thì sao ? Giải pháp thứ 3 là mời ông Kỳ tạm lưu vong sang nước Tây 10,

coi bộ được cả trào đình, Vua ta, lẫn quần toàn quyền Ba Que ưng ý nhất. Nhưng khổ nỗi muốn mời ông Kỳ xuất ngoại nào phải chuyện dễ ! Dùng cường lực bắt ông đi thì mang tiếng chết. Dùng pháp lý để «trục xuất» ông lại càng không được, vì ông có phải người ngoại quốc đâu. Mà dùng tiền bạc để «hối lộ» ông chắc chắn cũng không được nữa vì ngay như quái lão Ba Que từng có lần mang cả đồng bạc đến biếu ông Kỳ để chỉ đánh đổi 1 điều kiện là ông Kỳ đừng có rút ra. cứ tiếp tục dự đưa ngày 3-10 vừa qua cho nó sầm tỵ, mà còn bị ề chề thất vọng nữa là.

Bọn C.O tiếng vậy mà rất thương vua ta, rất ái ngại hoàn cảnh khó xử của vua ta bây giờ, nên đã bốp trán nặn ra một giải pháp để có thể giúp vua ta vượt qua được cái phù hồ khổ khản chớ đề này : Nhớ lại in hình mới ngày này năm ngoái, ông bà Kỳ từng dự tính lập 1 trại c. in nuôi quy mô trên Cao Nguyên. Như vậy là rõ ràng ông bà Kỳ đã biết trước sẽ phải về vườn khi mãn nhiệm kỳ này nên đã sửa soạn một cuộc về hưu non. Vậy bây giờ vua ta nên sớm thỏa mãn cái dự tính của ông bà Kỳ kè rèn, cấp đất, cấp phương tiện mọi mặt cho ông bà Kỳ lập xong trại chăn nuôi, thả là ớn. Ông bà Kỳ sẽ ở tịch trên đó dưỡng già, không còn thường trực xuất hiện tại Thủ đô Saigon gây khó dễ cho ai hết nữa. Không tin thử thực hiện mà coi !

## Niềm vui nhất đời của nàng Kiều Hạ Bộ

Mấy ngày gần đây thiên hạ bỗng thấy nàng Kiều là đồ Hạ bộ viện bỗng trở nên vui tợn. Bèn nghi có chuyện gì mới lạ sắp xảy ra chăng ! Quí vị sự cụ sự ông chùa Ấn Quang dự tính tung ra 1 đơn độc mới, nhằm phá thói lễ đấng quang của Vua ta ? Phe đối lập của nàng Kiều vừa chiếm được thượng phong trong việc dành ghế tại viện Hạ Bộ ? Hay nàng Kiều vừa trúng cú áp phe bự ? Bao nhiêu là nỗi thắc mắc quay cuồng trong đầu, rút cuộc chẳng anh nào đoán trúng hết trời. Niềm vui bất tử của nàng Kiều trước sau vẫn là 1 niềm vui rất bèm, rất khúc mắc và kín đáo như hang trê. Phải đợi cho đến khi cậu Bầy Hồ ngọc Cứ tục danh ông nghị mác nhà lá nhưng ở bin đình tiết lộ cho phái viên C.O. biết rằng, mai này vua ta sẽ thả ân bố đức cho khoảng 4 ngàn đũa tội tù được ra khỏi khám để đánh dấu ngày vinh quang của Người, mà trong số đó có cả con bồ cu đồ loét của nàng Kiều nữa... lúc đó thiên hạ mới choàng tỉnh ngộ vì khám phá ra cái sự mừng vui quá cỡ của nàng Kiều bắt nguồn chỉ vì chuyện đó. Rồi đây, khi chim cu trở về, mặc dầu không được phép xuất hiện nơi Hạ bộ viện, nhưng chắc chắn nó sẽ xuất hiện chỗ khác, thiếu gì. Mà lại càng âm cúng và kín đáo chứ sao !

CẢM CÚM — SÓ MŨI — NHỨC ĐẦU  
— NHỨC RĂNG — ĐAU NHỨC  
BẤP THỊ  
HẦY UỐNG  
**RHUMEX**  
(Bán tại các nhà thuốc tây)



Khân Hiệp Con Vio

Có bán tại các nhà thuốc tây

## Biếng ăn ! Mất ngủ !

HẦY UỐNG :

# SIROP RÉACTIN (Béta)

— ĂN NGON — MAU ĐÓI  
— LÊN CÂN NHANH CHÓNG  
— ĐỂ NGỦ YÊN LÀNH  
— TRỊ MỌI PHONG NGŨA

(SgM BYTIGCBP)

# HẠ VIỆN XUẤT HIỆN THÊM KHỐI «CỦ LĂNG»

DI ĐỘC TRI ĐỘC

## TIN... ĐỘC

### ngày tuyên - thệ nhậm chức của Tổng thống Thiệu sẽ lớn hơn TT Diệm

● Đầu tháng 11 thủ đô Saigon hứa hẹn nhiều chuyện ồn ào náo nhiệt.

SAIGON (TĐ): Nguồn tin có thẩm quyền cho biết ngày Tổng Thống Thiệu tuyên thệ nhậm chức (31-10) sẽ được tổ chức trọng thể hơn bất cứ ngày đại lễ, nào trong 4 năm qua. Nói cách khác là ngày tuyên thệ nhậm chức của Tổng Thống Thiệu sẽ to lớn hơn ngày tuyên thệ nhậm chức của TT Diệm thời Đệ nhất Cộng Hòa.

Theo dự tính và kế hoạch đề toàn thể nhân dân quên đi chống đối bầu cử độc diễn các rạp chiếu bóng, cải lương trên toàn quốc sẽ hân hoan mở cửa miễn phí cho đồng bào coi tự do. Về ban đêm, tại Thủ đô cũng như những

### WESTMORELAND TRỞ QUA SAIGON VỀ VỤ BÀ... AN

SAIGON.— Báo chí trong hai ngày qua có loan tin rằng đại tướng Westmoreland, hiện là tham mưu trưởng lực lượng Hoa kỳ, nguyên tổng tư lệnh quân đội Mỹ ở VN, sắp sửa tới VN trong những ngày tới đây để, vẫn theo tin của báo chí Saigon, hòa giải hai ông Thiệu Kỳ. Sở dĩ có tin trên là vì người ta cho rằng ông Westmoreland đã từng hòa giải hai nhà lãnh đạo VN hồi năm 1967 để tiến tới liên danh Dân Chủ I.

Nhưng theo nguồn tin độc của C.O. thì lý do chính của cuộc hành trình sang Viễn Đông kỳ này của tướng Westmoreland quan trọng hơn nhiều. Ông ta qua Saigon về chuyện cái lá đa Bùi quang An bị mắc kẹt tại Nha Cảnh sát Đệ Thành từ hơn 2 tuần nay.

Vụ cái lá đa Bùi quang An coi vậy mà nhiều chuyện rắc rối vô cùng. Những tin tức trước đây cho rằng Bà An là một tay gián điệp quốc tế, vv và vv... dường như không đúng mấy và người ta chẳng biết truy tố bà ta về tội gì.

Chắc chắn là sau khi tướng Westmoreland qua tới Saigon thì Bà An sẽ không còn kẹt nữa, và có lẽ trước khi Đại tướng 4 sao của Mỹ tới đây thì Bà An đã ra khỏi nhà giam rồi để chào mừng Đại tướng Mỹ.

tiểu thị nào tương đối an ninh sẽ có đốt pháo bông, rước xe hoa hoặc rước đèn. Còn ngày 1-11 « cách mạng thành công » chẳng thấy ma nào nói tới,

### Ngày rằm tháng 8 của con nít

Kế hoạch trên thật là hoàn hảo, người lớn thì có chuyện vui cho người lớn, con nít thì có chuyện cho con nít. Ngày rằm tháng 8 vừa qua vì trùng ngày bầu cử con nít ăn bánh trung thu bị hít hơi cay, không dám rước đèn ngoài phố vì sợ Cảnh Sát cho là biểu tình, bây giờ ngày lễ nhậm chức mới thật là ngày Tết trung thu của con nít. Các em tha hồ rước đèn đi khắp phố phường và khối quan đầu tỉnh lại xuất tiền túi mua bánh cho các em ăn, rồi các em tha hồ được nghe những lời vàng ngọc: « Đây là bánh của Bác Thiệu cho các cháu đây ». Người ta còn nhớ ở ngoài Bắc, trước ngày Cụ Hồ an giấc ngàn thu mỗi năm vào ngày sinh nhật của Cụ và ngày rằm tháng 8, nhi đồng thường được tổ chức rước đèn hoặc mít tinh và bao giờ cũng hát bài « Nhi đồng với Bác Hồ », trong bài có câu: « Ai yêu Bác Hồ chí Minh hơn các em nhi đồng ». Bây giờ trong này mình đời là « Ai yêu Bác Thiệu. Bác Hương hơn các em nhi đồng ».

Khi kế hoạch trên được phổ biến, đưa vào cho rằng tuyên truyền chính trị cho con nít sẽ phơ ngay tức khắc và hàng năm cứ đến ngày 3-10 dương lịch là ngày Tết của nhi đồng. Ai phản đối tức là phản đối nhân dân, cũng phơ luôn. Làm như vậy tức là vẫn hồi trật tự và tạo được uy quyền quốc gia.

### Ngày Tết của Ấn Quang

Trong lúc chánh quyền không nói tới ngày 1-11 thì phía Ấn Quang sẽ tổ chức lớn hơn mọi năm. Nguồn tin thân cận từ Ấn Quang cho biết các tỉnh hội PG trên toàn quốc sẽ có chỉ thị tổ chức ngày mừng cách mạng linh đình để cầu nguyện cho hòa bình. Tất cả các chùa Tỉnh Hội và Saigon trước công chùa đều treo biểu ngữ: Phật tử VN không sống với độc tài.

Đồng thời với 2 dịp Dân biểu đối lập và các nghị sĩ phe Ấn Quang khoảng gần 60 mạng sẽ tổ chức Hội thảo vĩ đại trong ngày 1-11. Nội dung được tiết lộ là đã phá độc tài để nói lên tinh thần cách mạng 2-11.

### Ngày âm đạm của Công giáo

Ngày 02-11 giới Công giáo sẽ tổ chức thật lớn ngày quốc tang cho cố TT Diệm. Các nhà thờ đều làm lễ cầu hồn và một số nơi gần Thủ đô sẽ kéo về Nghĩa Trang Mạc đỉnh Chi nhưng được tổ chức trọng thể hơn năm ngoái. Các đoàn thể, các họ đạo tự động kê biểu ngữ với nội dung đòi Quốc tang cho TT Diệm để hòa giải dân tộc và các phe nhóm.

Ngoài phía Công giáo còn có sự tham dự của một số Thượng tọa, đại đức cùng đại diện của Cao Đài, Hòa Hảo...

Đây là một sự kiện có tính cách đặc biệt vì nó gần ngày lễ « đảng quang » của Tân Tổng Thống và Phó Tổng Thống.

### 100 NGÀN ĐÀN ÔNG ĐÀN BÀ SAY SỮA VÀ LÀM TÌNH CÔNG KHAI

PENNSYLVANIA 20-10: Buổi lễ mừng chiến thắng trong 1 giải dã cầu đã « bùng nổ » hồi tối chủ nhật tại Pittsburgh, trong đó những người tham dự có hành động điên cuồng như đập phá, cướp bóc và « làm tình » công khai.

Các phóng viên cho biết có hai vụ cưỡng hiếp diễn ra trước sự chứng kiến của hàng trăm người cổ vũ cho hành động này. Những người trên đây đã làm tình công khai, khoả thân và say sưa.

### Quả là chó đẻ !

Dù đã chấm dứt nhiệm kỳ « b Mặc Giao » Khổng Trung Lưu và Lê tài Hòa, vừa được Chủ tịch Hạ viện cho phép xuất ngoại du hí cả vợ con bằng Ngân sách Quốc gia. Mặt khác db buôn lậu vừa bị vồ tại TSN chính là DB Diệp A Hãnh vừa tái đắc cử. Quả thật là 1 sự chó đẻ !

- Đứng như CO dự đoán, chủ tịch «L» sẽ nhường chỗ cho chủ tịch «C».
- Hạ viện từ hình vuông sẽ đổi thành «tam giác».

SAIGON — Theo tin rất chính xác mà bọn CO thu lượm được thì Viện dưới kỳ này được chính thức chia làm 3 khối: Khối thân nhà nước, khối Đối lập và khối « Củ Lăng ».

Khối thân nhà nước với dẫn đầu với khoảng 30 gia nô vừa mới vừa cũ. Cụ Ng bắt Lương tuy tự nhận mình là « gia nô có lý tưởng » nhưng kỳ này vì hết gân nên phải nhường chức « quản nô » cho cụ già Ng bá Cẩn, người môn men cạnh tranh với dưỡng xe đồ Bửu Hiệp từ 4 năm qua. Gà Phạm duy Tuệ nhờ hung hăng nên được cử làm phát ngôn nhân của khối « gia nô mới ». Tuy vậy, một nhân vật có thẩm quyền giạt dây khối này là nhà tu bip Bive, một gia nô rất có uy tín với nhà nước.

Khối Đối lập năm nay cũng cố gắng vươn lên với khoảng gần 6 chục anh chị dân biểu, phần lớn là đệ tử của các thầy Ấn Quang.

Dân biểu bị gây căng Lý Quý Chung là phát ngôn nhân

chính thức của khối Đối lập, người quyết sống mái với phe gia nô.

Riêng khối thứ ba có tên là khối « Củ Lăng », vì khối này chủ trương đứng ở giữa, tức là có thể vừa là gia nô vừa là đối lập. Khối này quy tụ gần 20 Dân Biểu thuộc loại « khôn tở mẹ » gồm các Dân Biểu mới toanh như Đặng Văn Tiếp, Trần Văn Ân, Nguyễn Tuấn Anh, Nguyễn Ngọc Bảy... Ngoài ra khối « Củ Lăng » còn có thêm một vài dân biểu cũ như Nguyễn Trọng Nho. Ông Nho này thuộc loại « dân biểu hồi đầu », được coi như ngã nhiều về phe đối lập trong nhiệm kỳ mới.

Qua sự chia khối trên, có tin cho rằng Hạ Viện đang chuẩn bị sắp xếp ghế lại theo hình tam giác để các khối có thể ngồi đứng với vị trí của mình, khối lẫn lộn như cũ. Ngoài ra, sự sắp xếp như vậy còn nói lên tính chất mới mẻ và đứng với bộ mặt của Hạ Viện kỳ này, tức là « Hạ Viện Tam giác ».

### khán giả Đà Nẵng phải xem một cuốn phim quá dở do chính quyền địa phương

SAIGON.— Tập thể PB sẽ có thái độ quyết liệt trong trường hợp chính quyền Đà Nẵng tỏ ra thiếu minh bạch trong việc bắt giữ các can phạm giết phế binh Nguyễn Ngọc Tân. Luật pháp lúc đó sẽ không còn đủ sức mạnh và sáng suốt phán xét vấn đề, khi mà đã có bàn tay của chính quyền nhúng vào và chúng tôi chỉ còn cách là tự bảo vệ lấy mình.

Đó là lời cảnh cáo của Ô. Nguyễn Định (Chủ Tịch Tổng Hội PBVN) khi cho biết rằng tin điện từ Đà Nẵng gửi về Trung Ương báo cáo có nhiều dấu hiệu chứng tỏ chính quyền địa phương đang muốn « nhận chìm xuống » nội vụ.

Theo tin này, nhà cầm quyền ĐN đã bắt giữ 2 tên Châu và Phụng, chủ mưu trong vụ giết PB Tân nhưng lại cho rằng đó là những phần tử tình nghi mặc dù Thị Hội PB Đà Nẵng cũng như khu Hội PB Quận khu 1 xác nhận trong đơn truy tố với những dẫn chứng cụ thể. Còn tên Ngô Búa (Chủ tịch Hội PB và Dân Phế Đà Nẵng) cũng bị câu lưu nhưng hiện đã được tại ngoại hầu tra. Riêng tên Cháp (thủ phạm bắn PB Tân) theo báo cáo của Tỉnh Hội PB Quảng Nam thì hiện đang lẫn trốn tại một nơi mệnh danh « rừng cấm », giang san riêng biệt của dân dao búa mà từ lâu nhân viên công lực không dám đặt chân tới.

Từ lâu nay khán giả đã phải chịu cực hình khi phải xem những cuốn phim VN vừa buồn vừa thối vừa ngờ nghệch đến chịu được. Nay, các bộ chính quyền Đà Nẵng lại sản xuất thêm một cuốn phim về cái chết của PB Tân nữa thì khán nạn cho khán giả Đà Nẵng,

### Cuối tháng 10 có gì lạ?

Một Nhật báo, đã phải « nghi ngại » gần hai tháng, vì phang tham những hung hăng con bọ xít, bị tứ diện thù địch... nay lại đang hung hăng tái xuất giang hồ, thượng đài đánh đấm. Nghe nói rằng dữ dội liêu mạng ghê lắm ! Nhưng coi chừng « chạm ngọc » thì ngắt ngư chơi với đó ông Tô Văn và và Hồ Anh ơi !

Đó là tụi Thần Phong tái xuất giang hồ sẽ phang từ Thái Thủ toàn quyền Băng Quor, mắt nhỏ râu thưa, tướng mạo Tào Tháo, chơi bài « ba lá » Thiệu - Kỳ - Minh... cho tới những ma đầu chánh trị, tay sai lông lá ! Khiếp thấy mẹ !

### TIN GIỜ CHÓT

7 trên 9 vị Thẩm phán TC PV đã phán quyết chấp nhận mãn độc diễn ngày 3-10. Ngày đăng quang của LD Thiệu Hương sẽ được tổ chức ngày 31-10.

# NÓI LÃO MÀ CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi  
Đàn đưa lật phất hạt mưa rơi  
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc  
Thơ thần nghe ma kể mấy lời  
VƯƠNG SĨ TRINH

### Đã về vang chưa ?

Anh hề đã đóng hoàn hảo vai trò độc diễn của mình. Đã là hề thì phải cố gắng chọc léc sao cho thiên hạ cười lên được 1 chút mới đúng điệu. Chứ nghiêm trang, đứng đắn thì lại hư bột hư đường mất. Dù là cười sáng sặc, cười ra nước mắt cũng vẫn là cười. Đừng có khóc. Lúc mới lọt lòng mẹ đã khóc rồi bây giờ còn khóc chi nữa. Đất nước này cũng đã ẽ chề nhiều, đã tả tơi hoa lá quá rồi, khóc chẳng thể làm ai xúc động. Cứ ngồi với cặp mắt thao láo mà nhìn trò dân biểu. Và nghe rã rã ra mà cười. Người đời thường bảo khóc được sẽ vui bớt những u uất trong lòng. Bao nhiêu cay đắng đau thương sẽ tuôn theo dòng nước mắt mà nhẹ đi. Nhưng khóc chưa hẳn là môn thần được có sức làm giảm hẳn cường độ của não nề, chua xót. Cười mới có khả năng ấy. Khóc dành cho đàn bà và con nít. Mà cười nhạt, cười ruồi, cười không ra tiếng nữa lại càng hay. Như 1 con khỉ nghe rã rã, lúc đến gần ta mới biết rằng nó đã chết từ lâu. Chiến tranh miền viễn, xã hội thối nát, vật giá leo thang bấy nhiêu thứ quá đủ rồi, giờ có thêm mấy trò nham nhở khác cũng chẳng sao cả. Biên đã đủ chất mặn nếu có rắc muối nữa nào có ăn nhằm gì đâu. Hãy kể chuyện người. Nguồn tin của hãng Reuter cho biết, rằng tướng Jaafar Nimeiry hôm 12-10-71 đã trở thành vị Tổng Thống Cộng Hòa đầu tiên của Sudan từ khi quốc gia này giành được độc lập vào năm 1956. Tướng Nimeiry, từng làm lễ tuyên thệ trong ngày đầu của buổi lễ kéo dài 3 ngày để đánh dấu việc thăng cử của ông với 98,69% số phiếu tín nhiệm trong kỳ bầu cử vào đầu tháng 10 vừa qua và ông là ứng cử viên duy nhất.

Hãng thông tấn trên đã quên không cho biết có bao nhiêu nước đã gửi điện văn chúc mừng nhân dịp Nimeiry đắc cử về vang này.

Đốt đuốc soi chân người rồi bây giờ ta lại nghĩ đến ta. Tổng thống họ đắc cử với số phiếu 98,60% thế mà Tổng thống mình chỉ được có (bao nhiêu nhĩ ?) 94,36% thôi. Nước mình với truyền thống bốn ngàn năm văn hiến thế mà dân trí còn thấp ghê, sử dụng cái trò chơi dân chủ vẫn gương ngệu thấy mẹ, kém mấy nước vô danh tiểu tốt ở Phi châu xa. Phải nhuần nhuyễn, khéo tay hơn nhiều nữa mới được. Nếu không bắt chước nời các nước CS thì ít ra cũng phải theo kịp dân Sudan chứ ! Tuy TT mình đắc cử với tỉ lệ 94,36% tổng số cử tri đi bầu, như thế là đã rứa được cái nhục từng gặm nhấm con tim chân chính của Người suốt 4 năm qua (năm 1967 TT mình chỉ được có 35%) nhưng vẫn còn thấy ám ức vì nời "thua em kém chi"

Cuộc đắc cử sáng ngời của TT mình sao đời mãi cũng không thấy có điện văn của các nước bạn gửi tới chúc mừng. Chỉ lèo tèo 2,3 cái, mà giọng lưỡi cũng rất dễ dặt. Kiến nghị các tỉnh gửi về, thì kể làm chớ gì ? Hay thiên hạ còn đợi TCPV Giao chỉ phán quyết xem cuộc bầu cử này có hợp hiến hợp pháp không ? Hoặc chờ xem các thầy Ấn Quang khui vụ có 200.000 cử tri không đi bầu ? Thôi chờ đợi làm gì mất công, xin cứ nồm nớp gửi chúc mừng tới cho chúng tôi nhờ 1 tí. Không có sao đâu mà ngại ! Mọi chuyện sẽ được giải quyết êm ru bà rừ hết. Các ngài sẽ không sợ bị hổ nếu nhớ lại lời tuyên bố mới đây của ông Ronald Reagan, đặc phái viên của TT Nixon đi công tác Á châu. Hôm 12-10-71 cụ tư tài từ màn bạc đồng thời là đương kim Thống đốc bang California đã lên tiếng tại Tân gia Ba rằng : "Chỉ trích cuộc bầu cử độc diễn ở VNCH là quá đáng vì những cuộc bầu cử như thế luôn luôn xảy ra tại những nước CS. Nếu chúng ta quan tâm quá đáng về những cuộc bầu cử độc diễn, lần hồi chúng

ta sẽ nhận thấy rằng 1 số quốc gia Phi châu cũng đã từng tổ chức những cuộc bầu cử tương tự. Vậy mà dường như không có ai đá động gì đến con số quốc gia đã từng trải qua những cuộc bầu cử độc diễn".

Mẹ kiếp, thế thì ra anh Reagan lông lá này lại đi xô ngọt dân mình rồi chăng ? Anh đã hạ thấp dân mình như những dân bán khai bên Phi Châu hoặc đã coi nhà nước VNCH cũng độc tài chẳng kém các nước CS ? Nhờ anh tư bản cá mập từ từ lờ lợm một chút. Chúng tôi có áp dụng cái kỹ thuật sơ đẳng của CS cũng chỉ để đánh CS theo lối đi độc trị độc, cho chúng sáng mắt ra đấy. Ông đã rõ chưa ?

Đề đánh tan mọi ngộ nhận tai hại, kính xin TT đắc cử 94,36% trong dịp lễ đăng quang của Người sắp tới cho quân công nghi thả đàn suốt 1 tuần để phê phớn mừng lễ. Như thế mới vượt được nước Cộng hòa Sudan. Riêng TT và bầy quần thần cùng các vị trưởng khách sẽ ra Vũng Tàu ngự thuyền rồng xem hội hoa đăng. Như thế mới giống Chu ân Lai tiếp đãi vợ chồng Sihanouk. Đó cũng là 1 dịp để anh Reagan mở lớn mắt.

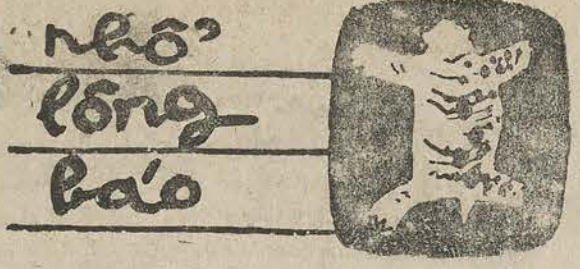
### Lập trường như thế là nhất.

Cốc mở miệng, Hôm 11-10-71 Dương Bửu Hiệp hôn danh Nguyễn Bít Lương bỗng đứng gồng người đề lên tiếng phủ nhận những lời tố cáo của các DB thuộc phe đối lập, nói rằng "cụ cậu" đã lợi dụng chức vụ niên trưởng trời ban (hay con trời thì cũng vậy) để cố gắng kéo dài thời gian coi như một hình thức áp lực với các tân DB buộc họ phải gia nhập các khối thân chính quyền hầu chiếm những chức then chốt trong văn phòng tạm thời và UB hợp thức hóa.

Dương xe đồ nói rằng lập luận như thế hẳn phải coi như 1 hình thức chụp mũ và vu khống mạ lỵ. Theo dương, nguyên nhân chính đã đưa đến tình trạng bế tắc là phe thiểu số sơ sơ sẽ không chiếm được nhiều ghế trong văn phòng H / và trong các UB cho nên đã phá thói 1 cách vô ý thức và chụp mũ lung tung có ý đánh lạc hướng dư luận. Cụ cậu cũng mạnh mẽ xác định lập trường của mình đối với điều mà phe đối lập thường gán cho cụ cậu và các DB đồng chí là gia nô. Cụ cậu đã phun hết rằng cụ cậu không xấu hổ về danh từ gia nô nếu nó được hiểu như là quên mình để phục vụ cho 1 chính sách quốc gia chân chính. Cụ cậu còn nói thêm, có 1 điều tồi tệ hơn đáng kính bi hơn là 1 số người hèn hạ làm gia nô cho 1 cá nhân, 1 phe nhóm để quên đi quyền lợi quốc gia, đây mới chính là bọn người ăn cơm quốc gia thờ ma CS v ày.

Ồi, hào hùng thay, khí phách thay những lời tuyên bố của gia nô (theo ý mong muốn của cụ cậu) Bửu Hiệp ! Phải tóm tét nuốt ực nhiều củ sấm Đại Hàn lắm thì cụ cậu mới có những lời vang ngọc với lối lý luận chặt chẽ như vậy được ! Cụ cậu như uất ức vì bị người ta chụp mũ đấy. Oan ơi ông Địa ! Rồi khi chụp mũ cho người khác cụ cậu nào đâu có dề ý. Cụ cậu hãnh diện về sự được làm gia nô. Thì cụ cậu đã huých toẹt thú thật như vậy rồi mà. Còn kiểu làm gia nô như là quên mình để phục vụ cho một chính sách quốc gia chân chính vậy không hiểu ai đã quên mình và ai đã chỉ nhớ đến mình cũng như chính sách quốc gia chân chính là những chính sách nào đây ? Mong cụ cậu giải thích rõ hơn. Mà chắc có, đưa nào mớm lời cho cụ cậu đó, chứ sức mảy mà cụ cậu vung vít được như vậy. Ai còn lạ gì trong bốn năm qua cụ cậu chỉ chuyên 1 việc gạt và ngậm miệng ăn tiền. Nghe cụ cậu lập luận cứ tức như bò đá.

Bây giờ nhiều báo chí đã mở xẻ vấn đề gia nô cụ cậu có muốn ôm ấp cái danh hiệu cao cả đó cũng chẳng còn được tiếng gan dạ là bao nhiêu đâu. Nhất định cụ cậu không phải là 1 thứ già gân chính hiệu.



### Công Tử Sơn Tây

### Nhạc sĩ thời đại Phạm Duy !

Là một nhạc sĩ nổi danh từ ngày những bản nhạc Tiền chiến được thịnh hành khắp đất nước ta, và từ ngày những người đi đờ đờ ở Vũng Cống Phần, Nhật Tựu (thời gian đi tản cư ở miền Bắc) ngâm nga những bản nhạc của Phạm Duy đề...tán nhau, cho đến ngày nay mái tóc của Phạm Duy đã bạc phơ mà vẫn nổi tiếng. Phạm Duy thật là 1 nhạc sĩ thời đại ! Anh đã biết uyển chuyển tâm hồn theo từng hoàn cảnh. Từ Tiếng Nước Tôi; đến Mùa Thu Chết, đến Đứng Bỏ Em Một Mình... vẫn mang một cảm xúc chân thành !

Cùng lứa tuổi với anh như các Nhạc sĩ Dương Thiệu Tước, Lê Thương, Hùng Lĩnh... thì có lẽ các Nhạc sĩ này sắp nhờ người bốp gối và không thể uyển chuyển cảm xúc tâm hồn được như vậy !

Mới đây Nhạc sĩ «gân» Phạm Duy lại làm một chuyến viễn du đi Mễ. Được biết Anh đi Mễ với ba phần chính chia ra như sau (hai chầm xuống hàng)

Phần thứ nhất là để dạy nhạc Việt ở đất Mễ theo Trung Tâm Việt Học (Viện Đại học Southern-Illinois-University Hoa Kỳ) Cùng với hai Nhạc sĩ VN ông Trần Văn Khê và ông Nguyễn Vinh Bảo. Khóa giảng Nhạc Việt này sẽ kéo dài một tháng. Trong dịp này Phạm Duy đã đem theo sáu mươi cuốn băng nhựa về Dân nhạc gồm cả nhạc Chàm, Chăm, Thượng mà Anh đã sưu tầm từ hai mươi lăm năm nay.

Phần thứ hai. Anh sẽ ở lại Mễ một thời gian sau khi bế mạc khóa giảng, để đi nghiên cứu nhạc Mễ xem có khác mấy chú Sam đã xài ở đất nước ta không, nhất là mấy chú Sam, lai căng trong ngày trình bày nhạc Hippy của buổi Đại Nhạc Hội tại sân vận động Hoa Lư mấy tháng trước đây.

Phần Thứ ba là Anh sẽ .. chơi khắp và cái Mễ cho Đàn bà Mễ nó... ngán. Và đây cũng là một lối « trả thù dân tộc » một cách trực tiếp. Về phần này thì quý vị khỏi phải lo vì nhạc sĩ toc bạc nhà ta, tuy mái tóc đã bạc phơ nhưng còn gân và cái gân « trời cho » này khác hẳn cái gân bình thường.

Xin bí mật và nói nhỏ : Cái gân của P.D phần... đầu giống trái khế bự.

### Nhạc sĩ « Lưu Linh » Mạnh Phát

Sau một thời gian MP chán ngán... cuộc đời chuyên nằm nhà uống rượu và dạy nhạc có hôm trong lúc ngà ngà say. Anh thấy một tên Mỹ Đen tay cầm một chiếc kèn đồng to to bỏ rú anh đi uống rượu.

Mạnh Phát nhìn kỹ thì là Louis Armstrong ông nhạc sĩ Hynos Mỹ quốc... Giật mình thức dậy MP khóc lóc mấy ngày liền bỏ cả ăn lẫn ngủ và những giọt nước ấy đã chảy thành tác phẩm « Sầu Hoang » đề hoài niệm Louis - Armstrong.

— Lòng ngỡ vắng tanh lạnh rớt ánh trăng nửa đêm. Nhà thiếp giấc mê, rêm nát gió khuya lùa về.

— Người ngã dưới trăng mặt đất thắm hơi rượu cay, Từ già ngộ đêm, từ già thế gian bạc tinh.

Được biết Louis Armstrong là một nhạc sĩ kèn đồng nổi danh thế giới. Với tiếng kèn độc đáo của Anh đủ làm say mê hàng triệu vạn con người và đã đưa Anh từ khi người ta gọi là tên mọi da đen thổi kèn ở bến đò Nam Mỹ lên đến 1 nhạc sĩ Thượng thặng của Mỹ châu. Và Louis Armstrong vừa từ già cuộc đời.

### THỨ BA 26-10-1971

rời kể tiếp Thứ Bảy và lại Thứ Ba hàng tuần, bản tuần báo GIANG HỒ trình diện cùng bằng hữu bốn phương Báo trào phúng đôn mặt với chánh quyền Không biết sống được bao lâu vì yếu địa Cố gắng và tự nguyện cùng với những văn hữu quen biết nghèo mặt nói lên tiếng nói trào mầu xây dựng quê hương, vì quê hương còn, ta còn nơi tản đóc. Pháp luật xử ta đã xuất ngoại từ lâu chưa về, ta chỉ còn GIANG HỒ để đối xử. Nếu Cô Bác đồng ý xin rủa cái chơi rồi tìm đọc đề voi bớt những buồn nhiều vui ít của xứ sở đau thương này. Tìm đọc GIANG HỒ để biết đây đủ tin tức cần thiết cho đời sống hàng ngày.



**Nằm trên núi bạc mà vườn sạch !**

Số báo tuần trước, tụi Con Ong có khui ra một vụ bần thiêu tại Ty Ngân Khố Phan Thiết. Ăn ở chỗ mô không ăn mà lì nhè đúng vào anh em thương phế binh để ăn thì đúng là một sự chó cắn áo rách ! Phê bình trên răng dưới dế, thiên hạ thì thánng nào lãnh lương tháng í, còn họ thì ba tháng mới được lãnh một phùa, quanh năm ngày tháng nuốt nước bọt làm cơm, thà rằng giàu có, của ăn ngăn đê gì thì nó lại đi một nhê. Ăn uống tầm bậy tầm bạ như rứa, tiếng Tây nó gọi là manger sale ! Và một khi đã manger sale, theo đúng định luật của Tạo Hóa, thường thường là vợ đê con ra sẽ không có lỗ rún.

Bấy lâu nay, báo chí đã đánh đấm rất nhiều vụ như sau này. Nhưng bởi lẽ người nhà nước đang bận tít tít về chuyện bầu cử, rồi lại đối phó mí lì những kẻ chống bầu cử, và đến khi bầu xong thì lại bù đầu trong công việc tổ chức lễ tức vị cho đảng quân vương, thành thử ra tất cả các vụ đánh đấm ấy hầu hết đều bị gác bỏ ngoài tai.

Tuy nhiên cũng có một trường hợp biệt lệ : vụ dơ dáy tại Phan Thiết đã được ông nhà nước để mắt tới. Thưa đó là ông nhà nước Lê Quang Trường, Tổng Giám Đốc Ngân Khố. Ngay khi hay tin này, ông Tổng Lê Quang Trường đã tức tốc ký một phát sự vụ lệnh để phái một ông Thanh tra Ngân khố bay vút ra đó để điều tra tại chỗ.

Từ trước đến nay, Con Ong vén đít lên, chằm vô đầu là trổng đó cái rúp. Những đũa tham những khôn lặn, những đũa ăn dơ ở bàn như mấy thăng mặt mọt ở Hạ Bộ mỗi khi cầm tờ Con Ong là mặt xưng như cái của con trâu đến tháng đê. Còn những người sạch thì coi Con Ong như một người bạn chí thiết.

Ông Tổng Lê Quang Trường là một trong những người sạch như ở Saigon. Tuy nằm trên cái núi bạc của ngân khố nhưng người ông lúc nào cũng thơm như múi mít, gần tiền mà chả bao giờ hôi tanh mùi tiền. Nếu trông thấy tiền mà cứ mắt la mày lét như quạ thấy gà con thì Ngân Khố vỡ nợ mây hồi !

Xin cầu mong cho ông Tổng Trường cứ ở Ngân Khố miết để quét sạch hết rác rưởi đi.

**Chống Cộng có nghệ thuật**

Đài Tí Vi vừa cho trình diễn vở kịch "Đôi mắt người nhân chứng" của bút hữu Giao Duyên. Nội dung vở kịch có tính cách tố Cộng nhưng không phải là một kiểu tố Cộng tầm thường, chỉ bôi lem nhem như người ta vườn thường làm trong bấy lâu nay.

"Đôi mắt người nhân chứng" đã vượt ra khỏi cái lối của sự tuyên truyền máy nước để đạt tới mức nghệ thuật siêu đẳng, khiến cho khán giả không cảm thấy khó chịu mà trái lại còn bị chinh phục hoàn toàn bởi tài nghệ diễn xuất của các diễn viên cũng như những tình tiết ly kỳ của cốt chuyện.

Người chứng của vở kịch này là một cô gái bị mù từ thuở nhỏ. Nàng chỉ hiểu thế giới Cộng sản qua các thanh âm với những lời tuyên truyền đường mật của bọn Cán bộ Mác Xít. Cho tới khi chữa khỏi bệnh, nàng mới nhìn rõ thấy tất cả những sự thực phũ phàng..

Vậy thì anh nào còn mơ tưởng viễn vông hãy mở to đôi mắt ra mà coi "Đôi mắt người nhân chứng".

Có điều rằng bút hữu Giao Duyên hãy còn có vẻ xa lạ với công chúng kịch nghệ. Nhưng mà quý ngài ơi ! Chớ có vội bẻ cái lằm. Cái ông Giao Duyên này vốn là tở sư kịch, tở sư hài nước dấy. Ông ta đã cùng mí Lữ Liên khai sinh ban nhạc A.V.T. và đã từng là người chổng đầu tiên của nữ ca sĩ Anh Tuyết đó.

**Chiếc xe thứ 26 của Mèo bị đốt !**

Cho đến ngày 17-10, người ta tính ra rằng đã có tới 26 chiếc xe của Mèo kể cả xe dân sự lẫn xe quân sự bị SVHS hỏa thiêu Hồng Liên tự. Cũng là may chưa có một chú GI nào bị đi ô tô bùng hết. Chỉ vất chân lên cò mà chạy thôi.

Cũng theo tin các báo thì bắt đầu từ ngày 18-12 SVHS sẽ mở một chiến dịch để tấn công các đảng viên Dùi Cui. Nếu thế thì phen này bà con ở Saigon lại tha hồ mà khóc sụt mướt và sẽ đêch còn làm ăn gì được nữa, ngoài cái việc chúi đầu vào trong phòng lạnh để rút xi phê hoặc xoa mà chược.

Trong lúc ở Saigon SVHS tuyên chiến mí Dùi Cui thì ở Hán Thành, thủ đô nước Cao Ly, ông Tổng Phác Chính Hy lại chơi trội bằng cách tuyên chiến mí các sinh viên bạo động, Tổng Thống anh minh họ Phác đã ra lệnh cho binh sĩ cùng đảng Dùi Cui Hán Thành chiếm 6 trường đại học và một trường trung học để dẹp những vụ nổi loạn của SVHS.

Chơi ngông hơn nữa, Phác Tổng Thống còn xua cả thiết vận xa dẫn đường cho các xe cam không chở lính tới chiếm luôn cả hai trường đại học tư là Yensei và Korea. Có điều rằng những vụ nổi loạn do SVHS khởi xướng ở Hán Thành không phải chỉ diễn ra một cách khơi khơi như ở Saigon; kẻ dâm ba khẩu hiệu đã đảo hoặc ném dâm bảy trái bom xăng hay đốt vài ba cái lớp xe hơi cho khói phun mù mịt. SVHS Hán Thành đã chơi là chơi thật lực. Vì đại đa số bọn họ đều biết võ Karatê hay Judo.

Coi hai bên dàn trận ưỡn nhau sướng mắt ghê lằm. Dùi cui và khiên đôi khi bị họ đánh văng đi là sự thường.

Sở dĩ SVHS Đại Hàn chổng nhà nước là vì họ muốn quét sạch bọn tham nhũng trong chính quyền. Có lẽ Phác Tổng Thống nghĩ rằng, nếu họ chống tham nhũng tức là chống luôn cả Phác Tổng thống; bởi thế, Phác Tổng thống đã không ngần ngại tuyên chiến mí sinh viên:

Chống tham nhũng mà khó rứa thì chống thế nào được !

**Bức tường ô nhục !**

Xin độc giả đừng có vội ngỡ là bức tường này ở thủ đô Bá Linh mà bọn Cộng sản ma cà chóp đã xây cất lên để ngăn chia giữa hai khu vực Đông Đức và Tây Đức, cho dân phía Đông hết cách trốn sang phía Tây để tìm tự do dân chủ.

Không, không, đây là một bức tường bằng sắt cao 3 thước đánh đai chung quanh một ngôi làng gồm hơn 4000 dân Mít ở gần căn cứ Cam Ranh. Người Mèo cho thiết lập bức tường ấy để ngăn chặn gái điếm và tụi buôn lậu ma túy khỏi đột nhập vào trại dụ dỗ lính Mèo đi vô đường tội lỗi.

Thiệt ra thì Cam Ranh đã hạ lệnh "Ốp li mít" từ lâu rồi, cách đây tới ba năm có lẽ. Cái làng nhỏ bé này ở trên đảo, kế cận ngay căn cứ quân sự của Mèo. Sau khi có lệnh "Ốp li Mít", người Mèo đã rào giây thép gai ba bốn lần chung quanh căn cứ để cắt đứt hẳn nền bang giao giữa lính Mèo và dân làng. Thế là các nhà tắm hơi, các Sờ Nách Ba, các em út đều lằm vào tình trạng thất nghiệp kinh niên. Một số phải khăn gói đi kiếm ăn nơi khác. Nhưng một số vườn còn chịu khó bám víu vào cái mồi béo bở ấy.

Đêm đêm đã có những cô gái giang hồ cam đảm cùng mình chui qua hai ba lần rào giây thép gai để lên vô trại tìm đến những chàng Tư Hải mắt xanh mũi lõ trao thân gửi phận để đánh đổi lấy những đồng đô la mùi thơm phưng phức. Các đường giây buôn lậu ma túy cũng do những ngã đó mà thông đồng bén giọt.

Lính Mèo tên nào cũng to như hộ pháp và khỏe như vâm, thiếu gái thì chịu sao nổi ! Đó cũng là lẽ rất thường tình của con người. Ngay đến như các nhà tu, một số bị chửi cũng còn đòi hỏi ăm 1 cái sự lấy vợ, hưởng hồ là lính Mèo.

Nên chi, tại Cam Ranh đã xảy ra những trường hợp, lính Mèo dẫu gái vào trong phòng đê "bê hội đồng" theo kiểu a tua đờ rôn và trả tiền rất sòng phẳng.

Vào khoảng thời gian mới có cái lệnh "Ốp Li Mít", tụi Con Ong đã ra thăm cái làng đó và đã được chứng kiến quân cảnh Mèo thộp cổ một em nhà thía đang đi khách ở trong trại. Quân cảnh Mèo giao cho nhà nước Mít để lập biên bản và có kèm theo tang vật : hơn 400 đô la.

Người nhà nước đã hỏi cung cô gái khôn khở khôn nạn ấy :

- Ai đưa cô vô trại ?
- Lính Mỹ đưa em vô.
- Đưa bằng cách nào ?
- Chỗ trạm gác mé sau núi. Em chờ cho nó mần phiên gác rồi theo nó vô phòng.
- Cô ở trong bao nhiêu lâu thì bị phát giác ?
- Vừa đúng bốn hôm.
- Thế mỗi lần đi khách họ chỉ cho cô bao nhiêu ?
- Cái đó là tùy. Có đũa trả 10 đôn, đũa nào sộp thì 15,20.

Vậy thì, hỏi độc giả của báo Con Ong, quý ngài hãy thử đem chia 400 cho 15 để tính xem trong vòng bốn hôm có à đã đi khách bao nhiêu phùa lặn.

Và bị chửi cái tường sắt được dựng lên, không hiểu rằng thì là các em có dám bắc thang đê chèo vô bên trong không ? Dám lằm ạ.

**Huê cả làng đi cho rồi**

Các báo phát hành ngày thứ hai đều đưa ra một nguồn tin được mô tả như một trái ba lòng thắm đỏ từ phía ông Chánh trong đó nói đến việc dàn xếp đê ông Phó Kỳ trở thành chủ tịch Hội đồng quân lực. Theo sắc lệnh 17169 thì một tổ chức mệnh danh là HĐQL được thành lập bằng cách tuyển chọn đại diện các cấp quân nhân trong quân lực đê lo về những thăng thưởng giải ngũ, bổ nhiệm các thành phần quân đội. Vị chủ tịch hội đồng này là một sĩ quan cấp tướng có cấp bậc thâm niên.

Các tờ báo đó cũng lập luận rằng, nếu sự việc này diễn tiến như dự liệu, nghĩa là được cả ông Chánh lẫn ông Phó ô kê thì nguy cơ về sự chia rẽ trong hàng ngũ tướng lãnh có cơ giải quyết được.

Thực ra thì cái chức chủ tịch HĐQL trước kia, như thời Grand Kaka thì mới quan trọng chứ còn bị chửi chỉ là một cái sự ngồi ù gãi háng mà thôi. Tuy nhiên, nếu các đảng to đầu thu xếp được đê có thể ngồi lại mí nhau, dù sao quốc dân đồng hồ cũng coi đó là một sự đẹp đê. Chó sói còn chả ăn thịt lẫn nhau, huống chi là người.

Ngoài ra cũng nhân dịp đăng quang hay tấn phong trước vị này, ông Chánh cũng nên biểu lộ một cử chỉ hào hùng là trả tự do tuốt tuốt cho những người đã bị bắt bớ trong thời gian họ đấu tranh chống độc đêi trong đó có hai vị nữ lưu cán quốc là bà Đàm Ngô bá Thành và cô Trần thị Lan.

Người ta đồn rằm lên rằng bà Thành bị đập xương sống và bị ói ra máu. Nếu phụ nữ mà bị hành hạ như vậy thì sống sao nổi !

Trong lúc Xếp vui sướng ra rít thì Xếp cũng thương giùm người khác một tí một tí.

**Khách sạn HOÀN MỸ**

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 93711 (3 giây liền)

- KHÁCH SẠN : Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi : Máy lạnh, hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CÂU LẠC BỘ : Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỳ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

**ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN NGUYỄN THỐNG**

- VỚI : Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau)
- Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Thào Viên) gồm 4 hệ thống Phiên Dịch.
- Phòng ăn Phụng Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
- Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)
- Tất cả đều được trang bị tối tân.
- Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô

TRẦN TRỌNG KINH MỞ

# 7 NGÀY 1 CHUYỆN

HÌNH, ẢNH, BÓNG

Đỗ Huỳnh

Ngày trước ra sao ?

Bây giờ thế nào ?

Cũng là tiếng Việt nhưng ba miền lại gọi bằng 3 tên khác nhau: Cái mà trong Nam kêu là hình thì ngoài Bắc gọi là ảnh, trong khi ở Trung gọi là bóng. Viết bài này tác giả xin dùng chữ «hình» cho tiện.

Kể từ khi con người sáng chế ra được cái máy hình đến nay thì không biết bao nhiêu là chuyện vui buồn trên thế giới đã xảy ra vì nó. Ngày xưa hình ảnh con người chỉ được mô tả bằng chữ nghĩa. Chẳng hạn những nhân vật trong Đoạn Trường Tân Thanh: Từ Hải là người trông bộ dáng rất hiên ngang, râu hùm, hàm én, mày ngài, vai năm tấc rộng, thân mười thước cao. Tú Bà người đầy đủ phép pháp, màu da lợt lợt. Mã Giám Sinh mày râu nhẵn nhụi áo quần bảnh bao. Còn cô Kiều có cặp mắt trong như nước mùa thu, lông mày hiện diệu như trái núi xuân, tóc xanh óng ả đến liễu cũng phải hôn ghen, nụ cười thì hoa cũng không tươi bằng.

Cũng vẫn bằng chữ nghĩa, người ta đã vẽ những nhân vật thời Tam Quốc: Quan Công có mặt đỏ như chu sa, mắt phượng uy nghiêm, râu năm chòm dài thướt thướt. Trương Phi mắt ốc nhồi, râu quai nón. Tào Tháo râu ria. Lã Bố mặt trắng treo đẹp trai như con gái v.v...

Thế rồi các nhà họa sĩ dựa theo những nét mô tả bằng chữ nghĩa kia, vận dụng óc tưởng tượng phong phú của mình đem vẽ thành tranh. Những bức Tam Thánh (Quan Công, Châu Xương, Quan Bình), Tam Đa, Ngũ Phúc, Bát Tiên... mà chúng ta thấy ngày nay đầu tiên chỉ được mô tả thuần bằng chữ nghĩa. Nhưng đây chỉ là tranh chữ không phải là hình. Hình là cái phản ánh đúng với cái có trong thực tế chứ không cần đến óc tưởng tượng của họa sĩ.

Thực ra thời cổ cũng đã biết chơi hình, nhưng chỉ những bậc vương hầu hoặc đại quan mới triệu vời được các nghệ nhân tài hoa thực hiện cho. Vì họa sĩ truyền thần đâu phải là dễ kiếm. Dân gian tiền của đâu mà dám nhờ cậy đến họ. Chỉ vì bức truyền thần mà Chiêu Quân phải cống Hồ. Trong trường hợp các vua chúa muốn truy tầm tội nhân nào thì bắt cũng chỉ cho vẽ hình người đó để treo cho dân chúng nhận diện. Và dĩ nhiên là chỉ theo lối vẽ nét (caricature) chứ làm sao giống hệt như hình mấy ngài DB giải nắng dầm mưa của xứ Giao Chỉ kỳ vừa qua được.

Nhớ truyện Sở Bình Vương giết cha và anh của Ngũ Tử Tư, còn Ngũ Tử Tư trốn thoát được. Nhà vua bèn theo kế «nhỏ cỏ phải nhỏ cả gốc» của tên nịnh thần Phí Vô Cực, sai người vẽ hình tượng Ngũ để đi tìm nã các mặt, với lời chiêu yết phía dưới: «Bất cứ người nào, hễ bắt được Ngũ thì thưởng 5 vạn thạch thóc và cho làm Thượng Đại Phu còn ai chứa chấp hoặc buông thả cho Ngũ thì cả nhà chết chém. Ngoài ra lại sai quân khám xét căn mật những người qua lại ở chỗ bờ sông hoặc cửa ải. Con các nước chư hầu thì sai sứ đi báo cho biết là không được dung túng Ngũ (nghĩa là triệt cả đường tị nạn chính trị của Ngũ Tử Tư nữa). Không khéo họ Ngũ sẽ bị dẫn độ về Sở mất). Như vậy, số di thời đó Ngũ Tử Tư vẫn kiếm cách thoát khỏi mạng lưới bủa kín của Sở Bình Vương là vì hình vẽ chưa được giống hệt với người thật. Chữ như bây giờ, mấy tay đặc công CS, mấy gã sinh viên phản động, ảnh đã được chiếu lộ lộ hai năm rồi mười trên Đài Tàng Hình với lời rao ông ông thì thật hết đường chạy né!

Xưa kia vì chưa có máy chụp hình nên khi gia đình nào có người nằm xuống thì chỉ cần cách thiết lập bài vị hoặc thần vị mà thờ thôi. Ngày nay đã thay đổi nhiều lắm rồi.

Kể từ ngày có ông phó nhòm chui đầu vào vuông vải đen trùm kín, lưng khom khom và tay bấm cái nút ở đầu sợi giây treo to đùng teng teng tách một cái thì từ đó sinh ra nhiều cái thật là bọm. Trẻ con mới học cũng nên làm cho nó một vài «bô» để sau này khi đã có vợ có chồng lúc rảnh rang lục ra nhìn lại cho nó sướng. Bà già ông già sắp kê miệng lỗ cũng phải có đôi ba tấm để lại cho con cháu. Mà các cụ chỉ ưa chụp cả người, chứa ghét cái lối bán thân. Tay có đặt lên đùi cũng cố xê cho đủ năm ngón. Các cụ kỹ lắm đấy. Các cụ cũng không chịu cái lối chụp chung 3 người đâu. Bên cạnh cụ ông thế nào cũng phải bày cái điều ống, còn cụ bà thì coi trầu. Nhiều tiệm phải sắm cả gương lược hoặc máy bộ cánh để anh chị nào cần mượn chụp cho lảnh.

Càng ngày càng văn minh dữ. Những đám cưới đám ma không thể không chụp hình. Tưởng không cần bàn đến chuyện thuê thợ hay do anh em bạn bè lo giúp. Mỗi vụ ra cũng dán một cuốn album dày. Nhiều nhà bây giờ còn dùng hình để thờ thay thế bài vị. Duê hiệu, lạc khoản để ngay hai bên khuôn hình. Tại nhiều chùa nơi gian thờ tổ cũng bày hình những người mua hậu sự. Mỗi khuôn hình 1 cái bát nhang. Nhiều khi đồng người quá nhà chùa phải gom vào 1 khuôn lớn và thờ 1 bát nhang chung.

Lại mới phát minh ra lối ảnh màu và chụp lấy ngay. Tiện ải là tiện! Bác thợ khỏi mất công cầm bút điểm thêm tí môi son ngọc ngợt và tí má hồng nhiều khi tròn hơn đồng tiền. Đây, cô đứng nấp sau mấy cây thấp thấp này, mặt hơi sát vô mấy bông hoa chút xíu nữa, tay vít nhẹ cành lá đi. Nào, cứ nhìn như thế nhé! Cười lên! Xách, Xong rồi. Vừa đi vừa ngắm chớ sao. Về nhà nhìn no thì thôi.

Cần cước phải dán hình. Đã đành, trước kia chỉ có thể tùy thân chứ không có cần cước. Và thế tùy thân chỉ thấy in dấu tay chứ làm gì có hình. Mỗi thời mỗi khác. Tranh chữ cũng cần đến hình hưởng chi cần cước. Báo chí cũng cần hình lắm lắm, nhất là các mục phóng vấn, điều tra, phóng sự. Có thể nói mỗi sống, mỗi chết. Khuôn mặt con người năm châu vì thế trở thành gần gũi quen thuộc hơn. Hình ảnh dân Phi châu chịu cảnh lụt lội, dân Mỹ biểu tình, các chiến sĩ VNCH chiến đấu ngoài mặt trận được xuất hiện rõ rệt trên báo chí. Hình ảnh quả đã chiếm 1 chỗ quan trọng trong cuộc sống con người.

## Hình các lãnh tụ.

Một câu hỏi được đặt ra: «Bạn chụp chung với nhiều người 1 tấm hình, vậy khi nhìn, bạn nhìn người nào trước?» Tất nhiên, nếu không đối trá, bạn sẽ trả lời là nhìn mình đã. Vì vậy người đời đã nói thật đúng: «Không ai yêu mình bằng chính mình». Cái tôi bao giờ chả đẹp, chả thơm. Nhiều người đã treo hình mình ở giữa nhà, nơi phòng khách mà không hề biết chướng là gì. Kể thường dân mà còn vậy lộ là lãnh tụ.

Cá nhân các lãnh tụ thường ôm tham vọng sao cho gia đình nào cũng phải treo ảnh mình lên chỗ đáng kính nhất trong nhà để chiêm ngưỡng. Đó là một hình thức tuyên truyền theo kiểu tha nhân ám thị. Tham vọng này lại được mấy tên gia nô bốc xăng làm cho càng ngày càng ngút cao. Và có một điều phải nhận là lối treo hình để suy tôn lãnh tụ thì mấy ông CS vẫn giữ cò đầu.

Tổ Hữu, tên bời bút số 1 của nhà nước M3, có lần đã làm thơ nâng bi Staline khi ngắm bức hình màu nhà lãnh tụ này chụp chung với 1 em bé Nga số Bữa trước mẹ cho con xem ảnh,

Ông sta-lin đứng cạnh nhi đồng.

Áo ông trắng giữa mây hồng.

Mắt ông hiền hậu, miệng ông mỉm cười...

Còn khi chiêm ngưỡng ảnh «bác Hồ» treo giữa nhà, 1 thì nó khác bóng này mặc cảm như mình có tội:

Có người đến giữa muôn nhà,

Nhìn người, ta thấy ta là tội nhân.

Người thì vì nước quên thân,

Ta thì lẳng đẳng trôi dạt ngày xanh.

Người thì non nước tinh anh,

Phượng trong đàn phượng, mưa lạnh, gió xuân...

Lại trong 1 bài thơ xu nịnh khác có 2 câu tả khuôn mặt «bác»:

Vàng trán rộng tràn lan theo sóng biển,

Mắt long lanh sâu thẳm Thái bình dương.

Về phần chân dung nhà chí sĩ Ngô đình Diệm cũng thấy nhiều bài thơ với giọng lưỡi rất hào hùng còn lưu truyền hậu thế muôn đời, nhưng không tiện nêu tên tác giả và trích dẫn ra đây vì những người này hiện đang sống vui vẻ với chúng ta. Không nên làm họ buồn.

Nhận định về lối bắt treo hình, 1 anh bạn văn mới đây đã cho rằng đó là lối cổ lỗ, lạc hậu và ngu xuẩn nhất. Anh bạn này cũng thuật lại lời của 1 học giả VN về ông Hồ trong 1 câu chuyện vui: «Cán bộ ngoài đó chán ông Hồ lắm rồi, 25 năm trường lúc nào nhìn đâu cũng thấy ông Hồ. Đến mình nhìn ảnh bố mình 25 năm trường cũng còn thấy chán nữa là!»

Ông Thiệu bây giờ cũng nảy ra cái tật bắt dân chúng treo ảnh. Không hiểu sao đám thầy dùi hạng bét của ông đã xui ông đi vào vết xe đổ ấu trĩ trên. Càng ấu trĩ khi nội dung Đệ nhị Cộng hòa đã hoàn toàn nát bấy với lũ Bá Lương, Quang Luyet... ở Hạ Viện như thế; với Tổng Ngọc ở kinh tế như thế, với bầy TCPV như thế v.v... và v.v...

Nhật báo Đước Nhà Nam số ra ngày 16-9-71, nơi mục Nhận Định cũng đã chiết tính các phí khoản về hình lãnh tụ như sau: «không kể số Mỹ kim bỏ ra nhập cảng thứ giấy đặc biệt của Nhật và tiền in, mà chỉ tính tiền phát hình và làm bao nhựa của mỗi tấm hình.

Trên báo phải trả mỗi nóc gia lãnh hình 60 đ để họ mua khuôn ảnh học bọc nhựa, nhưng lệnh trên mới xuống tới cấp giữa thì ở đây ngắt bớt 30 đồng, rồi từ cấp giữa tới mỗi nóc gia lãnh hình chẳng còn xu teng nào! Người Việt gốc Hoa lãnh hình phải bỏ tiền túi ra mua khuôn ảnh, Saigon, Cholon, Gia định thì vậy. Thu được mỗi nhà phải mua mỗi tấm hình TT là 50 đ. Đến Đất Đỏ, Xuyên Mộc... người ta đưa hình tới nhà bắt phải trả 150 đ, khiến dân phu làm cao su ở đây phải nhìn ăn đờ mua. Lại còn nỗi phải mua khuôn nữa. Không mua sao được khi người bán hình nói rõ: «Liệu hồn ghen! Cấp trên đi xét thấy không treo hình thì phải biết!...» Yêu cầu viện trợ Mỹ làm phước phát cho không khuôn ảnh, chợ vùng Đất Đỏ (Phước Tuy) phải mua kiếm chợ đen cũng không có.»

Dân chúng ở những vùng hẻo lánh còn ngại nỗi nếu mấy đồng chỉ đang đem mồ tới thấy hình lãnh tụ anh minh «sừng sừng mà đứng giữa nhà», chắc chúng sẽ không để cho chủ được ăn ngon ngủ yên. Nhưng đừng có lo hãi, TT đã tiên liệu cả rồi. Kỳ tranh cử vừa qua Người đã thắng lợi về vang với 96,70% thì đâu còn CS nữa. Và lại bên ta đã nắm được 99,30% dân chúng rồi kia mà!

Hình chỉ là cái ngoại vật, treo đấy mà bỏ cũng ngay đấy. Thật dễ. Một lãnh tụ sáng giá là phải biết khôn ngoan treo được mãi mãi hình mình trong tim óc mọi người. Thật khó.



## HÀNG KHÔNG VIỆT NAM

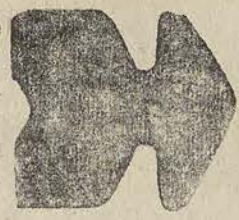
VỚI FAN JET BOEING 727

\* Phi cơ tối tân  106 Hành khách  900 cây số giờ  Tiếp đãi nồng hậu  Thức ăn chọn lọc

SAIGON — HONGKONG — TAIPEI — OSAKA  TOKYO — VIENTIANE — BANGKOK — PHNOMPENH — KUALA-LUMPUR — SINGAPORE — MANILA,

Trạm vé Quốc Tế  
116, NGUYỄN HUỆ — SAIGON

ĐT 91.624 — 91.625 — 91.626 — 92.446 — 92.447  
90.370 — 90.371 — 90.372 — 90.373.



# CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu  
Đạn đầu bắn xé gươm đầu chém ruổi

VĂN-QUÂN hạ thủ

## Những lời khen

Cuộc độc cử 3-10 tuy bị dân chúng chống đối nhưng TT Thiệu còn được điều an ủi là đã được Đại đế Nixon và các yếu nhân Mẽo tranh nhau khen ngợi. Trước 3-10, để TT Thiệu có thể vững niềm tin, Ních đại đế đã ca ngợi cuộc độc cử là hay nhất thế giới, chẳng phân dân chủ tí nào. TT Thiệu cứ việc độc diễn, đừng ngán bọn đối lập, Mẽo không có cúp viện trợ đâu...

Rồi sau ngày 3-10, cuộc độc cử đạt tới kết quả 94,3 phần trăm, nhưng chờ mãi chẳng thấy có ma nào gửi điện chia mừng như thường lệ, Ních đại đế đã phải gửi thư tay cho sứ giả Reagan mang qua để an ủi TT Thiệu, để Tổng Thống tin tưởng rằng nếu không có ai mừng thì đã có Nixon đây. Trước đó, Đại đế còn khen cuộc độc cử 3-10 "đã đạt được tiến bộ lớn trên đường dân chủ".

Nơi gương Đại đế của mình, ông Ngoại Rogers cũng bày đặt khen ngợi cuộc độc cử tại Annam. Ông nhận xét: "TT Thiệu hình như đại diện cho ý chí của toàn dân và tôi tin rằng, trong tương lai Nam VN sẽ thành một nước tự do dân chủ".

Khen nhau như vậy thì thật bằng mười hai nhau. Một vị Tổng thống đặc cử tới gần trăm phần trăm số phiếu mà ông Ngoại Rogers lại bảo "hình như" đại diện cho ý chí của toàn dân thì nhảm quá! Nhảm hơn nữa là, trong khi theo lời TT Thiệu, Nam VN có tràn đầy tự do dân chủ, ở học hèm nào cũng thấy dân chủ tự do, thì bố Rogers lại cứ nhất định tin rằng "trong tương lai", Nam VN mới thành một nước tự do dân chủ!

Vậy, bây giờ, Nam VN là một nước thiếu tự do dân chủ, một nước độc tài chẳng? Ông Ngoại Mẽo này đúng là một tay phản tuyên truyền, gieo rắc những luận điệu vu khống, xuyên tạc làm lợi cho CS! Hay có khi bố này là "tay sai" của CS cũng nên?

Ngoài ra, lại còn bố Ronald Reagan nữa. Theo bài tường thuật của hãng thông tấn UPI thì sứ giả Reagan của Thiên triều Hoa Kỳ, sau khi trao "thành chỉ" của Đại đế Nixon cho Annam Quốc vương, đã nói với một đám ký giả rằng, tại sao thiên hạ cứ thắc mắc hoài về cuộc độc cử của TT Thiệu "vì 15 năm dân chủ ở VN đã tiến bộ hơn 15 năm dân chủ đầu tiên của Hoa Kỳ và Tổng thống Washington hồi đó cũng đặc cử Tổng thống mà không có đối thủ".

Như vậy có nghĩa là cuộc độc cử 3-10 vừa rồi đã đưa nền dân chủ của Annam tiến bộ hơn cả "15 năm dân chủ đầu tiên của Hoa Kỳ", tức là cách đây khoảng 200 năm, không hiểu khi tuyên bố như thế, ông Reagan có nghĩ rằng ông có tinh thần chăm biếm và hài hước hơn cả bọn C.O nữa không?

Và các nhân tài lãnh đạo xứ này, khi nghe những lời "khen ngợi", có lấy làm hãnh diện lắm không? Nhờ tài ba của quý vị, nền dân chủ Annam ta, ở giữa thế kỷ mà con người đã trèo lên được tới mặt trăng này, đã tiến hơn cả nền dân chủ Hoa Kỳ những 2 thế kỷ trước, thời mà Hoa Kỳ mới lập quốc. Thật là một sự "tiến bộ" phi thường!

Riêng TT Thiệu thì lại được ông Reagan so sánh với Cố TT Washington, một anh hùng dân tộc, cha đẻ của nền dân chủ Hoa Kỳ. Nhưng về sự so sánh này, ông Reagan lại tỏ ra chẳng hiểu con mẹ gì về lịch sử của chính nước ông. Vậy, ông hãy về lời sứ ra độc cho kỹ trước khi đem TT Thiệu ra so sánh với cụ Washington. Có thể ông đã mắc tội "nhục mạ" một vị Tổng thống đầu tiên đáng kính yêu của Mỹ quốc rồi đó.

Nhưng cũng có thể đó chỉ là óc khôi hài cao độ của ông Reagan, Ông còn cho rằng cuộc độc cử tại VN "ít tệ hại hơn vài nước Phi châu và Cộng sản".

Khi so sánh một nền dân chủ lý tưởng nào, người ta thường nhắc tới một số quốc gia tiến bộ như Anh, Pháp, Thụy Sĩ chẳng hạn. Thế nhưng, riêng nền dân chủ của Annam lại hân hạnh được so sánh với các nước Phi châu và Cộng sản, đặc biệt

so sánh với "15 năm dân chủ đầu tiên của HK" thì quả là một sự so sánh "dễ thương". Và phải chăng đây cũng là một điều đáng hãnh diện đối với vị Tổng thống 95 phần trăm?

Mong các chuyên viên "bốc thối" Mẽo hãy làm một vài phát khen ngợi nữa cho vui!

## Đối lập "sống động"

Trong một cuộc họp báo bất thần mới đây, sau khi loan báo một số quyết định mới, đại đế Nixon lại nhiệt liệt ca ngợi cuộc độc cử vừa qua tại Annam Cộng Hòa. Ông nói, dĩ nhiên Hoa Kỳ sẽ phái một đại diện đến dự lễ tấn phong TT Nguyễn Văn Thiệu vừa mới tái "đắc cử".

Vị đại đế Mẽo còn lưu ý rằng, "phương cách tiến hành cuộc bầu cử vừa rồi đã bị chỉ trích, nhưng Nam VN đã đạt được một tiến bộ lớn trên đường dân chủ".

Lần này thấy chỉ bốc thối một bên như vậy có vẻ không đẹp nên Ních đại đế đã làm thêm một đường bốc thối, phe đối lập tại Annam, theo đó, "chính trường Nam VN vẫn có sự đối lập sống động".

Thành ra, Nixon đã làm 1 phát bất cá hai tay: vừa khen cuộc độc cử giúp Nam VN đạt được "một tiến bộ lớn trên đường dân chủ", lại vừa cổ vũ những người chống đối TT Thiệu là "đối lập sống động".

Về cái sự "tiến bộ lớn trên đường dân chủ" mà cuộc độc cử đã đạt được như lời Ních đại đế thì mọi người không ai dám phản đối. Đại đế đã muốn nó là "một tiến bộ lớn" thì nó là một tiến bộ lớn. Ai mà dám cãi! Nhưng còn thế nào là "đối lập sống động"?

Phải chăng đối lập sống động là những người đối lập cứ ăn thật nhiều lựu đạn cay, phi tiền dùi cui và cả chết chóc nữa? Nếu đúng như vậy thì quả thực "sống động". Và chính Đại đế đã giúp thêm cho sự sống động đó bằng cách tiếp viện cho nhà nước Annam thật nhiều phi tiền, lựu đạn cay dùi cui, hơi độc để "thân tằng" phe đối lập!

Phe đối lập càng được "dàn chào" thì những nhảm nhí chế tạo những dụng cụ dàn chào tại quý quốc Mẽo càng hoạt động nhộn nhịp và chính trường miền Nam càng sống động, con đường dân chủ càng đạt tới những tiến bộ kinh khủng. Đại đế đứng ngoài quá là hài lòng với tài ba đạo diễn khéo léo của mình. Lâu lâu, đại đế lại tương cho một quả khen ngợi như thế là nền dân chủ xứ này lại "tiến bộ" thêm một phát.

Nhưng có lẽ đại đế chỉ nên khen ngợi cuộc độc cử và TT Thiệu mà thôi. Xin đại đế tha cho, đừng khen ngợi phe đối lập là "sống động", làm con mẹ gì. Sống động cái kiểu đó thì nản quá, nhờ đại đế một tí, Đại đế cứ tưởng bọn đối lập ở đây đều là con út cả hay sao mà thỉnh thoảng lại phọt ra một lời khen như thế? Cái trò xui trẻ ăn cứt gà, ngư ông thủ lợi của đại đế, mọi người đã hiểu quá rồi.

Hơn nữa, đại đế là cái thá gì mà cứ chớ mồm vào đây khen với chớ loạn cả lên như vậy? Nếu đại đế thấy trò độc diễn là hay, là làm cho nền dân chủ tiến bộ lớn thì sang năm, trong cuộc bầu cử tại quý quốc, đại đế nên làm một phát "tranh cử một mình" là xong chuyện. Khi đó, chắc cũng sẽ có "đối lập sống động" như ý đại đế mong muốn.

Một khi đại đế ra độc diễn thì thế nào cũng đạt tới kết quả suýt soát trăm phần trăm và sẽ được TT Thiệu của đồng minh Annam khen ngợi.

## Ô. Vũ quốc Thông thanh minh

Chủ nhiệm Minh Võ vừa trao cho người giữ mục này bức thư của ông Vũ quốc Thông, Chủ tịch một lực lượng "không đốn gió", xin được thanh minh thanh nga về bài "Chém ruổi" cách đây 2 số báo. Bài báo này, theo ông Chủ tịch, đã mạ

sát ông và đoàn thể của ông, vì dám cho rằng ông là một "lãnh tụ đứng giữa", lực lượng của ông là "lực lượng đốn gió" và trong thời ông Diệm, ông đã đi "thụt lùi" khiến vỡ mấy chậu hoa của Tổng Thống!

Nay, ông Thông xin cải chính, ông không phải là "lãnh tụ đứng giữa", cũng không đi "thụt lùi" như bài báo đã «vu khống»! Ông đi đứng rất đàng hoàng, có tư cách, và mới đây ông lại còn chống cuộc độc cử rất tích cực bằng hẳn một bản «tuyên cáo» làm cho TT Thiệu suýt nữa không dám độc diễn!

Người viết mục này không biết ông Thông có tinh thần đối lập cao cả và có tư cách như thế nên đã «dựng đứng» lên rằng ông là một lãnh tụ đứng giữa. Lại còn liều lĩnh cả gan gan cho ông «cứ chỉ nhục nhã, thiếu nhân cách là đã đi giật lùi trước TT Ngô đình Diệm» để đến nỗi làm vỡ mất mấy chậu cảnh trong dinh Độc lập!

Bởi vậy, ông Chủ tịch lực lượng «không đốn gió», kiêm giáo sư Luật khoa Đại học, đã phải lòi «luật lệ hiện hành về báo chí, ra đời Chủ nhiệm CO dành cho ông quyền đình chính để «phá tan mọi sự hiểu lầm của độc giả quý báo đối với cá nhân tôi và đoàn thể chúng tôi».

Nếu chỉ có thế thì xin ông Chủ tịch đừng lo, độc giả C.O sáng suốt lắm, họ không hiểu lầm về cá nhân và đoàn thể của ông đâu. Ông có đứng giữa, có đốn gió hoặc «đi thụt lùi» hay không, có làm rạn danh cho giới trí thức khoa bảng hay không, mọi người đều biết. Nhưng dù sao, bọn C.O là những tên rất tôn trọng «luật giang hồ» nên vui lòng nhường đất cho nhà lãnh tụ «đối lập bằng tuyên cáo» đi một đường đình chính:

Saigon, ngày 13-10-1971

Kính gửi ông Chủ nhiệm

Tuần báo Con Ong.

Thưa ông chủ nhiệm,

Tôi trân trọng lưu ý ông Chủ nhiệm rõ là quý báo trong số 184 tuần lễ từ 7-10 đến 14-10-71 có đăng một bài nhan đề "lãnh tụ đứng giữa" thuộc mục "Chém ruổi" do ông Văn Quân phụ trách. Bài này đã mạ sát một cách vô lý thái độ chính trị của tôi cũng như của đoàn thể chúng tôi trong vụ bầu cử Tổng thống ngày 3-10-1971 vừa qua, chỉ vì đã căn cứ hoàn toàn vào những sự kiện thật thiết mà tôi nhận thấy có bốn phạm và có quyền phải lên tiếng để yêu cầu ông Chủ nhiệm cải chính, ngõ hầu dư luận khỏi hiểu lầm về cá nhân tôi cũng như đoàn thể chúng tôi là LL.DCXHPGVN.

«Sự kiện thật thiết thứ 1: Không hiểu tác giả bài báo đã căn cứ vào đâu, vào "bản tuyên cáo nào" mà dám dựng đứng lên rằng: tôi và đoàn thể chúng tôi đã có một thái độ đứng giữa, «một thái độ đốn gió» trong vụ bầu cử TT vừa qua. Thái độ chúng tôi cũng như đoàn thể chúng tôi rất minh bạch, đàng hoàng, không úp mở lưng chừng gì cả, vì chúng tôi đã công khai phản đối cuộc bầu cử độc diễn 3-10. Chính chúng tôi đã đại diện đoàn thể chúng tôi cùng ký tên với đại diện của 8 chính đảng khác vào 2 bản khuyến nghị nghị ngày 1-9 và 22-9-71 mà các báo hàng ngày tại Thủ Đức đã đăng tải, để lên tiếng phản đối việc TT Thiệu ra ứng cử 1 mình (...)

«Sự kiện thật thiết thứ 11: Tôi cũng không hiểu tác giả Văn Quân đã dựa vào những bằng chứng nào mà gán cho tôi cứ chỉ nhục nhã, thiếu nhân cách là đã đi giật lùi trước TT Ngô đình Diệm đến nỗi làm vỡ mấy chậu cảnh trong dinh Độc lập? Chẳng hay tác giả Văn Quân có hiểu rằng khi bịa đặt ra một câu chuyện không có thực như vậy, với ác ý bôi nhọ tôi, ông đã vô hình chung, phạm tội nhục mạ cá nhân không?

Tóm lại, khi mạ sát chúng tôi không tiếc lời, tác giả Văn Quân của quý báo đã hoàn toàn căn cứ vào những sự kiện thật thiết. Hành động này của tác giả Văn Quân, một người mà tôi đã hằng hâm mộ xưa nay, chẳng những làm cho chúng tôi thất vọng, mà lại còn vô cùng phẫn uất nữa!

Áp dụng luật lệ hiện hành về báo chí, và cũng để phá tan mọi sự hiểu lầm cho độc giả Quý báo đối với cá nhân tôi và đoàn thể chúng tôi, tôi trân trọng yêu cầu ông chủ nhiệm, trong tinh thần tôn trọng sự thực cho đăng những lời cải chính trên đây của chúng tôi vào số ra gần nhất của Quý báo.

Kính chào ông Chủ nhiệm và xin cảm ơn ông trước.

Kính thư

Vũ quốc Thông

Giáo sư luật khoa Đại học Saigon Chủ tịch LL Dân chủ Xã Hội Phật giáo VN.



# BỐC THƠM

Lại có hồ sơ

Nhiều anh Cái Bang, mặc dù đã trúng cử cái rụp và đang ngồi phom phom ở Hạ Bộ ngày ngày chui ra chui vô, nhưng cũng cảm thấy lo ngại về cái sự có hồ sơ. Tình hình vẫn chưa ra ngõ ra khoai. Chứng minh thư Cái Bang chưa được cấp phát. Vấn đề hợp thức hóa này còn ở trong giai đoạn lằng nhằng để cho nó ăn khớp với lý cái sự cái nhan cù nhậy của toàn thể Hạ Bộ nói chung. Chính vì thế, anh chàng Cái Bang lùn tí Nhữ Văn Ủy đã phải lên tiếng tỏ oán rằng, dân chẳng ra dân, quan chẳng ra quan làm sao mà mãn việc nổi!

Đầu tiên ra cái vụ có hồ sơ này là mấy cha Cái Bang thuộc phe đối lập. Mấy cha lớn tiếng biểu rằng, cuộc bầu cử Hạ Bộ vừa qua đã có nhiều sự lem nhem, một số các phân tử bất xứng đã lọt vô, bị giờ cần phải xét lại từng hồ sơ cá nhân một. Thế là cái đám Cái Bang gia nô bèn động lòng và sửa gâu gâu cả lên. Cũng may là một khi đã sửa thì không có cần, vì thế chả có một ai bị cần hết dù rằng cần trộm.

Tuy nhiên cái sự sửa gâu gâu này cũng khiến cho nhiều anh phải ớn da gà. Cái Bang Nguyễn Văn Thông không hiểu đã nắm được cái chuy ở gì, sau khi thấy phe đối lập tung ra cái chiêu số xét lại lại hồ sơ, liền dùng ngay miếng đòn gây ông đập lưng ông để tỏ lại rằng: «Xét thì xét đâu có ngán. Hồ sơ lem nhem còn hơn là những đứa được bọn Hà Nội và những người anh em trong bưng « ủng hộ! »

Cái Bang Nguyễn Văn Thông định ám chỉ ai đây? Điều ấy chỉ có người trong cuộc mới có thể rõ được. Tuy nhiên, trong nhiệm kỳ trước đã có sẵn một cái rụp rồi. Cái Bang Trần Ngọc Châu bị lời sênh sếch như một con chó và đưa thóc vô cối nhà pha. Cái Bang Phạm Thế Trúc thì vác ba toang bôn ba nơi hải ngoại. Còn Cái Bang Hoàng Hồ thì tuyệt tích giang hồ.

Nên chi họ rét là phải. Vô phúc thiếu âm đức lại bị chụp cho cái mũ phải gió thổi tả tả thì cuộc đời coi như là đi đứt, không những thế còn mất toi cả mấy triệu bạc tiền vận động tranh cử nữa. Lương chưa được lãnh, chứng minh thư chưa được cấp, áp phe áp đồ cũng chưa có một tí tí nào hết. Nay nhất đán phải xách va li đi nằm ấp phòng thử còn gì chua chát, cay đắng hơn.

Nhưng có điều rằng chó có lo con bò trắng răng. Cứ bám chặt lấy lão Bất Lương mà xin đầu hàng vô điều kiện là xong hết. Có một hồ sơ chứ có đến cả trăm hồ sơ cũng đếch cần.

## Góc gác điển tích ông già xào mì

Một số độc giả của Con Ong có thắc mắc về cái hỗn danh « ông già xào mì » mà thiên hạ đã gán cho lão Bất Lương. Con Ong nghe sao thì phát thanh làm vậy, nên bèn xin kể đầu đuôi câu chuyện để cho quần hùng bốn phương đều rõ.

Ài cũng đều biết, Bất Lương là một tay võ sư chuyên xài các loại mị được để cho nó có sự « bình cường mã tráng » trong các vụ ái ân ái. Không những thế, lão lại còn có thói quen ngâm sấm Cao Ly và uống Đại hồng hoàng để cho sức lực chóng được phục hồi.

Một bữa kia, lão nghe thấy thuộc hạ báo cáo rằng, ở Chợ lớn có một tiệm thuốc Bắc bán một thứ thuốc cường dương rất hiệu nghiệm. Đó là loại thuốc bột màu trắng trông giống như bột ngọt mì chính, đem trộn vào với thức ăn, vừa ngon vừa bổ.

Nghe đoạn, Bất Lương biểu ngay tài xế đánh xe đưa mình vô để lũng mua cho kỳ được. Có thuốc trong tay, lão liền thử luôn, bằng cách vô tiệm ăn gọi một đĩa mì xào, và khi phở ký mang mì ra, lão đồ luôn gói mì được kia vô đĩa mì và trộn lên.

Vừa mới trộn dăm bảy cái, lão bỗng giật bắn người khi thấy những sợi mì cứ dựng đứng hết cả một lượt. Dùng đũa để chúng nó xuống cũng không dặng. Lão hoảng quá đành phải bỏ đĩa mì đi mà không dám dóp nữa.

Có kẻ tọc mạch biết được chuyện này đem nói vung vít khắp Saigon. Từ đó lão mới có cái biệt hiệu là « ông già xào mì ».

## Bức thơ mìn bà Đồi Quyền Sống

Một độc giả ở Pleiku, bạn Thanh Hà Nguyễn Hữu Tân, đầu xốt trước cái cảnh ngộ nên phụ nữ Đồi Quyền Sống bị chà đạp, đã lách r bài chí thành và cũng rất chí thiết. Vậy xin đăng tải dưới đây:

Là một quần nhân, tôi luôn luôn chú ý đến những biến chuyển của đất nước qua báo chí. Trước đây, mỗi khi nghe thiên hạ nhắc đến tên bà Ngô Bá Thành là tôi đã cau mày có vẻ khó chịu và tự hỏi rằng, không hiểu bà định mần cái chi mà cứ xuống đường hoài hủ. Nhưng đến khi đọc số báo Con Ong ra ngày 23-9, trong mục Đền giờ soi xét, tôi mới rõ tất cả sự thực, và mới biết rõ sự hy sinh cao cả của bà.

Người đàn bà có nhiều bằng cấp như ở Saigon ấy, một đảng phụ nữ trí thức cùng mình ấy, nếu cứ an phận mà hưởng thụ tất nhiên có thừa sức để lên xe xuống ngựa chứ đâu đến nỗi phải ra tù vào khám. Nhưng đảng này bà lại thích dấn thân vào chốn hiểm nguy, tranh đấu chết thôi, đó mới thiệt là một người đàn bà có lý tưởng ra rít!

Nghĩ như thế rồi, từ chỗ ngạc nhiên tôi đi đến chỗ thán phục. Và từ chỗ thán phục tôi đâm ra cảm động và khốc vì hối hận. Tôi nói thiệt đấy. Đứa nào nói dối sẽ bị Cộng Sản bắn sẽ chết tươi!

Tôi đã không khỏi cảm thấy hổ thẹn về sự thiếu hiểu biết của tôi đối với đương sự. Và tôi cũng xin long trọng rút lại những lời hỗn láo của tôi đối với những người mà trước đây tôi đã mạt sát họ.

Chúc Con Ong được đầy đủ nọc, cánh chân vững mạnh để tiến trên đường ngôn luận và cầu Phật gia hộ cho những người cầm bút đứng đầu mau chóng thoát khỏi cái chốn gió tanh mưa máu này.

Cũng lại cầu xin cho Con Ong được sống lâu trăm tuổi để tiếp tục chích chết cha chết bè lũ gia nô cùng những bọn tham nhũng khốn nạn để cho xã hội này một ngày kia sẽ không còn những sự nhem nhuốc.

Chỉ còn toàn là những người sạch.  
Có như vậy, đất nước mới hồng nở mà nở mặt.

# BỐC THỎI

Nền giáo dục thom như hoa cứt lợn!

Cả hai nhà giáo dục lớn nhất nước vừa tung ra thị trường một cuốn sách giáo khoa và quảng cáo rầm rĩ hơn cả những sự quảng cáo của lão thầy bói Sảng Ta Sinh. Xin đăng tải lại nguyên văn để quần hùng coi chơi rồi sẽ cười lên hồ hồ dăm bảy phát:

«Trúng một trăm phần trăm! Không ba xạo, không bịp bợm!  
«Cuốn đề thi câu hỏi giáo khoa Lý Hóa Tú Tài 2 của liên danh Trần Minh Tâm, Nguyễn Quốc Sùng đã oanh liệt trúng đề thi cả 2 kỳ thi Tú tài 71. Khóa 1 trúng gần hết, khóa 2 trúng một trăm phần trăm! Các em học sinh ơi, trong khi Cộng sản cũng như liên danh Thiệu Hương mới trúng có hơn 90% là còn ít. Hãy méc nhau kiếm ngay cuốn bài học và Phương Pháp Giải toán Điện học của bộ ba Sùng, Tâm và Hoài mới xuất hiện. Một cuộc cách mạng sẽ đến với học sinh trong cách học và làm bài Điện học. Cuốn sách đang cầm cờ đầu về phương pháp giải.

«Khai Sáng xuất bản và đang cấp tốc gửi đi 4 vùng chiến thuật.»  
Nền giáo dục mà được đem ra quảng cáo như thế thì quả là hết cỡ. Có thể ăn thua dù mí li các sự quảng cáo thuốc lậu tim la, củ đinh thiên pháo, của các nhà tổ sư lang băm Hồng Khê, Thượng Đức trước đây, và đê bẹp đi những sự quảng cáo thuốc bổ thận của hãng Võ Văn Văn hôm nay.

Tây có biểu rằng: « Tel maitre, tel élève », thảo nào mà học trò học choẹt cứ khoái xuống đường hơn là cắp sách đi học. Bởi lẽ học hành làm chi được khi trong giáo giới có những hạng người như Ng v Tu buôn cả giáo sư lẫn học trò rồi buôn luôn cả đạo Khổng. Rồi nay lại này nời ra hai ba bộ giáo sư mang sách đi bán dạo và rêu rao như bán thuốc ho bà Lang Trọ hay đầu cù là Đại Quang, kim khâu kim và đá, lừa đồng bốn viên!

## Chơi chữ!

Ngày 18-10, tại Thượng Viện, ông nghị Hoa Sen vũ văn Mậu đã xác nhận rằng bản tuyên cáo của Khối Dân Tộc nhằm phủ nhận kết quả cuộc bầu cử độc diễn 3-10 hiện nay đã có 60 chữ ký của dân biểu và nghị sĩ, và trong tương lai sẽ còn tăng nhiều hơn nữa.

Nhân dịp này, ông nghị Mậu có tiết lộ cho báo chí biết rằng, ông Tổng Nixon đã chơi chữ mí li Xếp nhà ta. Ông Ních đã gửi đến Xếp «những lời ca ngợi về quyết tâm của nhân dân Việt Nam đã tin nhiệm Xếp một kỳ nữa».

... (Tự kiểm duyệt một đoạn)

Các Xếp lớn xếp nhỏ chơi nhau, Con Ong cứ ngay tình mà trường thuật không có thêm và cũng đếch có bớt một chữ nào đấy nhá

Tuy nhiên có một điều cần phải nói là, nếu sự nhận định của ông Nghị Mậu trúng phúc thì xét ra các đàn anh Mèo quả là đều. Thứ chức mừng đến đã chậm mà lí còn cố tình chơi chữ, không có fair-play một tí nào.

Chơi như thế là chơi cửa cha! Xấu bụng xấu dạ, có phen đi là tháo tông mà chét lẩn quay!

## Bài báo Bốc thúi mà có mùi thúi!

Bi giờ Con Ong xin hỏi thử quần hùng thuộc cả ma giáo lẫn chính giáo một phát như thế này: có khi nào quần hùng được thưởng thức một bài ca thúi um hay một bài báo thúi um mà nghĩ thấy mùi thúi bao giờ chưa?

Chuyện đó quả là rất khó có thể xảy ra, hoặc nếu có thì cũng rất hiếm như đi tìm một người sạch trong đám Cái Bang áo bần vậy.

Nhưng cái sự trong thơ có mùi thúi thì đã tưng xảy ra một lần. Số là có một bữa kia, một bằng hữu Con Ong lạc loài đến tòa soạn đầu lảo loạn lên rồi đổ tội Con Ong rằng:

— Tao đồ chúng mày biết trong truyện Kiều có hai câu thơ nào có mùi thúi, đưa nào nói trúng ông thưởng cho một châu phở.

Tội Con Ong nghĩ nát óc cũng cóc tìm ra. Thế là cái tên bằng hữu nham nhỡ kia khê dạng chân tung ra một phát đến «bùm» rồi ngâm nga rằng:

«Trông ra nào thấy đầu nào

«Hương thừa phảng phất ra vào đầu đây?

Rồi nó cười toe toét:

—Chúng mày thử nghĩ xem trong 2 câu thơ 1 có mùi thúi không?

Con Ong đành chịu thua cuộc đấy. Nay lại thấy có một bài phẩm luận đăng trên báo Hòa Bình, khi đọc xong cũng phảng phất mùi thúi. Con Ong đồng thành xưng tụng đó là một bài báo bốc thúi hay nhưt trong tuần, vậy xin tặng tài nguyên văn dưới đây:

«Mặc dầu TCPV chưa quyết định hợp thức hóa kết quả cuộc độc cử 3-10, nhưng TT Nixon đã chúc TT Thiệu đắc cử thì coi như TCPV đã hợp thức hóa cuộc bầu cử rồi cho nên, công binh đã bắt đầu làm lễ đại đăng quang của tân TT và Phó TT tại công trường Lam Sơn Saigon.

Khác với năm 1967, lễ đài liền ngay với tiền đình Hạ Viện, năm nay lễ đài đã được thiết lập sau đít tượng 2 TQLC, hướng về chợ Bến Thành. Theo địa lý đây là hướng Đông Nam khá tốt. Nhưng lễ đài đăng quang lập ở đây có điều bất tiện, là ngay sau đít tượng 2 lính TQLC. Tượng nhiều khi cũng hiền lành như người. Ví dụ người ta đồn rằng anh lính của pho tượng «Thương tiếc» đặt nơi lối vào nghĩa trang Quân Đội Biên Hòa, đêm đêm vẫn đi xin nước uống, và có khi cũng biết tán gái, làm tình y hệt như người sống.

Cho nên, xin đề nghị phía sau lễ đài đăng quang cần phải xây một bức tường ngăn cách thật kiên cố đối với tượng 2 người lính TQLC. Theo kích thước, hai người lính này rất lớn. Nếu là loại tượng linh thiêng, đêm 30-10, đi xin phải thứ nước chưa đun sôi uống vào, sáng sau, rất có thể ngoài 4 phát đại bác chào mừng, quan khách lại còn được nghe thêm vài phát lè nữa, thì thật phiền, mất cả quốc thể, Vì thế, phải xây tường ngăn, hay phải lấy bông gòn mà đút cho chặt.

Ngoài ra, trước lễ đài là chiếc bồn phun nước đồ sộ. Xin đề nghị, vào ngày lễ đăng quang, nên đem rất nhiều xà bông mà hòa vào nước ở cái bồn này, để các vòi phun lên toàn là bong bóng, tượng trưng cho sự thăng hoa và bền chặt của chế độ.

# Người và việc ...

• THIÊN KHÔI

## Còn khuya đối lập mới thắng

Sau cuộc bầu lại văn phòng Thượng viện, nhiều người ngay cả ông Nghị sĩ Đặng Văn Sung cũng đã cho rằng phe đối lập thắng, và phe thân Nhà Nước đại bại. Cho như vậy là làm quá xá lắm. Ba cái ghế của liên danh Mặt Trời: Canh Nang, Nội Vụ, Nội Viện Nội Quy là của các ông Nghị thân nhà nước có bằng, nhất là ông Trần Văn Quát. Rồi cái ghế Phó đệ nhị của ông già bay bướm Phạm Như Phiên cũng là ghế của người thân phủ hầu Rõng. Những người trong liên danh Bông Huệ thì từ xưa tới giờ vẫn giữ thế đứng hai chân nhưng cái chân gỗ đối lập thì bao giờ cũng có lên để nhảy cà thọt, cà thọt bằng chân đinh Độc Lập. Ông Lê Văn Thông, người năm nào cũng phải chiêm bãng được một cái ghế chủ tịch ủy ban thì chẳng bao giờ dám nói một lời gọi là giải nghĩa nhà nước chứ đừng nói là chống, năm ngoái ông Thông ở Nội Viện Nội Quy, năm nay lấy ghế Lao Xã. Cụ Nguyễn Huy Chiêu cũng mất sớt với ông Thông, năm ngoái ngồi Nội Vụ, năm nay qua Tư Pháp sau khi đã cho ông Chức một phát thật đau. Ông La Thành Nghệ tròn như hòn bi ve, cầu cả năm không ra nổi một mĩ li gam tinh thần cách mạng thì chống với đối quái gì, trái lại còn kết thân với ông Tổng Ngạc để đưa ra vài chục biện pháp kinh tế hay ho nữa là khác. Ông Trần Hữu Phương tái chiếm ghế Ngân sách Tài chánh thì đồ mi tinh, đồ mi say, hy vọng trông chờ cóc gì ở «sức đề kháng» nếu bị nhà nước cho uống thuốc tê liệt.

Nhóm Bông Huệ chỉ thờ cái chân giả đối lập trong thời gian tranh ghế, tranh xong lại rút lên, như vậy là đã có 8 ghế có lợi cho nhà nước rồi.

Còn 6 ghế của nhóm gọi là đối lập thì ghế đệ nhất phó chủ tịch vào tay ông già Truyện, một ông già bốn năm qua ngoài cái thời mặc áo thụng xanh làm niên trưởng đọc diễn văn như đọc văn tế khai mạc khóa họp đầu năm 67, từ đó tới nay chẳng nói được câu nào. Như vậy mà không hiểu sao phe đối lập lại đưa ông ra, chắc để cho ông đối giá. Cái ghế Y Tế của ông Tôn Thất Niệm cũng sẽ chẳng làm nên chuyện gì vì nó quá chuyên môn, cái ghế văn hóa giáo dục thì nó có truyền thống ngủ gật từ ngày mới có, chắc ông Phạm Đình Ai có cù vào nách nó cũng khó tỉnh dậy, kể tới là ghế Giao Thông Công Chánh, mặc dù người giữ nó năm nay là ông Lê Tấn Bửu, một cây tuyên bố những điều chống nhà nước, nhưng ông Bửu cũng sẽ kẹt đường, tác công khi ngồi vào ủy ban này. Cái ghế Quốc Phòng của ông Tôn Thất Đình, thì thời này là thời binh bị, loạn lạc, mà ông cựu tướng lúc nào cũng «mơ thanh bình» như vậy chắc cũng không sao khảm khá nổi.

Tóm lại toàn văn phòng Thượng Viện có 14 ghế làm việc, không kể ghế chủ tịch Thượng Viện của ông Huyền, thì sau khi phân tích như trên người ta đã thấy 13 ghế chết ngắc, chỉ còn lại một ghế có thể cựa quậy được đó là ghế của ông Trần Quang Thuận. Ngoại Giao Thông Tin.

Sở dĩ phải phân tích như vậy là để «trấn an» ông Nghị Sĩ Đặng Văn Sung, người vừa bày tỏ nỗi lo lắng là Nhà Nước sẽ gặp nhiều khó khăn vì phe đối lập cả thắng ở Thượng Viện. Phe đối lập không và không bao giờ thắng thế đâu, ông Sung đứng có lo, ông cứ yên chí, hội đồng chủ tịch năm nay còn tốt hơn mọi năm nhiều. Một khi vua ta đã độc diễn thì, còn khuya đối lập mới mọc đầu dây nổi ở bất cứ đâu, ngay cả ở Thượng Viện. Phe đối lập ở Thượng Viện bây giờ có thể ví như một trái mận, trái mận có nước da thật đỏ thật đẹp, nhưng bên trong đã bị sâu đục nát hết rồi, để trưng thì được chứ đem ra ăn thì chỉ có nước vớt vào sọt rác.

Ông không tin ư! Lại xin chứng minh một phát. Ông tướng LD Hoa Sen thuần nhưt làm sao. Còn khuya, cũng y như liên danh Trâu Đen Sao Trắng của ông năm 67 vậy, sau khi đắc cử đã chia rằm sẽ bày dề một ông đi về một phía ngay. Hoa Sen hiện nay có tới 3 hệ phái, một của ông Mậu, một của ông Đình, và một của ông Tài, ông Mậu có nhiều đồng chí hơn hai ông Đình, Tài, nhưng vì bên trên còn có nhà chùa, nên các ông ấy đều

bằng mặt không bằng lòng mà vẫn phải ngồi chung với nhau ngó hầu giữ giá. Còn Trâu Đen Sao Trắng vì chẳng có ai ở trên nên mới tan rã ngay. Để cụ thể thêm một chút, xin nhắc lại cái chuyện bầu người đi dự hội nghị, nghị sĩ quốc tế vừa rồi, lẽ ra nếu là liên danh thuần nhất thì họ đã cử một hai người ra tranh cử đi thôi, nhưng vì không thuần, nên đã có tới 5 người ghi tên ra tranh cử, kết quả hai người được là ông Mậu và ông Đình. Liên danh Bông Huệ thì không nói ông cũng đã biết quá nhiều, vì đã có những người ở Bông Huệ tách khỏi Bông Huệ để sang đi với ông. Như vậy là đủ cho ông lên tinh thần rồi chứ, nhưng chỉ tiếc hàng ngũ đối lập rạn nứt như rứa, mà phe thân nhà nước của ông cũng lại chẳng thuần nhất gì. Hiện nay các ông cũng có hai hệ phái, hệ phái cũ của ông, và hệ phái mới, gọi là hệ phái cấp tiến cho đẹp của ông Nguyễn Văn Ngãi.

Lãnh tụ thân hành pháp đang lên Nguyễn Văn Ngãi chắc chắn sẽ qua mặt lãnh tụ thân hành pháp đứng lại rồi, ông phải làm sao lấy lại phong thái cũ đi chứ.

So sánh Đặc sứ của đại đế Nixon, Thống Đốc Reagan vừa ghé Sài Gòn. Vừa tới phi trường Tân Sơn Nhất ông Reagan được bốc ngay bằng trực thăng vào dinh Độc Lập. Đón vào dinh bằng trực thăng có nhiều cái tiện, khỏi phải làm công chào, khỏi phải dân cảnh sát gác đường giữ an ninh, khỏi phải gõ đi những hàng giấy kẽm gai trùng trùng điệp điệp giăng trước tiền dinh. Gặp gỡ 4 tiếng đồng hồ ăn một bữa cơm trưa xong rồi «anh lại đi». Ông Reagan lại trực thăng vận xuống phi trường Tân Sơn Nhất, tại đây trong một cuộc họp báo chớp nhoáng, ông Reagan tuyên bố một câu xanh rờn: Cuộc bầu cử 3-10 vừa qua còn khá hơn những cuộc bầu cử ở Nga và các nước Phi châu.

Ồi giới đất ơi, VN với 4000 năm văn hiến, với truyền thống đấu tranh đòi tự do độc lập từ thời Hai Bà Trưng tới nay, với sự xây dựng dân chủ bằng máu xương và mồ hôi nước mắt trong bao nhiêu năm nay, mà cuộc bầu cử được ông Reagan đem so sánh với so sánh với nước Cộng Sản độc tài số một Nga Xô, với những nước Phi Châu da màu để nói rằng tiến bộ hơn rất nhiều thì dân cả nước này phải được hân hoan một cách vô cùng đau khổ thật.

Chưa hết đâu, ông Reagan còn so sánh ông Tổng thống Thiệu với ông Tổng thống mở nước của Hoa Kỳ 200 trước là Oát sinh Tân, ông nói 15 năm xây dựng ở Nam Việt Nam tiến bộ hơn mười lăm năm đầu tiên trong công cuộc xây dựng nền dân chủ ở Hoa Kỳ. Hãnh diện cho toàn dân ta thật. Thế kỷ này đã là cuối thế kỷ 20, người Mỹ đã chế tạo được phi thuyền đưa người lên tới mặt trăng mà nền dân chủ của ta mới chỉ bằng những năm đầu trong việc xây dựng dân chủ của Mỹ ở thế kỷ 18 thì quả là ta đã tiến bộ vượt bực rồi còn gì.

Ái dám bảo người Mỹ không thâm trầm, không xỏ lá.

Nhiều tướng nhất Theo các tin tức sơ khởi, thì VNCH sẽ có thêm 53 ông Tướng nữa sau ngày đăng quang của ông Tổng thống, 53 ông này hiện đang là những ông Đô, Tỉnh, Thị trưởng đã có công thúc đẩy toàn dân tham gia cuộc bầu cử đồng đảo ngày 3-10.

Hiện nay ta đã có vài chục ông Tướng rồi, nay thêm một lúc tới 53 ông Tướng nữa thì VNCH quả là nước vô địch về có nhiều tướng nhất trên thế giới. Quân số toàn quốc là 1 triệu 100 ngàn người, như vậy mỗi ông tướng ở đây sẽ cai quản chừng hơn 10 ngàn lính, 10 ông Tướng coi 100 ngàn lính, và loo ông tướng coi đúng hơ một triệu lính.

Nếu mai này, một ngày đẹp trời nào đó, tất cả những ông Tướng đều quy tụ ở Sài Gòn, chắc Sài Gòn sẽ sáng rực lên vì đại hội các vì sao.

Biểu dương lực lượng Vẫn theo tin các báo ra chiều chủ nhật, ngày đăng quang của ông Tổng Thống sẽ có một cuộc mít tinh rất vĩ đại, 44 tỉnh trên toàn quốc mỗi tỉnh

sẽ gửi về 4.000 người tham dự buổi lễ đăng quang và sẽ làm cuộc mít tinh luôn để biểu dương lực lượng, lực lượng của những người ủng hộ ông Tổng Thống Thiệu.

4.000 người một tỉnh, 44 tỉnh 176.000 người, quả là một cuộc biểu dương lực lượng vô cùng kinh khiếp, phe đối lập phen này sẽ vô mặt.

Đòn độc Cả tuần nay Thiên Khôi tâm thần rã rượi, chân tay rũ liệt, mặt mũi bơ phờ vì bị thất tình. Bài Con Ong tuần trước phải nhờ anh em viết thế. Đau đớn quá, tái tê quá, còn tinh thần đâu mà viết nổi bài nữa. Thời đệ nhất Công Hòa Thiên Khôi bị bỏ ép mấy niên vì chống ông Diệm, thời đệ nhị viết «áo» được ghi tên trong sổ đoàn trường, nhưng những cái đó không làm tinh thần «đấu tranh» giảm sút, ấy vậy mà khi bị «người yêu lý tưởng, bông hồng diệu ngọt» cho de thì tinh thần gục ngã ngay, bỏ ăn, bỏ ngủ, không viết lách được gì, tối ngày như kẻ mất hồn. Từ «kinh nghiệm bản thân» chọt này ra một sáng kiến mới toanh, nếu mai này mình có chính quyền trong tay, cần phải chơi tận tình những «thằng nhà báo» nào phản động, chống đối mình, thì mình chẳng cần đánh đòn hù làm chi cho mang tiếng là chèn ép đối lập, đàn áp báo chí, đe dọa ký giả. Mình chỉ cần cho đàn em đi nghiên cứu xem những người tinh lý tưởng của những thằng nhà báo chống đối đó là cô nào, mặt ngang mũi dọc ra sao, rồi chọn những thằng em keng trai, chỉ cho nó đồng đồng bạc, cấp cho cái xế bốn bánh đeo số ăn tể, rồi bảo nó phải chộp cho bằng được cô bé đó, rồi rước đèn ngang mặt thằng nhà báo phản động cho nó thấy, nó thấy rồi thì thân xác run lay bầy, tâm hồn nó run lay bầy, nó đau, nó đốn, gần như bị đâm, ruột như bị chọc, nó sẽ không còn viết nổi một câu nào nữa. Trong đời thằng đàn ông, cái đau nhất là khi thấy người yêu của mình du dương với kếp mới.

Còn nếu nó không có người yêu, và dù nó con đàn coa đồng, như cụ Chu Tử, bạn Sức Mấy cũng đem lại cho nó một người yêu, người nhà nước thì thiếu gì nữ điệp viên có kinh nghiệm chài mồi, có kỹ thuật «mếch lơ vơ» cao độ mà nữ điệp viên nào không thơm như mít, không đẹp như hoa, em sẽ đến với anh 1 chiều thu, đũa như mơ, em sẽ bốc anh là anh người ký giả hạng nhất mà em mến, em phục, em sẽ «còn lên» anh từng ngày từng ngày, em sẽ đi chơi với anh bất cứ đâu, rồi trước còn trăng gió sau ra đá vàng, anh sẽ rơi vào xiếc, anh sẽ bỏ vợ, bỏ con vì yêu em, vắng em một ngày thì anh nhớ thấy mẹ, nhớ cả lúc ngủ, lúc đi cầu, rồ tên đàn ông thì rơi tên tên em gái, nhất là những tên làm báo lại càng hay em gái hơn, trái tim của những tên viết lách chỉ là những quả tim bằng chì, nhiệt độ thường 37 độ trong người em cũng đủ để tìm anh tan ra nước. Và cũng tới khi đó, em mới tuân theo chỉ thị của ta, của nhà nước, cho thằng nhà báo phản động chống đối kia de, thằng nhà báo sẽ điên lên, cuồng lên vì đau, sẽ bỏ ăn, bỏ ngủ, tinh thần, tư tưởng liệt ngay, cóc còn viết nổi một bài phim chửi nhà nước nữa. Ta cứ rút em này về, đưa em kia tới chửi vài lần thì đời thằng nhà báo tàn.

Y kiến mới toanh này nhường không cho nhà nước đấy, thì nhà nước thử chơi đòn độc này xem sao, cam đoan sẽ ăn trăm phần trăm.

VIÊN NGỌT ĐỂ UỐNG  
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

**COTRACYN**

- 2 TRỤ-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

## ĐỀ TẾ phụ trách

### ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐI

Ngoại tình

Dưới tựa đề "Ngoại tình", Đề TẾ sẽ không tranh nghề của các báo lá cải chuyên khai thác 36 kiểu ái tình của các mệnh phụ, chỉ bàn nhảm nhí về một vấn đề thời sự nóng bỏng: việc Kissinger đất đầu bầu đoàn thể từ tái du Bắc Kinh.

Theo tin tức các báo, cả hai thủ đô Hoa Kỳ và Hoa Lục loan báo cùng một lúc nhiệm vụ của phái đoàn Kissinger chỉ vờ vờ có một chuyến sửa soạn đường đi nước bước cho Tổng Thống Nixon phá trình bức màn tre.

Nếu cứ thật thà như nêm, nghe lời của hai nước Hoa, một ở phương đông và 1 ở phương tây có cơ bản cả thóc giống đi mà ăn. Nếu công chuyện của Kissinger trong chuyến tái du Bắc Kinh lần này chỉ giản dị như rửa, sức mấy mà Kít cổ vấn phải lưu lại Hoa lục tới 4 ngày lẫn và trong phái đoàn đã không gồm toàn các tướng lãnh và các nhà thuyết cao cấp của Bộ Ngoại Giao HK.

Trong chuyến viếng thăm các nước Á Châu trong số có cả An nam trước đây, Kít cổ vấn đi rất vội vã, mỗi nước chỉ dừng bước giăng hồ cùng lắm là 48 tiếng đồng hồ. Phái đoàn thấp tầng chỉ có tính cách đơn thuần thấp tầng 1 nhân vật hơn là một phái đoàn có đầy đủ chuyên viên để bàn cãi về một vấn đề.

Kít cổ vấn vẫn được mô tả như bộ óc lớn của TT Huê Kỳ của Nixon. Các chính sách của Huê kỳ trong suốt nhiệm kỳ của Nixon đều là công trình của Kít cổ vấn.

Cho nên nói Kít cổ vấn tái du Bắc kinh chỉ nhằm chuẩn bị chương trình thăm viếng Trung Cộng của TT Nixon chỉ là một cái cớ quá dễ dãi, con nít nghe cũng không thủng tai.

Vậy thì Kít cổ vấn mần chuyện chi ở giữa lòng Hoa Lục? Theo ý Đề TẾ, sở dĩ Nixon phải mất công lặn lội sang hết Bắc Kinh đến Mút cu cũng là vì nhu cầu trạch cử nhằm đánh bại bất cứ ứng cử viên TT nào của đảng "đối lập" Dân chủ đưa ra. Nhưng nếu TT Nixon chỉ viếng thăm Hoa Lục khơi khơi, sức mấy mà Mao sến sảng chịu ở kẻ và sức mấy mà hốt được phiếu của cử tri đoàn Huê Kỳ? Cho nên lòng trong chuyến đi Hoa Lục, TT Nixon phải đạt được kết quả cụ thể, rõ ràng.

Trong kỳ tranh cử TT trước đây ở Hoa Kỳ, đảng Dân chủ do TT xứ chân bò Johnson lãnh đạo còn đang mài mề đồ quân vào An Nam, TT Nixon bèn hứa hẹn: nhất định sẽ xi tốp chiến tranh VN cho mấy chú GI. khấn gói hồi hương. Cử tri HK nghe theo lời đường mật ngon ngọt của TT Nixon bèn dồn phiếu cho đảng Cộng Hòa. TT Nixon đã cả thắng oanh liệt, nhưng so với tỷ lệ đặc cử của TT Thông tin tuyên cử ở Départo thì vẫn không thấm thía vào đâu.

Nhiệm kỳ TT 4 năm thắm thoát rồi cũng qua mau Năm 1972 tới đây, cử tri Huê kỳ lại rủ nhau đi bầu TT, PTT mới. Chiếc ghế TT, dù ở Sudan hay Huê kỳ, cũng đều thơm như mùi mít. Muốn ngồi lại, điều kiện bó buộc là chiến tranh VN có giải quyết xong xuôi hay chưa. Cho nên phái đoàn Kít cổ vấn mới phải lặn lội tái du Hoa Lục ngoại tình với Mao chủ tịch.

Chưa rõ kết quả sự tư tình sẽ đẻ ra cái chi chi?

### ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI ĐIẾC

Xuất ngoại

Trong các định chế hiện nay, có lẽ mấy anh dân biểu là điếc hạng nặng, điếc lời lỗ nhĩ. Theo tin nhật báo Sóng Thần, thì một anh điếc nhất định ngoảnh mặt làm ngo không biết gì tới dư luận chê bai, đã hết mần chức dân biểu vẫn nằng nặc đòi xuất ngoại.

Anh điếc đó là Dân biểu vàng lấu Nguyễn Quang Luyện. DB Luyện là một trong số các dân biểu đã bị nhật báo Tiền Bộ nêu đích danh hải tội lạm dụng chức vụ dân biểu để xuất ngoại. Kỷ lục xuất ngoại nói chung của Viện nhi nhò trong suốt 4 năm đã đạt kỷ lục nhất nước. Chỉ riêng khoản các dân biểu thay phiên nhau lên máy bay đi du hí ngoại quốc đã thâm thủng ngoại tệ nghèo mạt của An Nam một con số rất quan trọng. Nếu lấy số tiền này để xây trường, có ít nhất vài trường tiểu học xây được trường sở riêng biệt, đỡ phải học nhờ buổi trưa khiến các em học sinh học tập rất uể oải trong sự oi bức của Saigon!

Trong pháp nhiệm I, xuất ngoại trở thành cơn mưa móc của chánh phủ dành cho các dân biểu. Cho nên con số dân biểu xuất ngoại phá kỷ lục: một năm xuất ngoại sơ sơ 4 tháng. Phần nhiều DB xuất ngoại là những gia nô. Mỗi lần có biểu quyết quan trọng, như biểu quyết nhất định bác bỏ những sửa đổi hợp lý của Thượng Viện về dự luật ngân sách và luật bầu cử, Hạ Viện lại được hưởng bổng lộc. Trưởng lão Bá Lương thì được sang xứ Đại Hàn mua sâm cao ly bở đương, đất đầu đầu rề sang Ba Lê du lịch miễn phí. Còn các dân biểu khác thì nối đuôi nhau bèn máy bay đi nghiên cứu toàn ở những xứ buôn bán áp phe như Hồng Kông, Thái, Lào, Đài Bắc, Nhật v.v... Chính trong mùa xuất ngoại rộn rịp này là mùa "pháp nạn" của pháp nhiệm I Hạ Viện. Các DB Phạm chí Thiện, Nguyễn quang Luyện lần lượt sa lưới pháp luật vì tội lấu đồ quốc cấm: DB Thiện buôn thuốc phiện lấu đầu độc. Còn DB Luyện đi buôn vàng lấu, số lượng tới 50 cân để làm "ca đờ" cho bà xã. Sau mùa pháp nạn, dư luận đã khai tử hết uy tín của Hạ Viện. Cả nhà hát tây đã bị cháy rất thê thảm. DB Luyện mắc cỡ trốn hợp mây phủa, đành từ chức PTT Hạ Viện và đọa tị chức Chủ tịch Liên Hiệp nghị sĩ Á Châu. DB vàng lấu còn tuyên bố nhất định sẽ từ bỏ chính trường trở về với nghề tu bip.

Các DB đồng hội đồng thuyền với Dân Biểu vàng lấu như Mạc Giao, Nín Tề, Cựu Sáu Rolex v.v... đều thương cảm cho một anh kếp sa cơ lỡ bước bèn buông tha.

Nhưng DB vàng lấu chỉ được cái khôn vặt. Đợi cho dư luận bớt công kích, DB vàng lấu quên hết những lời thề thốt. Tuy nói nhất định sẽ không tái ứng cử thêm nữa nhưng về mần nghề thầy chích, Dân Biểu Luyện vẫn còn mề chiếc ghế Dân Biểu béo bở, bèn nạp đơn ứng cử. Kết quả cử tri cái số đê DB vàng lấu. Sau khi mất chức DB, sức nhớ ra mình vẫn còn mần chức chủ tịch liên hiệp nghị sĩ Á Châu, DB Luyện bèn rủ các DB đi ô tô bương như Sáu Rolex, Mạc Giao lập một phái đoàn xuất ngoại lấy cớ lo công chuyện cho Liên hiệp Nghị sĩ Á Châu.

Các tân DB có quyền tạm ngưng cãi nhau như mò bò về mấy chiếc ghế chủ tịch đê xi và tên gia nô đã hết xuân sắc cho rõ tr ăng đen l...

### ĐỐI THOẠI VỚI NGƯỜI CÂM

Mỹ viện

Trong tuần qua, báo chí có đăng một tin thiệt thê thảm. Tân DB André Đôn không chờ hợp thức hóa, hấp tấp bỏ xứ sang tận Huê kỳ năn nỉ Bộ Ngoại giao mần dùm bùa phép để ông giựt cho bằng được miếng đỉnh chung "Chủ tịch Hạ viện" thay trưởng lão Bá Lương có nhiều triển vọng về vườn.

André Đôn là tiêu biểu cho câu thơ "si khí rục rề gà phải cáo", tìm đủ mọi cách lượn lợt để mần hết chức này đến chức khác, bất kể miếng ăn đó có tui nhục hay không?

Sau biến cố 63, tềntuổi của tài năng này huy hoàng không được bao lâu bèn bị Nguyễn Khánh đẩy ai, phát lưu trên miệt thương du. Cuộc đời kể như khốn nạn, đi ô tô bương. Sau nhờ nền cộng huê sái nhĩ để ra một loạt các định chế, André Đôn len lỏi được vào liên danh của tu bip Đặng văn Sung và tướng về vườn Tôn thất Đính đắc cử trong một cuộc bầu cử xô số, lạm phát phi mã số các liên danh ứng cử.

Vừa làm nghị sĩ, André bèn nổi ngay đồng máu chính chỉ chính em, đứng ra lập đảng đối lập đất tên rất xôm trò là "Mặt trận Cứu nguy Dân tộc". Mặt trận đối lập nhà nước làm lễ trình làng rất nổi đình đám tại rạp Rex. Sau màn biểu diễn phía trước màn ảnh rạp chớp bóng to nhất Saigon này, đảng đối lập bèn biệt tăm biệt tích. Trước các biện pháp kinh tế tài chánh thất nhân tâm của nhà nước như kiểm ước, song hành... đảng ta giữ thái độ nín khe, bình chân như vại. Có lẽ sự đối lập chỉ là đối lập với chiếc ghế. Một khi đã an tọa rồi còn đối lập ở cái khổ nào?

Cuộc đời chính khứa của nhà NS gặp ngay nỗi chuẩn chuyên. Trong cuộc xô số để kiểm tra 29 NS đi ô tô bương, thường được kêu là NS ba niên, NS André Đôn dính tên trong số đọa trường phải rũ áo ra đi; lòng tiếc hùi hụi.

Đề cứu nguy cho cuộc đời ba chìm bảy nổi của André, gặp lúc Viện nhi nhò bầu lại các đạo kếp, lãnh tụ cứu nguy André bèn cứu khốn phò nguy cho chính thân mình, nạp đơn ra ứng cử dân biểu đơn vị Quảng Ngãi. Không biết André Đôn có giây mơ rề má gì với xứ sở có nhà máy đường ngon ngọt này không. Sự chi tiền của lãnh tụ André không đến nỗi vô ích. Trong danh sách các dân biểu đắc cử, tên cũng có của lãnh tụ André dính ngay tại đơn vị Quảng Ngãi.

Trở lại chính trường lần này, lãnh tụ André Đôn đổi chiến thuật, theo đúng chủ trương "chơi xuân kéo phí xuân đi". Lãnh tụ André bèn bỏ ngay vai trò đối lập tự nhận, nhẩy xô ra làm chính khách có mồi. Có lẽ sau lãnh tụ Bông, lãnh tụ đối lập André Đôn có nhiều triển vọng sẽ được TT xoa đầu khen ngợi. Sau một tuần lễ sinh hoạt ở HV, nhà DB mới đắc cử nhận ra dù xa thân làm cò mồi cũng không dành được chiếc ghế chủ tịch thơm như mùi mít. Cho nên tân DB Đôn đành trốn hợp, bay sang kêu cứu Huê Kỳ ra tay can thiệp dùm.

Như vậy là trong lịch sử An Nam, sau Lê Chiêu Thống lếch thếch sang cầu viện Vua Tàu, lãnh tụ cứu nguy André Đôn cũng sang cầu viện TT Huê Kỳ, lý do cũng chỉ vì quá ham mề bả công danh.

Nếu DB Mỹ viện André có đắc cử chủ tịch HV, bộ mặt Viện nhi nhò có cơ sẽ đen tối hơn pháp nhiệm I nhiều. Trưởng lão Bá Lương chỉ "Hành pháp viện" là hết nước. André Đôn tiến xa một bước đi Mỹ viện. Thiệt thê thảm! ...

## Kỹ Thương Ngân Hàng

COMMERCIAL INDUSTRIAL BANK

☐ Công Ty Nặc Danh - Vốn 250.000.000đ.00 góp đủ -  
Trụ sở: 422 Trần Hưng Đạo - SAIGON  
(Góc Nguyễn Biểu - Trần Hưng Đạo)  
Điện thoại số: 98.495 - 98.496 QS: 60.078 - 61.421  
Điện tín: INCOMBANK

DO MỘT NHÓM CHUYÊN VIÊN NGÂN HÀNG ĐIỀU KHIỂN

THỰC HIỆN MỌI NGHIỆP VỤ NGÂN HÀNG:

- Nhận và trả mọi số tiền ký thác - Cho vay dưới mọi hình thức - Mở tín dụng khoản xuất nhập cảng

- Chuyên ngân - Mở Trương Mục Tiết Kiệm

Tiếp đón nồng hậu phục vụ mau lẹ và kín đáo

## REVACTYL

Dùng trong các trường hợp:

Mệt mỏi - Kém ăn - Chàm lớn - Suy  
nhược thể chất và tinh thần - hời kỳ  
dưỡng bệnh

bán tại các nhà thuốc Tây



**TIỂU NGỌC**  
Người dân đen  
cầm cân

**Một người một lá phiếu**

Nước đàn anh Huế Kỳ rất khoái cái món "dân tộc tự quyết". Chả thế mà đàn anh đã ùn ùn kéo đại đội binh mã tới cỡ nửa triệu người sang nước Annamta, uýnh nhau với Cộng sản, sặc máu mồm dòn máu mũi, khiến hơn bốn chục mạng quân sĩ thiên triều viên tịch, cũng chỉ vì muốn cho nhân dân Annamta có cơ hội tự quyết định lấy vận mạng của mình. Nhưng nhân dân Annamta đông có tới hơn 14 triệu, làm thế nào để biết quyết định của họ? Cho nên phải xây ra cái vụ bỏ phiếu. Ấy thế là cái món huê dạng "dân tộc tự quyết" được đem ra thực hiện bằng phương thức: oan men oan vớt nghĩa là một người một lá phiếu. Hình như cái câu danh ngôn bất hủ: "oan men oan vớt" này là do đại đế nước Cờ huê diễn nôm ra, để mô tả cái sự tự quyết vậy. Ôi thật là cảm động đêch chịu nỗi về tấm lòng tru ái của đàn anh. Và cũng thật là cao siêu thay nguyên tác: oan men oan vớt.

Dân Annamta mới xây dựng cái sự dân chủ được chừng mười lăm năm nay. Trước kia là cái sự quân chủ cái sự thực dân và cái sự cộng sản. Quân chủ thì dĩ nhiên làm mẹ gì có bầu với bán. Thực dân có tổ chức bầu vài ba ông Hội đồng đấm ba ông Chánh tổng nhưng là bầu cử hạn chế chỉ có một số người hội đủ một số điều kiện nào đó mới được đi bầu, nghĩa là đêch có sự: oan men oan vớt. Còn cộng sản thì khỏi cần đề cập tới, mọi vụ bầu bán chỉ là những trò hề bịp bợm rở tiền: ứng cử viên phải được đảng đề cử, cử tri được cán bộ hướng dẫn bỏ phiếu, kết quả cuộc bầu phiếu là kết quả tiên chế do đảng và chính phủ sáng tác. Vì thế nhân dân Annamta rất thêm khát cái sự dân chủ như đại hạn mong mưa. Dân chủ là nhân dân tự quyết định lấy vận mạng của mình. Tự quyết định bằng phương thức "oan men oan vớt".

Cho nên nhân dân Annam đệ nhị cộng huê ta rất lấy làm một sự vui mừng về cái thành công vĩ đại ngoài sức tưởng tượng của cuộc bầu cử mừng 3 tháng 10. Chả tin cứ mở la dô ra mà nghe: "son son mi son đồ mi, hoan hô thành công tháng mười non sông minh sẽ đẹp tươi", đại thất thanh nhà nước ca hát suốt ngày như rứa thì vui quá xá rồi còn gì nữa. Mà vui thiệt tình. Thành công thiệt tình. Tiên sư cha tháng nào nói dối cả nhà nó chết.

Ấy thế mà có những anh nhà báo Mèo lảo lêu dám viết rằng: "Gần như không có một người nào ở Hoa Thạnh Đốn tin vào những con số mà Saigon đưa ra về 87.70% dân chúng Việt Nam đã đi bầu, cũng như về con số 94.36 0/0 đã tín nhiệm ông Thiệu." Chả trách người đời bảo rằng dân Mèo sinh sống bằng nghề chăn bò nên ngu như bò. Nếu có anh Mèo nào không tin kết quả cuộc bầu cử mừng 3-10 thì đó là những tên ngoan cố phản động. Thật mà, chính đại đế nước Cờ huê đã tuyên bố rằng thì là phải để cho Annam áp dụng cái chính sách "oan men oan vớt", diễn nôm là một người một lá phiếu. Cuộc bầu cử 3-10 đã thực hiện đúng chính sách ấy. Nay nhè, cử tri Annam ngày mừng 3 tháng 10 vào phòng phiếu trong tay chỉ có đúng một lá phiếu, không hơn không kém. Không giống như các cuộc bầu cử khác, cử tri có 5, bảy lá phiếu để chọn lựa. Oan men oan vớt, vậy thì phải tổ chức làm sao cho mỗi cử tri chỉ có một lá phiếu mới là thấu triệt đến cù tì cái nguyên lý sâu xa của dân chủ chứ lị!

Do đó, cuộc bầu cử (bầu cử chứ không phải trưng cầu dân ý vì trưng cầu dân ý thì phải có hai phiếu) mừng 3 tháng 10 là một sự thành công và là một sự dân chủ ra rít, phù hợp với lý tưởng "dân tộc tự quyết" của nước Cờ huê.

Nhưng thực tình có lẽ đại đế nước Cờ huê cũng không ngờ rằng cái lý tưởng "oan men oan vớt" lại được áp dụng triệt để ở Annamta và lại thu hoạch được kết quả vĩ đại như vậy. Cho nên đại đế hơi... khớp, thành thử mãi tới 12 giờ ngày sau khi có kết quả tạm thời đại đế mới gửi thư sang chúc mừng quốc vương Annamta

Ông Thống Đốc Reagan, đặc sứ của đại đế Ních xoong sau khi trao thư chúc mừng của đại đế cho quốc vương ta, đã lớn tiếng ca ngợi những tiến bộ tuyệt vời của nền dân chủ tại Nam VN cho rằng những tiến bộ đã xảy ra tại Hoa kỳ, dù Hoa Kỳ đã có gần 200 năm quen thuộc với sự xử dụng quyền đầu phiếu trong khi Annamta là một quốc gia mới thoát ách thực dân khoảng 15 năm. Sau khi so sánh cuộc bầu cử 3-10 còn điện hơn các cuộc bầu cử tại mít tura Reagan nói tiếp: "Ồ hay tại sao thiên hạ lại cứ thêc méc vớ vin về cái sự độc cử của tonton Thiệu, xê xi cái mít tura Washin-ton của bôn bang hồi thế kỷ thứ 18 cũng đắc cử mà không có đối thủ thì có ai thêc méc đầu cưa chứ?".

Thật là chí lý, độc cử là một hình thức cao độ của nền dân chủ, một người một lá phiếu là số đách, tiêc thay nước cờ huê đã đánh mất hình thức đó, đê đến nỗi tonton Thiệu lãnh đạo "nền dân chủ Annamta tiến bộ tuyệt vời" qua mặt cái rụp. Hên chi, đại đế Ních-xoong chẳng nức nở khen tonton Thiệu là vĩ nhân.

Có người cho rằng cuộc độc cử của Annamta còn thua cuộc độc cử của xứ Soudan. Quốc vương Numeiry xứ Soudan được 98% phiếu tín nhiệm. Nói như thế là thiếu tinh thần xây dựng dân chủ, là đối lập vô trách nhiệm, là nguy họa, là tiếp tay cho cộng sản.

Thật mà, ông Numeiry tổ chức trưng cầu dân ý, một người có hai lá phiếu: một lá phiếu thuận và một lá phiếu chống. Còn Annamta tổ chức bầu cử, một người một lá phiếu thôi, không có thuận hay chống gì ráo trôi, chỉ có hợp lệ hay bất hợp lệ. Thế thì, hai đảng khác hẳn nhau chớ, so bị Numeiry với Thiệu thế nào đặng?

Như vậy, cò kim chưa hề có một cuộc bầu cử nào mà ứng cử viên hốt được 94, 36 0/0 tổng số phiếu. Chắc chắn Tới viện sẽ tuyên bố cuộc bầu cử ngày 3-10 là hợp thức, bởi lẽ nó phù hợp với tinh thần dân chủ rất chi là cao thâm: một người một lá phiếu. Oan men oan vớt, thâm thúy thật!

Ở nước Ấn Độ cũng có Tổng Thống. Nhưng chắc chắn Tổng Thống Ấn không thể đắc cử với tỉ lệ vĩ đại 94,360/0. Cho nên khuôn viên dinh Tổng thống Ấn được dùng làm vườn bông công cộng, thiên hạ tha hồ ra vô tự do, không bị lính gác ngấn ăn cần, con nít chạy chơi bằng thích, đôi khi nhìn thấy Tổng thống Ấn đi qua, bèn xúm lại hoan hô 1 phát. Nhưng giả dụ Tổng thống xứ cà ri gà, cà ry dê mà đắc cử với tỉ lệ 94,360/0 thì bố bảo cũng không dám khơi khơi mở toang cửa dinh cho thiên hạ ra vô thông thả, bởi lẽ thiên hạ sẽ vô đổng không chịu được, và ngộ nhớ xảy ra màn hoan hô kịch liệt quá thì e khó bề tránh khỏi cái sự tổn hại tới long thể.

Vì vậy, TT Annamta đắc cử với tỉ lệ 94,360/0 nghĩa là được thần dân ái mê ra rít, cho nên mới phải rào kẽm gai vòng trong; vòng ngoài dinh Độc Lập thật kỹ. Bằng không, vì cái sự hăm mộ hung hăng quá sức, thần dân dám rú nhau xông vô chiêm ngưỡng long nhan tui bụi lấm ẹ. Đó là nguyên do của cái sự đặc nhân tâm tới suýt soát một chấm phần chằm mà vườn phải rào dậu kỹ càng và bố phòng súng ống nghiêm ngặt vậy. Ngoài ra, cam đoan không còn nguyên do nào khác. Xin đừng nghĩ bậy mà bị chê bai là người dốt không thấu triệt cái nguyên lý cao thâm của "nền dân chủ tiến bộ tuyệt vời" dưới triều đệ nhị cộng huê Annamta.

**LỜI RAO QUAN TRỌNG:** Bài này có tính cách trực tiếp tán thán công đức của quốc vương Annamta; và gián tiếp tán thán công đức của đại đế nước Cờ huê. Vậy, nếu đại Thất thanh và đại Tăng hình nhà nước muốn phổ biến trong mục Diêm Báo để nâng bi đức kim thượng, thì phải tuân theo 2 điều kiện dưới đây:

- 1— Phải đọc rõ là bài này của bôn báo, không được nói lơ mơ rằng theo quan diêm của "một tờ báo".
  - 2— Phải nhớ trả tiền bản quyền tác giả đảng hoàng.
- Nếu bất tuân, bôn báo nhất định đem vàng hương đến cây đa công lý kiện... củ ki oi cho mà xem.



**Bộ võ rừng thóc hay ngũ?**

— Con Ong đã hơn một lần, rung chuông báo động với Bộ võ Rừng về những hành vi bê bối của ông Giám Đốc T.T.Q.G.K.T Phú Thọ. Bộ võ Rừng không hiểu vi lý do gì, đã cố tình ngoảnh mặt làm ngơ vì thế phong trào chống đối đã trở nên trầm trọng của toàn thể Giáo Sư. Sinh Viên và nhân viên thuộc T.T.Q.G.K.T Phú Thọ. Con Ong cho đăng nguyên văn thư thỉnh nguyện dưới đây:

Kính gửi ông Thứ Trưởng Giáo Dục,  
Thưa ông Thứ Trưởng,  
Chúng tôi là toàn thể giáo chức, nhân viên và sinh viên thuộc Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ trân trọng đề trình bản kiến nghị này lên ông Thứ Trưởng và khẩn thiết xin cấp bách giải quyết việc thay thế ông Giám Đốc Nguyễn ngọc Thịnh.

Từ ngày nhậm chức tới nay, ông Thịnh mặc dầu thiếu khả năng, tinh thần làm việc tắc trách và vô trách nhiệm kém giáo dục, thiếu lịch sự và không xã giao, đã bị tất cả các giáo chức và nhân viên nhiều lần phản kháng quyết liệt bằng những thủ thức hợp pháp, nhưng ông Thịnh, được ông Trần Lưu Cung che chở và ếm nhem các hồ sơ nội vụ, mặc dầu ông Thịnh đã và đang làm những công việc ở Trung Tâm mà quý thần cũng phải phản nộ.

Ngoài những sự bê bối mà ông Thịnh đã phạm phải kể đến sự bức tức phản nộ của các Phái Đoàn Ngoại Quốc cạnh Trung tâm về lẽ lối làm việc của ông Nguyễn ngọc Thịnh.

Chúng tôi xin dẫn cử vài trường hợp điển hình như sau:

— GS. Nguyễn tự Đức là một vị giáo sư lão thành trong Trung Tâm được tất cả mọi người kính nể mà ông Thịnh đã dùng những danh từ hạ cấp lăng nhục trước mặt những đồng nghiệp khác, nhân viên và sinh viên.

— GS. Tiến sĩ Nguyễn đình Thông, nguyên Phó Giám Đốc Trung Tâm đã từ chức để phản đối những sự bê bối và bậy bạ của ông Thịnh.

— GS Nguyễn Mạnh Hùng, Giám Đốc Trường Quốc Gia Kỹ Sư Công Nghệ đã từ chức vì thù đoạn gian manh và tác phong tồi bại của ông Thịnh.

— GS. Tiến sĩ Hoàng Huân Đình, Giám Đốc Trường Hóa Học lúc trước đã xin từ chức vì những âm mưu bĩ đi và thao túng địa vị rất đê hèn của ông Thịnh trong cơ quan giáo dục cao quý nhà Trung Tâm Cao Đẳng Kỹ Thuật này.

— GS. Dương Hải Đường Nữ Giám Đốc Trường Cao Đẳng Hóa Học hiện hữu đã không chịu được những thái độ bất lịch sự và đê tiện của ông Thịnh nên đã xin từ chức để phản đối.

— Ông Nguyễn Bình Tuấn, chủ sự Trung Tâm cũng bị ông Thịnh nhục mạ, đánh đập và sau đó dùng thế lực làm mất chức và chuyển đi nơi khác một cách nhục nhã, khiến toàn thể Trung Tâm hết sức bất mãn và uất ức thay cho ông Tuấn.

— Một phái Đoàn Giáo Chức, Nhân Viên và Sinh Viên đã đệ thỉnh nguyện thư lên Bộ Giáo Dục để phản kháng ông Thịnh.

— Một Phái Đoàn Giáo Chức, và Sinh Viên Trường Hóa Học cũng đã điện trình ông Đổng Lý để minh chứng và trình tự sự.

— Báo chí cũng đã đưa vấn đề ra công luận và xin Bộ Giáo Dục giải quyết gấp cho ngành giáo dục cao quý tránh được cảnh đê nát suy vong.

Đây chỉ là một phần ngàn những sự bậy bạ và bê bối mà ông Thịnh đã phạm và còn đang tiếp tục khiến cho Trung Tâm ngày càng suy sụp tại hại về mọi phương diện: trộm cướp, cờ bạc, rượu chè, đi đĩm, du đảng xảy ra hàng đêm khiến cho cơ sở GD này mang rất nhiều tai tiếng, và còn trở thành một mối nguy hiểm cho xã hội, và một mối lo âu bàng hoàng cho mọi giới.

Sau hết chúng tôi tha thiết kính xin ông Thứ Trưởng cấp bách giúp Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật sớm có một người chỉ huy khác. Và chúng tôi cũng tin rằng bất cứ một vị nào khác cũng xứng đáng hơn ông Thịnh.

— Kính chào ông Thứ trưởng và xin ông Thứ trưởng nhận nơi đây lòng ngưỡng mộ và kính mến của chúng tôi.

Toàn thể Giáo chức, Nhân viên và Sinh viên thuộc Trung Tâm Quốc Gia Kỹ Thuật Phú Thọ đồng kính gửi thỉnh nguyện

# Sau độc cử, ông Thiệu cứng rắn hay mềm dẻo ?



## NOC ĐỘC

Các quan sát viên chính trị Việt Nam cũng như Quốc tế đang thì nhau dự đoán : Ông Thiệu sẽ cứng hay mềm sau màn độc diễn ?

Cho đến khi số báo này lên khuôn, vẫn chưa được biết Tối Cao Pháp Viện có hợp thức hóa cuộc độc diễn 3-10 hay không. Nhưng có thể đoán chắc là mọi việc sẽ đi vào đấy. Ông Nixon đã gửi điện văn chúc mừng ông Thiệu, lễ đài đăng quang đã được dựng lên, chín ông tòa sức mảy mà dám trái ý thánh thượng. Vậy mặc dầu chưa biết rõ quyết định của TCPV nhưng hãy cứ coi như liên danh Thiệu Hương được hợp thức hóa, và lễ nhậm chức vẫn cứ diễn ra vào 31-10 như dự định.

Bây giờ xin trở lại câu hỏi : sau lễ «đăng quang», ông Thiệu sẽ cứng hay mềm ?

Ông Thiệu cứng hay mềm, là do cái thế của ông. Cái thế của ông Thiệu sau bầu cử 1967 và sau độc cử 1971 có khác gì nhau không ? khác rất nhiều :

Năm 1967, luật bầu cử không có khoản 7 điều 10, có tất cả 11 liên danh tranh cử, có hơn 4 triệu cử tri đi bầu, liên danh Thiệu — Kỳ đặc cử với hơn 1 triệu 600 ngàn thăm, tỷ lệ cỡ 33%.

Năm 1971, ông Thiệu đánh bài ù lì, có nhét bằng được cái khoản 7 điều 10 vào luật bầu cử. Điều khoản này đưa đến kết quả cuộc bầu cử biến thành độc cử, ông Thiệu «tranh cử một mình». Có hơn 6 triệu cử tri đi bầu, ông Thiệu đắc cử với tỷ lệ kỷ lục 94,36%. Chính ông Thiệu cũng công nhận cuộc độc cử do ông «đóng đủ các vai đã đạt được những tỷ lệ kỷ lục hơn bất cứ một cuộc bầu cử nào từ 1963 đến nay.

Qua các thành tích trên, cái thế của ông Thiệu hiện nay so với 1967 mạnh hơn hay yếu hơn. Có thể nói, năm 1967, ông Thiệu yếu mà mạnh, năm nay ông Thiệu mạnh mà yếu.

Năm 1967 tuy ông Thiệu chỉ đắc cử với tỷ lệ hơn 30% cử tri đi bầu nhưng ít ra đó là một cuộc bầu cử có một sự tranh đua bình thường như trăm ngàn cuộc bầu cử khác còn bên trong có gian lận hay không thì chẳng mấy ai biết được. Bởi đó, tuy đắc cử với một tỷ lệ yếu, nhưng lại ở cái thế mạnh, đó là cái thế hợp pháp, hợp hiến và hợp dân chủ.

Năm 1971, ông Thiệu đắc cử với tỷ lệ kỷ lục 94,36%

tuy là một tỷ lệ quá mạnh, nhưng tự nó lại nói lên một sự quá yếu. Chỉ độc tỷ lệ trên lên, nhiều người đã phải phì cười, vì nó vượt quá sự nghi ngờ, chỉ còn lại khía cạnh khôi hài ! Ngoài ra, một cuộc độc cử, ai cũng thấy rằng không phù hợp với tinh thần dân chủ được tuyên xưng trong hiến pháp, và cũng vượt cả các dự liệu bởi luật bầu cử. Một cuộc bầu cử như vậy, càng đắc cử cao, càng yếu. Hơn nữa, ngay việc ông Thiệu cố giữ lại khoản 7 điều 10 trong luật bầu cử, bắt chấp chống đối, điều đó chứng tỏ năm 1971 ông Thiệu tự thấy yếu hơn 1967, sợ thua nên mới phải tính kế chắc ăn bằng khoản 7 điều 10.

Trước tình thế kể trên, ông Thiệu sẽ cứng hay mềm? Con người ta có thể có hai phản ứng trái ngược.

— Vì yếu nên phải cứng cho đỡ yếu, nhưng cũng có thể vì yếu nên đành phải mềm.

— Cũng có thể ông Thiệu chủ quan cho rằng năm nay ông mạnh hơn năm 1967 nên ông sẽ cứng, nhưng cũng có thể ông cảm thấy mạnh nên chẳng cần gì cứng.

Hiện nay, một phía dự đoán rằng ông Thiệu sẽ cứng, chính miệng ông Nghị sĩ Ngãi người đã bị một đồng viện công khai tặng danh hiệu gia nô đã nói huych tẹt trên TV rằng sau đăng quang ông Thiệu sẽ cứng, sẽ hốt hết bọn chống đối.

Dự luận này cũng có lý lắm. Gần đây, ông Thiệu đã bị chống đối khá mạnh mẽ, nhưng kết bầu cử, ông không thể xuống tay mạnh được. Sau khi không phải lo chuyện bầu cử nữa, ông còn đợi gì mà không xuống tay. Hơn nữa, dù có không xuống tay cũng chẳng được, vì sẽ bị các phong trào chống đối càng ngày càng chống mạnh hơn nữa. Phải thẳng tay đàn áp đối lập thì mới hy vọng ngủ yên trong dinh Độc Lập được.

Nhưng một phía khác cho rằng sau đăng quang, ông Thiệu sẽ mềm dẻo hơn. Theo phía này, trong thời gian qua, sở dĩ ông Thiệu phải mạnh tay với đối lập, mạnh tay với báo chí, vì ông sợ hồng ân sợ không đắc cử hay sợ không đắc cử được cuộc bầu cử như ý muốn. Đến khi đã «đăng quang» rồi, chắc ăn như cua gạch rồi thì còn sợ gì nữa, do đó ông sẽ mềm hơn, sẽ mở rộng tự do báo chí, sẽ

cởi mở với đối lập v.v... Hơn nữa chính ông Thiệu cũng phải thú nhận độc cử là đáng tiếc. Cuộc độc cử đáng tiếc làm cho ông bị nhiều tai tiếng thì bây giờ ông phải thay đổi để làm dịu bớt sự chống đối.

Xét cho kỹ các dự luận kể trên người ta thấy phía nào

### ● Kinh nghiệm cho thấy : Cứng quá thì gãy, mềm quá thì... bất lực, vậy phải làm sao cho vừa ?

cũng có một phần có lý. Nhưng chắc chắn là ông Thiệu sẽ không thể ngã hẳn về phía nào.

Ông Thiệu sẽ không thể cứng rắn như một nhà độc tài. Nếu làm vậy là tự ông đào huyệt chôn ông. Gương anh em ông Diệm chèn mình còn sờ sờ ra đấy, người dân tuy hiền thật, nhưng đến một mức nào đó thôi. Làm quá, dân sẽ phải nổi sùng đứng dậy, lúc đó hối thì đã muộn.

Ngược lại, chắc là ông Thiệu cũng sẽ không thể hoàn

toàn cởi mở được. Vì đối với ông Thiệu hiện nay, nhiều người đã chọn thái độ «bất hợp tác», dù ông Thiệu có cởi mở, chưa chắc đã có ai tin. Vì sự cởi mở đối với ông Thiệu, hình như đã muộn. Ông Thiệu cũng khó buông thả, vì sợ sự chống đối gia tăng.

Tóm lại, cái thế của ông Thiệu hiện nay đưa ông đến cái thế kẹt, cứng chẳng được mà mềm cũng chẳng xong. Có lẽ rồi ông Thiệu cũng chỉ đành vá víu cho qua ngày, đợi một sự biến chuyển của tình hình quốc tế.



### ● GÃI SÌ

Ngồi rù gãi háng dài tũn tũn  
(Thơ TRẦN VĂN HƯƠNG)

#### Háng kẹt

Những người muốn trừ ẻo ông già gãi háng, sau khi muốn ông... về quê quách cho rồi, lại vừa nêu ra một khó khăn mới, đó là vấn đề từ chức của ông già. Có báo chạy từa lộn nói rằng : dù có được Tối Cao Pháp Viện hợp thức hóa, ông già gãi háng vẫn còn sây sườn tướt vậy, vì hiến pháp cấm Phó Tổng Thống kiêm nhiệm nghị sĩ mà Nội quy Thượng viện lại không hề dự trừ trường hợp nào giải quyết vấn đề từ chức của một Nghị sĩ. Vậy ông già gãi háng phải từ chức với ai, từ chức theo thủ tục nào ?

Tội nghiệp cho ông già cứ bị thiên hạ chửi dữ hoai. Mặc dầu nội quy Thượng Viện không dự trừ trường hợp Nghị sĩ từ chức (mẹ kiếp nước ta chỉ có thói quen cố đấm ăn xôi mà không có thói quen từ chức, nên các nhà làm nội quy đã quên mẹ nó trường hợp từ chức), nhưng điều 37 Hiến pháp đã nói rõ «nghị sĩ không thể kiêm nhiệm một chức vụ công cử hay dân cử nào khác» Phó TT là một chức vụ dân cử, khi đắc cử Phó TT, tất nhiên phải từ chức Nghị sĩ. Hiến pháp quan trọng hơn nội quy Thượng Viện nên phải tôn trọng hiến pháp. Còn thủ tục từ chức thì khó đểch gì. Phong chức mới khó, còn từ chức, chỉ cần một lá đơn là xong.

#### Vấn chuyện từ chức

Một tổ chức gọi là «Lực lượng Phật Tử VN» vừa mới đề nghị với các thầy Ân Quang chỉ thị cho các Nghị sĩ, dân biểu và Nghị viên Phật tử hãy từ chức tập thể, để tỏ thái độ tẩy chay sự độc cử của ông Thiệu.

Ở các nước khác, từ chức là một chuyện rất thường, hơi bất đồng ý kiến, là từ chức liền, như thế mới khá được. Ngay như ở Đại Hàn, theo luật, muốn ứng cử dân biểu phải có Chánh đảng giới thiệu. Nếu đắc cử dân biểu mà tự ý ra khỏi đảng là đương nhiên mất chức dân biểu. Nhưng nếu bị đảng khai trừ thì vẫn còn là dân biểu. Mới đây, có một dân biểu bị đảng khai trừ, đáng lẽ vẫn còn là dân biểu, nhưng ông ta cứ từ chức.

Còn ở VN, làm chó gì có thói quen từ chức, cho nên đời từ chức là một việc quá ... xa xỉ. Các nghị sĩ thuộc liên danh Hoa Sen, phải tố bầu cử gian lận rách mẹ nó cả mồm, mới chiếm được mấy chỗ ở Thượng viện, còn dân biểu như năng Kiều cũng phải chạy chọt đến rách cả... lá đa mới kiếm được một chỗ ở Hạ viện mà bây giờ nói từ chức, là đòi hỏi... trái thiên nhiên.

#### Phong Thánh

Hôm Chủ Nhật vừa qua, Đức Giáo Hoàng Phao Lồ Đê Lục mới loan báo việc phong Thánh cho linh mục Maximilian Kolbe, một tu sĩ Thiên chúa Giáo người Ba Lan (Công Sản). Linh mục này được Phong Thánh vì trong hồi đệ nhị thế chiến khi bị giam giữ tại «Hỏa ngục trần gian» Aushwitz, ông đã hy sinh mạng sống để cứu một gia đình khác cũng bị giam như ông.

Nhìn ông linh mục được phong Thánh, rồi quay lại mấy ông có đạo ở đất nước này mà buồn, chẳng những đểch thêm hy sinh cho ai cả, mà chỉ tìm cách «vơ vào». Ông cố đạo nào đã hô hào con chiên xuống đường làm áp lực để đầy cho bằng được vua bạch Phiến Phạm Chí Thiện vào Hạ viện năm 1967 ? Ông cố đạo nào đã đớp bạc tổ chức hội thảo đề hoan hô độc diễn ?

Ồ hồ ! Nhìn người lại ngẫm đến ta mà buồn !

#### Cấp Mỹ

Bọn Mỹ thường khinh bỉ dân Việt Nam ăn cắp như điên. Nhưng vừa có một vụ chứng tỏ Mỹ cũng ăn cắp... chẳng kém gì người Việt, có khi còn dã man hơn là khác. Số là Trung sĩ Sexton Jr của Mỹ vừa được bọn Việt Cộng phồng thích cách đây ít ngày tại Kampu chia. Chàng Sexton được đưa về Mỹ, nhưng trước khi được về với gia đình, còn phải nằm điều trị tại bệnh xá ở tiểu bang Colorado. Cha mẹ Sexton ở Chicago đã bỏ nhà tới Colorado để gặp con. Nhưng vừa ra đi được một ngày, ở nhà đã bị trộm cạy cửa vào vết sạch sành sanh.



# cả kẻ dè nông

## Vui, buồn thế sự

Sắp sửa tới lễ đăng quang. Một ngày hội lớn đối với dân tộc chúng ta. Sau lễ đăng quang lại là ngày kỷ niệm cách mạng, từ mấy năm nay đã được coi như là ngày Quốc Khánh. Như vậy, chỉ còn mấy ngày nữa là chúng ta được hưởng "song hỷ". Nếu bây giờ lại có tin, lựa chọn được phò mã, dè có một đám cưới vương giả nữa, thì thật là vui. Dân Giao Chỉ sẽ được hưởng "tam hỷ". Nhưng phò mã Dải Cui đã cải chính tin đồn, vậy thì chúng ta hãy cứ sung sướng với cái sắp có. Hưởng được cái song hỷ cũng đã là vui lắm rồi...

Thường thường, thì cái vui của người này, bao giờ cũng là cái buồn của người khác. Mà không chừng người trong cuộc chỉ có cái bề ngoài là vui vẻ, nhưng bên trong thì cũng buồn thúi ruột. Một chú học trò, cả năm học hành miệt mài, thức khuya dậy sớm, với mục đích là thi đậu được một mảnh bằng. Nhưng rồi thì đậu, cầm mảnh bằng trong tay, lại chính là lúc buồn hơn hết. Cái đích đã đạt tới... Như thế, kể từ đây, là cả một thời gian dài trống rỗng mênh mông... chú học trò ấy, nhiều lúc đã nghĩ lẫn thân rằng, giá mà mình đừng thi đậu, để sang năm lại được học, còn có cái đích mà tiến tới, cuộc đời có lẽ sẽ vui hơn.

Tôi đã thương những kẻ thành công trong tình yêu. Những lúc chạy đuổi theo một bóng hồng, cố chiếm lấy trái tim người đẹp, sao mà nhiều máu nước, hồi hộp, lo âu? Nhưng khi đã chiếm được người đẹp, mà nếu lại đại dột hơn nữa, cưới người đẹp làm vợ, thì chỉ còn là một chuỗi ngày khổ ải. Bởi vậy, tôi cho rằng, những kẻ không bao giờ thành công, cũng như không bao giờ đi tới đích, là những kẻ sung sướng nhất.

Làm thế nào mà luận bàn được về những vui, buồn, sướng, khổ ở đời? ... Biết thế nào là vui, sướng? ...

Biết thế nào là buồn, khổ? ... Có kẻ đặt hết định mệnh vào Trời. Ông Trời định đoạt ra sao thì chịu vậy... Nhưng có kẻ lại nghĩ rằng "có trời mà cũng có ta". Sở phận con người, phải được xếp đặt do bàn tay của người... Muốn cho rằng mình là người sung sướng thì mình là người sung sướng. Còn cứ khư khư giữ lấy sự lo buồn, tức là đã đào hố, chôn cái tuổi xuân xanh đi vậy.

Lưu Bị, một nhân vật lãnh đạo lỗi lạc của thời Tam Quốc, sau nhiều lần bị thất bại liên tiếp, phải tới nương nhờ người anh đồng tông là Lưu Biểu. Bộ hạ của Lưu Biểu, tìm đủ cách hãm hại. Một lần phó hội Tương Dương, Lưu Bị bị Thái Mạo đuổi, phải vọt ngựa qua Đàn Khê mới thoát chết. Đang chạy nạn, gặp một chú mục đồng, ung dung ngồi trên lưng trâu, nhàn nhã thổi một khúc tiêu. Lưu Bị đã nhìn chú mục đồng, cảm thương thân thế của mình mà than rằng:

— Than ôi, cuộc đời của ta, thực không bằng nó...

Một người làm chính trị, long đong vất vả như Lưu Bị, cũng có lúc ngạo nghễ oai nghiêm trấn giữ một cõi biên thủy, xông xáo hàng trăm lần vào chỗ gươm dao sát phạt, tới lúc đó mới hiểu được ý nghĩa của cuộc đời. Câu than "đời ta thực không bằng nó", đã thốt ra tự đáy lòng. Phải rồi, ngồi trên lưng ngựa, đầu em ái bằng ngồi trên lưng trâu. Rủi có té ngã, thì ngã trâu, đầu có đau bằng... ngã ngựa? Tay cầm ống

sáo, thật nhẹ nhàng hơn tay cầm kiếm.

Miệng hát những câu ca dao, đồng dao, tất nhiên là phải thanh cao hơn những câu quát mắng la hét, nhất là khuôn mặt một kẻ không lo nghĩ, bao giờ cũng để coi hơn là cái khuôn mặt của một kẻ lúc nào cũng nơm nớp lo âu, làm sao cho vững cái ghế lãnh tụ. Người đời sau, cho rằng cái lúc mà Lưu Bị đã cảm khái thốt ra câu đó, là lúc thành thật nhất đời của Lưu sử quân.

Tôi không dám nói rằng các bậc lãnh tụ không thành thật. Tôi chỉ dám nói rằng, các bậc lãnh tụ, ít khi nào thành thật. Ít khi, có nghĩa là cũng có đấy, nhưng giây phút ấy thật hiếm. Cái giả dối vẫn nhiều hơn.

Đã phải giả dối, tức là đã khổ rồi đấy. Làm sao mà vui cho được khi phải nói dối. Sự dối trá, chỉ sung sướng được một thời gian ngắn, còn thì khoảng thời gian còn lại là sự dằn vặt, dằn vặt. Sự dối trá không dấu diếm được lâu, nhất là sự dối trá đủ nặng, để biến thành một sự lừa đảo. Muốn có sự lừa đảo thì phải đồng lõa. Có hèn hai người biết được sự dối trá, thì rồi đây mọi người sẽ biết hết. Vậy thì dối trá để hưởng được một sự thắng lợi nhất thời, để cho miệng thề mai mả ngàn đời, thì tôi cho rằng, kẻ dối trá nhất hiện nay, là một kẻ khổ nhất đời đó vậy.

Một lãnh tụ khác của thời Tam Quốc là Tào Tháo cũng đã than phiền rằng, con người ta, số dè phải khổ, phải buồn, chỉ vì không «tri túc». Tôi phải nhận rằng, đã sinh ra làm con người, thì không ai biết thế nào là đủ, kể cả các bậc đế vương. Đã được làm quan rồi, thì lại muốn làm Vua. Đã làm Vua rồi, lại cứ muốn làm vua suốt đời, cố ôm chặt lấy ngai vàng, dù phải làm đến vương đạo hay bá đạo. Không ai nghĩ đến chuyện an bài của tạo hóa. Mặt trăng tròn rồi phải khuyết. Mặt trời lên cao tới đỉnh đầu, thì bắt buộc phải tà tà nghiêng bóng. Đến như mặt trăng, mặt trời còn không tránh được luật trời, thì với sức con người, bằng xương, bằng thịt, dù cho quyền uy có nghiêng trời lệch đất, thì cũng không làm sao lật lại được thiên mệnh.

Không ai bằng lòng với địa vị của mình hiện có. Đọc Lục Mạch Thần Kiếm, mới thấy rõ dụng ý của Kim Dung về chuyện này. Sáu nhân vật chính như Đoàn Dự, Mộ Dung Phục, Kiều Phong, Du Thần Chi, Hư Trúc, Đinh Xuân Thu, thì tất cả sáu anh đều chỉ muốn đổi lẫn địa vị cho nhau. Đoàn Dự và Mộ Dung Phục thì sự bất mãn đã lộ ra rõ rệt. Đoàn Dự chỉ muốn được là mộ Dung Phục vì Mộ Dung Phục được Vương Ngọc Yến yêu. Còn Mộ Dung Phục lại chỉ muốn được như là Đoàn Dự, để được nối ngôi, làm vua nước Đại Lý. Cả Kiều Phong, Du thần Chi cũng vậy. Đến như tu ở chùa Thiếu Lâm, mà chú tiểu tăng Hư Trúc cũng tỏ ra ghen tỵ với tên đại gian đại ác, Đinh Trung Thu. Cả một cuốn chuyện là một sự bất mãn dài và thường trực.

Tại sao không bắt chước như anh chàng có đôi giày chật kia, mà tìm riêng lấy một sự vui sướng. Chân anh ta, đáng lẽ phải đi giày số bốn mươi mốt vừa, nhưng anh ta nhất định chỉ đi giày số bốn tám. Lũ bọ bè trách anh đã tự tìm lấy cái khổ. Nhưng anh trả lời:

— Đời tao còn có gì vui nữa đâu. Bỏ tao

thì say sưa tới ngày. Mẹ tao thì suốt ngày gây chuyện với bố tao. Con vợ tao, tưởng là hạng khá, không ngờ nó đi thóa, đi khách "tùm lum" Đưa con gái lớn của tao thì cũng giống như mẹ nó, m'vi có tí tuổi đầu đã bày đặt híu pi, nhẩy nhót tới ngày. Như vậy thì vui sao được. Tao chỉ có I cái thú nhờ đôi giày này. Mà cứ thử tưởng tượng đôi giày chật làm đau chân cả ngày, buổi tối được cởi ra, thì Jvi còn có cái sướng nào hơn.

Tự tạo lấy một sướng trong cảnh khổ, một cái vui trong một cái buồn, đó cũng là một triết lý để sống. Nhân ngày lễ đăng quang sắp tới của Đức Vua, tôi cũng bàn phẩm một chút về sự vui, buồn, sướng và khổ. Hãy nhớ tới những lời chép trong ma giáo kinh! "Hãy đốt trong ta một ngọn lửa cháy hồng. Ta sống không lấy gì làm vui, thì chết cũng không lấy gì làm buồn. Cuộc đời ta, tới như nước chảy, biến đi như gió, không biết bắt đầu từ lúc nào mà chấm hết ở lúc nào... Những kẻ nào thích đọc Cổ Giải Đồ Long nên đọc lại những lời của Ma giáo kinh mà suy ngẫm.

Những ngày về sau này, mỗi lần buồn về sự thăng trầm của thế sự, tôi chạy qua những con đường Nguyễn văn Thoại, Nguyễn Huệ, Tự Do để nhìn mấy em đi. Xin đừng nghĩ xấu gì cho tôi. Nhìn mấy em đi, tôi chỉ muốn lấy đó làm gương. Thử nghĩ lại một khoảng thời gian không lâu, đi đã có một thời lừng lẫy được xếp vào hàng đầu của các giai cấp trong xã hội Giao Chỉ.

Sư, Cha và Tướng, những bậc uy quyền và khả kính đến như thế, mà còn phải đứng sau đi. Đi là nhất. Thời đó, tôi đã phải ganh tỵ với đi, nhiều lúc đã oán trách trời tại sao không sinh ra mình có một cái lá đa, để có thể đi làm đi. Chiếc xe hơi nào đẹp nhất Saigon, là y như ở trên đó, ngồichem chệ một em đi. Nhìn biết ngay là đi vì các em có dùng đủ chất phấn chất son cũng không che lấp nổi chất đi. Nhà nào đẹp nhất, có máy lạnh mát mẻ cũng là nơi đi ở. Ngoài chợ, bao nhiêu thứ ngon lành, bỏ bèo là để dành cho đi, vì chỉ có đi mới có tiền mua. Thời đại của đi đã vàng son như thế, nhưng tới bây giờ, đi đã xuống dốc một cách thảm, vì không còn có viện trợ của Mỹ nữa rồi.

Thật là thế thảm cho cảnh cúp viện trợ. Những con đường mà tôi đã đi qua, đã mờ nhạt ánh đèn xanh đỏ, còn đi thì ngổ lù lù cả đống như mà Đạm Tiên. Không có Mỹ, đi đã phải hỏi thăm bà cả đội. Mỗi buổi chiều, trước cổng Lăng Cha Cả nhìn những em đi, ngồi cứ dài người ra, chờ bóng dáng người tình Mỹ đi ra để xin tí viện trợ, mới thấy thương cho ông Tôog Trường Kinh Tế của ta. Cảnh của ông với cảnh của các em, ngấm ra, cũng chẳng khác gì nhau. Thì thôi cũng đành an ủi rằng, các em có vui rồi, thì phải có buồn... Nhưng chỉ có một điều ân hận là cái sự đời này, vui hay buồn đều là vì viện trợ Mỹ. Vậy thì có thể nói rằng, viện trợ Mỹ đã chỉ huy sự vui buồn thế sự.





# ĐỀ CHƠI ĐỀ CHƠI

Sau một tuần nản lại gần, Toán Tái Gầu lại có đề gần đôn như cũ nên xin Ban TĐ Chức sửa lại tên cho đủ bộ com lê Tái Gầu Gân.

Cả bốn toán say sưa dự đấu, và nhất quyết chỉ với khỏi phòng sau ngày 1-11, bởi vậy ở bên ngoài còn vô số cao thủ muốn được vô tranh tài, nhưng vì tự kết thấy mình chưa đủ thành công lực nên đành nín hình đóng vai trò khán giả thêm một kỳ nữa... Cuộc đấu tiếp tục...

### Sẽ mở cửa ập?

**HỎI:** Vừa rồi có tin ngày 1-11 tới đây, Đức Dzua sẽ mở cửa ập để cho độ 4 xin ập viên được trở về mái nhà xưa, trong số đó có mấy sử sử trứ danh như Trần Bồ Cu, Trương đình Xĩa, Huỳnh Văn Cùm. Chuyện đó có thể xảy ra chăng?

**TÁI GẦU GÂN:** Có thể lắm chứ! Ngày xưa Dzua nhà Lê nhân một buổi trời đông giá lạnh từng vì vút « Trầm có đủ áo mền áo kép thế này mà còn lạnh run bản người lên, huống chi mấy người nằm ở nhà đá thì chịu thế đêch nào rồi? Dzua Lê phán xong bên sai cận thân đem áo quần vô phát cho mấy chú đang ủ tờ. Ngày nay Dzua gặp ngày vui sướng thứ nhì trong đời sau ngày Người cây có Ruộng), lẽ nào không phát cho mấy tay nằm ập đó một tí niềm vui?

**KHĂN GÓI QUẢ MUỚP:** Ai thì được, chứ ba anh Bồ cu, Xĩa, Cùm thì còn lâu. Cho ra đề mà thả hồ về rừng à?

**IM LẶNG LÀ VÀNG:** Mấy người đó ra cũng vậy, nằm ập cũng vậy, chẳng chết chóc gì ai? Có mơ thì chợ cũng đông, không mơ thì chợ cũng không vắng người mà!

**TIỀN MẮT TẬT MANG:** Người khác thì không dám nói, chứ mong sử Luật Sư Xĩa có thể có nhiều hi vọng, và cũng nên cho « go home » là vừa! Chơi nhau như thế là đủ rồi, không nên cặn tàu ráo máng quá, có hại!

**BAN GIÁM KHẢO:** Lạc đề tuốt rồi các cha người ta nói là phóng thích và ân giảm chứ có phải là phóng thích tất cả đầu mà cứ đoán mò?

### Đi đâu ngồi chơi xơi nước?

**HỎI:** Có nhà báo ngoại bang phao tin đồn nhảm là ngày 1-11 Đức Phó Dzua sẽ sang tận Băng Cốc noặc Balê để ngồi chơi xơi nước. Có thật vậy chăng?

**TÁI GẦU GÂN:** Thật là cái chắc? Chứ ở Sê ghenh này làm gì có chỗ nào ngồi chơi xơi nước?

**KHĂN GÓI QUẢ MUỚP:** Chưa chắc đâu bỏ? Người ta đã thế là sống hay chết cũng là trên mảnh đất quê hương này. Nếu bây giờ lại Tây du hay Thái du thành ra nuốt lời ư? Và lại qua đó làm gì còn cái thú uống nước với xem đá gà?

**IM LẶNG LÀ VÀNG:** Tại đôn ào quá hóa thành cái gai trước mắt, không nhô đi ai mà chịu được?

**TIỀN MẮT TẬT MANG:** Ai bảo người ta mời chạy đua không chịu chạy, lại nặng nặc rút dù làm cho người ta mất mặt bầu của cả đám?

**BAN GIÁM KHẢO:** Cả 3 toán Tái Gầu Gân, Im Lặng Là Vàng, Tiền Mắt Tật Mang đều đúng, Tái Gầu G, 3 điểm, 2 Toán kia, mỗi Toán: 1 điểm

### Gia nô nhiều hay ít?

**HỎI:** Đồ quý vị biết kỳ này « gia nô » sẽ nhiều hay ít hơn kỳ trước?

**TÁI GẦU GÂN:** Đông hơn nhiều, vì không gia nô bên này cũng là gia nô bên kia. Cụ Quán gia nô vừa mới bắc lên cần và thấy rằng: thả làm gia nô chống Cộng còn sướng hơn gia nô thực dân, tình báo, không thấy sao?

**KHĂN GÓI QUẢ MUỚP:** Gia nô đông quá hèn chỉ có nhiều người chịu không nổi phải bỏ mà đi!

**IM LẶNG LÀ VÀNG:** Thời buổi này Đức Trần Hưng Đạo linh quá, trước sau gì rồi cũng hóa rệp thành gia nô hết, thủ khâu như bình, mà có khi là « Gia Nô » cũng nên!

**TIỀN MẮT TẬT MANG:** Cụ Quán Gia Nô nói thế là làm, Gia nô bình báo cũng là gia nô chống Cộng chứ bỏ! Mà nếu không có đức Hoa Thịnh Đôn, thì Đức Thánh Trần sức mấy bình nổi?

**BAN GIÁM KHẢO:** Tái Gầu Gân và « Tiền Mắt Tật Mang » tỏ ra thông thạo về gia nô hơn ai hết: mỗi toán 2 điểm rưỡi!

### Coi ngang với một Tiểu Bang

**HỎI:** Có ông Nghị Hoa Sen chơ rằng việc Đại đế Mèo cử một Bang chủ Tiểu Bang sang chào mừng Quốc Vương An nam ta là có ý coi xư này ngang với tiểu bang Mèo, điều này sai hay đúng?

**TÁI GẦU GÂN:** Đừng có ví von bậy bạ. Tây nó cười cho xư ta, dù là tiểu quốc đi nữa cũng là anh em Đồng Minh với Mèo, đời nào chịu làm Tiểu Bang?

**KHĂN GÓI QUẢ MUỚP:** Được một bang chủ Tiểu Bang tới là may rồi, sợ không có ai tới thì lại còn ế thiu ra nữa là khác.

**IM LẶNG LÀ VÀNG:** Không được, làm như thế là coi thường xư ta quá xá. Phải phản đối, nhưng phản đối ngầm thôi kéo người ta giận là khổn cả lủ.

**TIỀN MẮT TẬT MANG:** Không muốn làm Tiểu Bang hả! Ở thì thôi, cứ Việt Hóa lẹ lẹ sau này đừng có mà tiếc!

**BAN GIÁM KHẢO:** Tái Gầu Gân giải thích nghe được: 6 điểm, phạt Khăn Gối Quả MuỚp 2 điểm vì cái tội quá bi quan.



# ĐI NGƯỢC MÔN

Ròng ở Bangkok ngân bà Sếp này còn hơn bà nộ mình: Mọi việc trong Hãng đều do một tay L quyết định! Lệnh của bà ban ra kể cả Sếp bự cũng phải tuân theo. Lôi thôi há? Ốm đôn đấy! Cứ coi chừng cánh tay hộ pháp nức ních những thật của bà đưa lên cao là bỏ mẹ đấy!

### Ông ơi! Bây giờ ông ở mô? Hướng còn hay... Cà mầu?

Vì mần việc riêng quá nhiều mí lý bà Sếp bự, ông Sếp bự bị mệt lử cò bự! Cóc có làm gì nổi cho Hãng.

Vì vậy, người ta thấy cứ đứng to giờ sáng, Sếp bự mới lờ đờ đến «bua rô»... xem báo! Gần 12 giờ là Sếp «doot» sang nhà hàng. Ở đấy phụ với bà Sếp đến một giờ hơn là Sếp bự về... ngáo đến 4 giờ chiều! Sau đó, Sếp bự mới tà tà đến Hãng!

Thành tích ba (3) năm ở Bangkok của Sếp là... Cóc ra phi trường lo cho hành khách và sẵn sóc quyền lợi của E con rồng lộn! Sếp giao hết cho một em tên «Lá Đa» (mẹ kiếp lại cái tên khốn lộn!) Em Lá Đa này một mình một chiếu thành thời ngồi... Em bên làm một phát giạt cái cửa mình: Một số hành khách của E Giao Chỉ bị em trao mẹ nó sang E Thái hết! Lý do đưa khách sang là em được cho ăn hoa hồng nói nôm na là được hưởng «còm mít xông»! Gần hai năm tung hoành như chỗ không người, Em Lá Đa đã xem ông ông Sếp L. cóc ra cái con cà cộ nào cả! Đôi khi Sếp còn bị em la rầy cái mới bỏ mẹ! Có lẽ Sếp... «nè» người đẹp Lá Đa biết nhảy đầm giỏi, nốc rượu huyết kỳ như nước là

và thêm cái tật... Chịu chơi! Ai mời em cũng đi cho chết thì thôi! Em làm lộng quá nên Saigon biệt được bên nhờ Sếp bự «mời» em đến cảm ơn. Ôi! cái cảnh biệt ly có kèm 2 chữ «cảm ơn» mà buồn dzậy?

Khi em Lá Đa xách cái Lá Đa công cộng ra rồi thì Hãng E Con rồng lộn ở Bangkok bắt đầu có đồ la vô đều đều... Chả bù với ngày xưa... cóc có con cà cộ nào cả!

Từ ngày em ra đi, ông Sếp bự buồn! Thêm nữa Sếp còn có trách nhiệm ở chi nhánh Hồng Kông. Nhưng ở Hồng Kông, Sếp tái diễn «màn» Bangkok: Sếp cóc thèm ra phi trường! Sống chết mặc bay. Lương (đồ la) tao cứ lãnh! Chiều chiều ở Hương Coon Sếp nhìn về Bangkok lòng lo lắng hỏi «rằng»! Giờ này nhà hàng có khách nhiều không? Không có khách là chết bỏ bố đấy!

Ôi! thành tích của 20 năm thành lập E Giao chỉ đi! Bọn «CO» xin thành kính dâng lên ông Tổng Sếp món «quà» của E Giao Chỉ Bangkok để gọi là tấm lòng thành cảm phục cái biệt tài chỉ huy của người đi siêu Tổng E Con rồng lộn! Xin rì với cụ Tổng sếp: Bà Sếp bự và các quý tử của người Sếp bự ở Bangkok đều là dân tây cò lò nhần, nghĩa là quốc tịch Pháp đó ạ! Còn làm «người» mới chịu quay về Saigon nếu mai kia người được mời về VN để Ban Giám Đốc E giao chỉ «cảm ơn».

Mẹ kiếp, vợ con người ta đều là dân tây mà bắt người ta trung thành với Tô quốc E VN để ăn cái củ cái à? Vừa thôi chứ!

# BỘT GIẶT HÓA HỢP

## MỘT SẢN PHẨM NỘI HÓA ĐÃ NỔI TIẾNG



Quý bà hãy thử dùng 1 ký bột giặt NET để so sánh với 1 ký bột giặt ngoại quốc. Quý bà sẽ thấy dùng bột giặt NET là tốt nhất và lợi nhất.

Bột giặt NET gồm nhiều hóa chất giặt tẩy chọn lọc, do kỹ sư và chuyên viên lành nghề nghiên cứu, lập công thức và điều khiển sản xuất tại một nhà máy tân tiến ở khu Kỹ Nghệ Bình Hòa.

Văn phòng: VIỆT NAM TÂN HÓA PHẦM CÔNG TY  
38, Nguyễn Trãi Saigon — Điện thoại: 38.247

# PHÚ ĐỀ GIAO CHI

## Ông André «tam cố bạch cung»

Thời tam quốc bên Tàu, có ông Lưu Bị đã từng «tam cố thảo lư» để vờ bằng được mẹ sừ Gia cát Lượng ra làm quân sư quạt lông, mách nước chống Ngô phá Ngụy, để cho sừ Lưu được làm vua một cõi...

Thời nay, xứ Annamta có mẹ sừ André cũng tam cố, nhưng là tam cố Bạch Cung tuốt bên Mèo, và chẳng phải để vờ ai, mà chính là để cầu xin ơn trên ban phước lành cho đàn em kiếm chác một cái ghế, dù chỉ là ghế ba chân. Sừ André trước đây tự dân trước trán một cái mác «đổi lập» để được làm chủ tịch cái gọi là «Mặt Trận Cứu Ngụy...» (cứu nguy cái mốc xì) nhờ cái mác đó, từ André được Nhà Nước gài vô Thượng Bộ để làm kiềng, cho nó đủ trò hi nộ ái ố. Nhưng rồi vì không biết cách bắt thăm, sừ André đã bị nửa chừng đứt gánh tương tư một một cách thảm hại. Sừ bèn thì thụt ra vô các thầy, nên lại được bầu trở vô Nhà Hát, tức là Hạ Bộ trước khi bầu, sừ André nhất cố Bạch cung quả nhiên sừ thì đậu. Sau khi bầu, sừ lại nhĩ cố Bạch cung, và mới đây giữa lúc Hạ viện đang mở màn khóa họp mới, sừ lại tam cố Bạch cung.

Cứ cái điều này, không chừng cái phong trào của sừ André dám đổi tên thành «phong trào cứu nguy Bạch Cung» lắm ạ!

## Ông Râu Kẽm ở lại làm gì?

Đột nhiên, người Mèo tung tin ông Phó Râu tự ý đi Băng Cốc hay Ba Lê để sống nốt quãng đời tàn của một kẻ chiến bại, giống như tướng Râu Nguyễn Khánh. Tung tin ra như thế có dụng ý gì? Chắc hẳn không ngoài việc «mớm» cho ông Phó Râu con đường an toàn xa lộ, thay vì ở lại đây cầm mũi kỳ đà, gây chuyện rắc rối cho người ta.

Báo chí Annamta thấy tin giật gân vội vàng vô lầy, hùng hục đi tit 8 cột cho nó đập vào mắt độc giả đang háo hức chờ xem số phận của một người «than ôi, thời oanh liệt nay còn đâu?».

Nhưng ngay hôm sau, ông Phó Râu đã hùng hồn vì vút: ông sẽ không đi đâu hết, sẽ ở lại quê hương xứ sở này, thà cam chịu vất vả chung với đồng bào chiến sĩ chứ khỏi có thêm ngồi chơi xơi nước ở nơi đất lạ quê người.

Nhưng nếu ở lại đây ông sẽ được làm gì? Làm ông Tướng Tàu bay như xưa chăng? Hồi khéo, vì bị giờ ông Xếp Tàu bay đã được gắn tới ba sao trong khi ông Râu vẫn chỉ có hai sao. Mà nếu không làm Tướng Tàu Bay thì làm gì, chả lẽ đi làm tài xế máy bay E Con Rồng Lộn?

Người ta được biết ngoài cái tài lái máy bay, ông Râu còn cái tài chơi gà chọi, nhưng gà chọi chỉ là cái thú tiêu khiển giải sầu, chứ làm sao kiếm được gạo nuôi bà xã và bầy thiếu nhi cứu quốc?

Hay là ông sẽ cùng Hoài Bắc — Phạm Duy lập thành Ban tam ca «Ba Trái Mít» như ông đã từng nửa nạc nửa mỡ trong đêm liên hoan ở Huỳnh hữu Bạc cách đây mấy tháng? Khốn nỗi, lúc này Phạm Duy đang lều bều vì nạn phòng trà ế ẩm, chẳng có ma nào chịu tốn tiền đi chơi đêm nghe nhạc.

Nếu vậy, có lẽ chỉ còn có nước ông Phó Râu năm viết hồi ký bán cho mấy tờ báo lớn ngoại quốc may ra trúng mỗi, vô được một số bạc ngon lành có thể tà tà suốt 4 năm chờ dịp tái ứng cử thứ nhời vận một chuyến nữa xem sao?

## Khi các ông Hoà Hảo chơi nhau

Trong cái xã hội loạn lạc này, tổ chức nào cũng có chuyện lục đục, chia phe chia phái chơi nhau lúc ngấm ngấm lúc công khai.

Riêng trong nội bộ Hoà Hảo lại càng rắc rối hơn đầu hết, Hồi xưa hồi xưa, thời Long Tông Diệm, lãnh tụ Ba Cụt chống Nhà Nước nên bị rơi đầu, trong khi lãnh tụ Năm Lửa theo nhà nước nên yên thân.

Sau này, cũng vẫn có hai phe: phe các ông Lương trọng Tường - Lê quang Liêm thường thường sát cánh với Nhà Nước, và vấp phải sự chống đối của phe các ông Thành Nam. Huỳnh

văn Nhiệm. Bên nào cũng tự xưng lại đại diện chính thức của Tổ Đình, hoặc là đồng đội chính công của Huỳnh giáo chủ, thậm chí còn xài đến cả «trái na» để thanh toán nhau và tranh giành một cái trụ sở.

Mới đây nhất, thật không ai ngờ, đến lượt hai ông Lương trọng Tường và Lê quang Liêm cũng lại tách đôi và hạ nhau sát ván.

Ông Lê quang Liêm nhanh nhẹn ra tay trước, họp báo tố ông Lương trọng Tường bán giấy cho Ba Tàu. Phía bên kia, ông Lương trọng Tường lập tức họp báo đáp lễ và tố ngược lại ông Liêm cũng bán giấy hoãn dịch cho Ba Tàu, mỗi cái từ 300 đến 500 xin. Nếu đúng như vậy thì ra trong cái áp phe giấy hoãn dịch này, cả hai ông cùng kiếm hàng chục triệu ngon như ốc chó!

Tuy nhiên trong vụ này, ông Liêm có phần yếu thế hơn vì ông Tường quy tụ được hầu hết các xếp Hòa Hảo tại to mật lớn cả về chính trị lẫn quân sự, nên đã mạnh tay «chụp» ông Liêm là phần thầy, phần đạo, hại dân hại nước, đủ thứ mũ nặng kinh hồn!

Nhưng nếu xét cho kỹ, thì nguyên nhân sâu xa của sự nứt rạn này chẳng qua chỉ là do mấy tấm giấy hoãn dịch phải gió gây ra. Bị giờ nếu Nhà Nước cứ cho thu hồi phát tất cả các thứ giấy hoãn dịch cấp cho Hòa Hảo, tự nhiên các xếp nói trên sẽ chấm dứt sự chia rẽ, để đoàn kết lại vô cùng chặt chẽ cho mà xem!

## Có 1001 cách ăn cắp

Nhưng đừng ăn cắp kiểu này bản quá

Cũng như mọi năm, năm nay đồng bào miền Tây lại bị khốn khổ vì nạn lụt lội của dòng nước Cửu Long. Tuy không đến nỗi thảm khốc bằng năm trước, nhưng đã gọi là lụt thì là dù ít dù nhiều dân nghèo cũng vẫn khổ? Bởi vậy các cơ quan từ thiện các nhà hảo tâm hằng vạn bene có sự đóng góp tiền bạc và vật dụng cần thiết để cứu trợ.

Nhưng việc đời thường hay có những phép lạ hết sức chó đẻ, Chẳng hạn những vật dụng cứu trợ lúc gởi đi thì toàn đồ tốt lành, khi qua tay các ông quan địa phương thì tự nhiên nó biến thành đồ phế thải từ hồi nào hết trơn. Điền hình phất là y phục cứu trợ năm nay tại Cần Thơ. Đa số quần lãnh áo tốt thì được những bàn tay nham nhứa của 1 số các ông quan có máu lem nhem mang ra bên Ninh Kiều phát mại bỏ túi, còn đồng bào nạn lụt chỉ được phát tinh đồ rề rách. Ai muốn lãnh lặn ấm áp hơn chút cứ việc bỏ tiền ra mua chứ đừng hồng chờ đợi phước thiện. Ăn bản kiểu này quả thật còn mất vệ sinh hơn «măng giê ca ca» nhiều lắm!

## Xin đừng hằn thù dai dẳng, kỳ lắm!

Một nhóm thương bệnh binh Nha Trang đang bị ở áp dài dài vì tội về hùa với đốc tờ Hà thức Nhơn tại Quân Y Viện - Nguyễn Huệ hồi năm ngoái, vừa lên gỏi về cho CO một huyết lệ thư vô cùng ai oán. Lời thư tả rằng cuộc sống của họ hiện giờ chó đẻ không chịu được. Chế độ giam cầm khiến họ phải khổ sở về vật chất đã đành mà ngay tinh thần họ cũng thường bị đảng viên sen dầm đàn áp thật dã man tàn bạo. Rùng rợn quá! Bởi vậy niềm ao ước bực nhất của họ lúc này là được kéo cõ ra trước vành móng ngựa để các ông Bao công xét xử. Nếu cảm thấy tội ấy nặng lắm thì cứ việc kết án họ, đem các bùm cũng được nữa; còn nếu nghĩ rằng hơn một năm nay bị nhốt trong ca số như vậy là đủ rồi thì hãy thả họ ra, cho họ trở về nhà thương hoặc tiếp tục ra mặt trận. Chứ nhất mãi nhốt hoài mà không chịu phân xử gì cả thì kỳ lắm, nên dân chủ pháp trị sáng choang của ta sẽ mang tiếng chết!

Bọn C.O thấy lời yêu cầu của các thương bệnh binh trên cũng có lý quá, nhà nước cũng chẳng nên thù hằn dai dẳng họ làm chi. Nhất là lẽ đảng quang của Vua ta sắp đến nơi rồi, thả họ ra cho tất cả mọi niềm vui được trọn vẹn «chăm phần chăm» như thế có lẽ vua ta sẽ khoái tỉ hơn.

## ĐA DANH cầm tròn

### Cái «phép lạ» của ông Ngoại Lâm

Cuộc độc diễn 3-10 chưa được hợp thức, thì đã có một số chính khứa châu rìa dòm ngó cái ghế Tề tướng. Cố nhiên là những chính khứa vẫn từng hầu hạ Sếp, suy tôn Sếp mới mơ ước được sự thường công đó. Thật ra, dư luận chẳng quan tâm gì mấy, vì ai rồi cũng «rĩa», cũng như Tề tướng Khiêm cả, nghĩa là Sếp nắm mọi quyền sinh sát hết. Nhưng có điều buồn cười là chưa chi đã có cảnh gà nhà bôi mặt đá nhau. Mới đây, trả lời cuộc phỏng vấn của một hãng thông tấn về việc ông ngoại Lâm «đang vận động» để được Sếp chọn làm Tề tướng, Giáo sư Nguyễn ngọc Huy, đã không ngần ngại tuyên bố thẳng ruột ngựa rằng: «Nếu TT Thiệu chọn ông Trần văn Lâm thì đó là cái cớ để dân chúng nhắm vào mà chỉ trích». Ông lại nói tiếp: «Người dân hiện giờ đang mong đợi ở Chính phủ một sự đổi mới vì mỗi xúc động của quần chúng thích những gì mới mẻ tốt đẹp hơn. «Như vậy, theo ý kiến của Giáo sư Huy, ông ngoại Trần văn Lâm, chẳng những là một khuôn mặt tệ lậu, không có khả năng, không tốt đẹp gì cả, và vì vậy, «đó là cái cớ để dân chúng chỉ trích», phải thay thế «những gì mới mẻ tốt đẹp hơn», để «gây xúc động quần chúng».

Xin nhớ rằng ông Nguyễn ngọc Huy cũng như ông Nguyễn văn Bông, đều là «lãnh tụ» cái phong trào Cấp Tiến, một ph ong trào mệnh danh «đổi lập» nhưng ủng hộ Sếp hết mình, và nhờ sự đổi lập, đó đã đem được một số lớn em út vào Hạ Viện kỳ rồi như Trần minh Nhựt, Nguyễn văn Quý, Như minh Trang, Huỳnh trung Chánh v.v. một phong trào na ná phong trào Cách mạng Quốc Gia, mà ông Trần văn Lâm là một đảng viên hồi bấy giờ, và cũng nên nhớ rằng ông Nguyễn ngọc Huy nguyên là nhân viên phái đoàn hoà hoà hội Paris, đã từng liên lạc mật thiết với bộ ngoại giao và vì vậy, lời chỉ trích của ông Huy là lời chỉ trích của người trong cuộc, chắc biết quá rõ về khả năng yếu kém của ông ngoại Trần văn Lâm, nên mới lên tiếng «quạ» ông ngoại nặng nề như vậy để khuyên khéo ông đừng có tham lam ngấm nghĩa cái ghế Tề tướng. Nội cái việc ông rời bỏ nhiệm vụ lập pháp đi qua phò Hành pháp quá 2 niên, cũng đáng tội lắm lắm rồi! Nói cho cùng mà nghe, dân chúng xin hỏi ông ngoại Trần văn Lâm: làm nghị sĩ, rồi bỏ qua làm ngoại trưởng, ông Lâm đã làm được những gì gọi là ích quốc lợi dân chưa, hay chỉ có việc «chờ có phép lạ» như ông đã từng thú nhận với báo chí. Ông giáo sư Huy chê ông Lâm là người không có tài đức, «cái cớ để dân chúng chỉ trích», nhưng khi chỉ cần «phép lạ», thì dèch cần gì tài đức, phải không Giáo sư? Và biết đâu đấy, nhờ «phép lạ» ông đã làm nghị sĩ (sau khi liên danh Bạch tượng của ông đã bị đánh rớt rồi đậu vào ghế thứ 49!), rồi làm ngoại trưởng hách như ai, rất có thể lại được lên chức Tề tướng! Nhưng Giáo sư Huy đứng có lo: có một người đủ khả năng phản phê «phép lạ» đó: Chàng rề quý Đặng đức Khôi, phụ tá rất tin cần của ông Phó Râu và cũng là cục cưng của ông Ngoại Lâm!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỆN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ